

HARD METAL

SEBASTIAN BACH — Atlantic

SKID ROW

SLAYER

GUNS'N ROSES

MORBID ANGEL

IRON MAIDEN

DEATH

METALLICA

EXTREME

P
O
S
T
E
R
I

GODINA I, MAJ—JUNI 1992; BROJ 6; CENA 690 DIN.; 420 SLT

HARD METAL
IRON MAIDEN

HARD METAL

ATTITUDE

INSIDE

- 4
Vesti, informacije i novosti — NEWS
- 12
New Faces — D.A.D. & KINGOFTHEHILL
- 14
Začetnici glam metala — HANOI ROCKS
- 16
Najbogatiji klošari — SKID ROW, ekskluzivno za HM priča basista Rachel Bolan
- 22
Nikad više zajedno — Freddie Mercury & QUEEN
- 24
Death metal interview — grupa DEATH
- 26
Uz mračnu muziku — mračna literatura
- 28
GUNS 'N' ROSES — Part I
- 30
Novi gitarski heroj Nuno Bettencourt izlazi na verbalni dvoboj samo za Hard Metal
- 38
HM Fest — Sarajevo '91
- 40
Studio report — BLOODBATH
- 42
Francuska Heavy — Metal scena
- 44
Live report — SLAYER
- 56
Tražili ste morbidnost, tu su — MORBID ANGEL
- 60
Istorijat benda bez kojeg HM ne bi bio ono što jeste: IRON MAIDEN
- 66
In memoriam — Eric Carr

HARD METAL • Heavy metal hard rock poster magazin • izdaje: NIŠP Dnevnik • Direktor: Miroslav Karadžić • Glavni i odgovorni urednik: Radovan Čolević • Urednik izdavanja: Konstantin Polzević • Izvršni urednik: Jodfanka Janković • Grafički urednik: Momčilo Mirović • Čim: • Redakcija: Goran Wiktor, Goran Škabić, Aleksandar Polzević • Saradnici: Branimir Lokner, Bane Kerac, David Vartabedijan, Nada Oraca, Bratko Janković, Wiktor Kutić • Ir: was, Valentina Jović • Dopisnici iz inostranstva: Branislav Ristić, London, A. Pirelli (New York), Alex Kotarski (Paris) • Adresa redakcije: Hard Metal, p.p. 70, 21000 Novi Sad, Yugoslavia. Telefon: 021/25-783. Telefax: 021/25-783 • Priprema i štampa: NIŠP Dnevnik

Prema mišljenju Ministarstva za informacije Republike Srbije, broj 413 — 01 — 89/92 — 01 br. 10, 03. 1992. godine HARD METAL se smatra publikacijom iz Parinog broja 8, stav 1, tačka 1, alineja 13. Zakona o porezu na promet, za šta promet ne plaća dodatni porez po stavu od 2%.

INTRO

Veliki koncerti Sini Epačević

Dosta je vremena prošlo od prvog putovanja Sini Epačevića u svijet, ali on nikada nije prestao biti ista osoba.

Na koncertima Sini Epačević je uvijek bio i ostao je. On je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera.

Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera.

Kao da se nešto dogodilo, kao da se nešto dogodilo, kao da se nešto dogodilo. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera.

On je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera.

Uzavijek je bio i ostao je. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera.

Uzavijek je bio i ostao je. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera. Sini Epačević je jedan od najpoznatijih i najpopularnijih hrvatskih rockera.

Poznatli švedski gitar-majstor Yngwie J. Malmsteen sa svojim bendom, stvorio je novu ploču. Album će se najvjerovatnije pojaviti pod nazivom «No Mercy». Ako je suditi po imenu ploče imaćemo priliku da čujemo Yngwiea u nešto žešćoj varijanti.

«Kraljica heavy» kako je često nazivaju, Lee Aaron izbacila je na tržište novu ploču. Posle albuma iz '89. pod nazivom «Body Rock» novim albumom «Some Girls Do» još više je naglasila svoj dobar izgled i sexsepičnost upotreblivši taj adut na najbolji način.

Britanski rockeri QUIREBOYS, pristi veoma uspešnog debija «A Bit Of What You Fancy» najavljuju nov album. Producent ploče će verovatno biti sve popularniji Bob Fost (MOTLEY CRUE, METALLICA) a isto tako verovatan naziv je «Bored In LA».

Band MSG, odnosno grupa gitariste Michael Schenkera i pevača Robin McAuleya objavila je novu ploču. Pošto je gitarista Schenkera u prošlosti CONTRABAND, uradili su novi album matične grupe pod nazivom «MSG».

U španskom gradu Seville 19. oktobra '91 održan je GUITAR LEGENDS FESTIVAL, kao prethodnica za predstojeću svetsku izložbu EN-PD '92. Na festivalu gitaristi legendi svojim učešćem taj skup su uveličali sve sami majstori ovog važnog instrumenta: Steve Vai, Joe Satriani, Brian May, Joe Walsh.

Američki bendovi VAN HALEN i MOTLEY CRUE planiraju za početak '92 kraću evropsku turneju, svaki bend posebno naravno. CRUE svoje nastupe predviđaju za februar, mesec kada bi trebao da se pojavi njihov sledeći singl sa kompilacije «Decade Of Decadence» a to će najverovatnije biti remix verzija «Home Sweet Home». U isto vreme američke zvezde VAN HALEN se spremaju na prve nastupe u Evropi sa Sammy Hagarom kao pevačem.

NEWS

Američki predstavnici sleaze-glam varijante rocka ENUF Z'NUFF pošte ne baš uspešne prode njihovog drugog albuma "Strength", imaju problema sa gitaristom. Nakon otpuštanja gitariste Derek Friga iz do sad neobeleđanih razloga, bend se dao u potragu za novim članom.

Svada između Vince Neila i Axl Rosea se nastavlja. Sve je počelo pre otprilike dve godine kada je gitarista GUNSA, Izzy pokušao da "uvuče" Vinceovu ženu, tada je Axl sloo na Izzyjevu stranu i "rat" je mogao da počne. Ubrzo je Vince svoje namere obelodanio izjavivši Axl-u na dvoboj šakama "bilo gde, bilo kada". Odgovor još nije stigao a u međuvremenu se javio pevač VAN HALENA Sammy Hagar koji je voljan da organizuje ovaj nesvakidašnji događaj u svojoj kući u Los Angelesu, dok bi ceo spektakl prenosila lokalna kablovska televizija. Nastavak sledi...

Desilo se ono što se kad-tad moglo očekivati, RIKNUO LAV! Naime grupa WHITE LION više ne postoji. Posle problema sa ritam sekcijom i prevazi-lazenja istih, tri nedelje posle tek za-počete američke turneje, bend se jednostavno raspao.

Nekadašnji gitarista BILLY IDOL benda, Steve Stevens posle debi solo al-buma "Atomic Playboys", uskoro sni-ma novu ploču. A dok njegova ploča ne ugleda svetlost izlaga, čućemo ga na novom albumu Michaela Monroea (ex HANOI ROCKS) kome će to biti treća solo ploča posle "Nights Are So Long" i "Not Fakin' It".

Ranije najavljeni zajednički rad gitariste Vivian Campbella (ex DIO, WHITESNAKE, RIVER DOGS) i pevača Lou Gramma (ex FOREIGNER) dobio je svoj materijalni dokaz. Radi se o novoj AOR-supergrupi, a ceo projekat (uključujući i debi album) nazvan je SHADOW KING.

Pevač grupe POISON Bret Michaels isplanirao je kraću solo-turneju po Americi. Bretova turneja po klubovi-ma osmišljena je kao promocija POI-SONOVOG albuma "Swallow This Li-ve", a bend okupljen samo za ovu pri-liku pod imenom BRET MICHAELS AND THE HOLLYWOOD GUTTER CATS sviraće i obrade od ROLLING STONES, LED ZEPPELIN, BAD COM-PANY, THIN LIZZY... Čeo show ulepšaće svojim prisustvom Susie Haffon koja će predstaviti svoj debi album "Body And Soul", ploču koju je producirao Bret. Sad se vi pitate a šta je sa grupom POISON?!! Očigled-no da imaju ozbiljnih problema, pogo-tovu gitarista CC DeVille i basista Bobby Dali koji imaju problema sa drogom, a dok se to ne reši, kako ka-že Michaels, budućnost benda je ne-izvesna.

U nepredvidljivoj metal sceni L.A. po-avio se bend neobičnog naziva (i za njihove prilike), LIFE, SEX and DEATH (ili skraćeno LSD). Grupa je u gradu poznata po klubskim svirkama, a nji-ov debi objaviće najverovatnije War-ner Bros.

Nedavno se u Nemačkoj (a i šire) po-avila ploča GERMAN ROCK PRO-JECT "Let Love Conquer The World". Naime da pojašnimo, radi se o dobro poznatom već ofusenom sistemu Band Aida gde se okupi mnogo lu-di koji se druze ali ne urade ništa redno pažnje. Još ako su u pitanju muzičar druge "Bundes" lige onda je rezultat više nego skroman, pomeni-mo samo neke: Axel Rudi Pell, OASA-NOVA, DARYON, HOLY MOSES, JO-EL LETTER X, RAGE, MEKONG DEL-TA, THE DUNE, VELVET VIPER, VI-TORY, ZAR, THUNDERHEAD itd.

Kao pandan plavuši Sussie Haffon, pojavila se crnka Chris-sy Steele koja ne izgleda ništa lošije od prvopomenute. Chris-sy je nedavno debitovala albu-mom "Magnet To Steele" što garantuje da se mnogi metalci jednostavno »zalepe«.

Alice Cooper je odlučio da dobro unovči svoj ponovni povratak na sce-nu. Ovom prilikom odabrao je video-produkciju kao način »otimanja« pa-ra svojim fanovima. Njegova nova vi-deo kasete ima naziv "Prime Cuts- The Alice Cooper Story" i predstavlja video-biografiju ovog maga horor-rocka. Podrazumevajući sve važnije momente (koji dosta dugo traju) u njegovoj karijeri kasete sadrži 23 pesme u trajanju od oko devedeset minuta.

SUN KING, bend ex-QUIET RIOT-/WHITESNAKE basiste Rudy Sarzoa, je pronašao izdavača svojih dela. Ra-di se o manjoj diskografskoj kući pod nazivom Giant Records.

Izgleda da su David Lee Rothu do-sadile kalifornijske devojke pa je od-lučio da se preseli u New York. U toj »betonskoj džungli« Diamond Dave se dosta dobro snašao i nada se da će mu to preseljenje doneti inspiraci-ju. Jedan od njegovih pajtosa i mena-džera iz šaržirane ekipe Picasso Bro-thers Pete Angelus je »priznao« da je Dave u vezi sa nekim velikim imenima iz showbusinessa, čiji identitet se drži u tajnosti, i da ubrzo priprema novi materijal za buduću ploču. S ob-zirom na ne baš sjajnu prošlu ploču "A Little Bit Enough", Dave mora da je dobro razmislio o tome šta mu je dalje činiti.

Posle bubnjara Stevena Adlera, bend GUNS N'ROSES na-pustio je i ritam gitarista Izzy Stradlin? Ali samo na krat-ko, jer se ubrzo i vratio u svoj voljeni bend? U međuvre-menu ostatak Guns-a nije gubio vreme, tako da su našli i zamenu za Izzya i usput snimili efektni spot za svoj drugi singl "Don't Cry" (bez Izzya naravno). Zamena za "neza-menjivog" je trebao biti David Navarro gitarista sada ne-postojećih JANE'S ADDICTION. Međutim ubrzo je prevazi-dena kriza i Mr. Stradlin je ponovo u bendu a Mr. Navar-rou je propala životna prilika, jer »Guns-i pišu romane«.

Grupa AEROSMITH, čiji se album "Pump" prodao u šest miliona kopija i još uvek se dobro prodaje, prešao je iz kuće Geffen u Columbia records. Za narednih deset miliona dolara. Međutim po ugovoru moraju za Geffen da objave još dve ploče tako da će ploča sa etiketom Columbia morati da sačeka 1994. godinu. To je Geffen iskoristio i objavio pedesetak AEROSMITH-ovih pesama na trostrukom kompilacijskom izdanju "Pandora's Box", što će se verovatno biti live album. Zna Geffen šta radi.

Super ekskluzivno, kao i uostalom sve što vam predstavimo, i sada imamo priliku da damo odgovor na mnoga vaša pitanja koja se odnose na našu najuspešniju i najjuveniju heavy metal grupu. Pogodite, radi se o DIVLJIM JAGODAMA, tačnije o WILD STRAWBERRIES kako se od sada zovu. Posle svih silnih peripetija koje je šest sastava Zele Lipovača imao, konačno je ustao postavu, snimio izvrstan materijal i spreman je za internacionalni proboj i promociju. Nove stvari su sve na engleskom, (detalje oko toga čitajte u sledećem broju), novi pevač je Žak, čovek koji je nekada pevao u grupi JERSEY iz Rijeke. Dečko odlično izgleda, još bolje peva i vlada engleskim. U postavi su još i Nasko za bubnjeve i Čena na bas gitari. WILD STRAWBERRIES imaju i novi zaštitni znak (uradio ga je Bano Kerac), omet albuma je u pripremi, radni naziv se za sada drži u tajnosti, ali se zna da bend ima već ponude od nekoliko velikih stranih izdavača za realizaciju ovog novog materijala. Postoji mogućnost da EXPLOSIVE objavi album za domaću tržište. Normalno, o svemu ćemo vas blagovremeno obavestavati a slike koje vidite napravljene su ekskluzivno za HARD METAL. Fotografisao je Kola, a mi vam obećavamo za jedan od sledećih brojeva veliki opširan i detaljni razgovor sa Zeletom, gde će on sve objasniti po pitanju dalje karijere i ostalih stvari koje vas zanimaju.

Još jedan stariji bend je najavio svoj povratak na scenu. Radi se o grupi NAZARETH koja svoj novi početak "poverava" novom albumu »No Jive«. U sadašnjoj postavi nekad popularnog NAZARETHA su: Dan McCafferty (vokal), Darrell Sweet (bubnjevi), Pete Agnew (bas) i Billy Rankin (gitara).

QUEENSRYCHE su na tržište izbacili novu video kasetu. Video »Live Crime« predstavlja skup uspešnijih video snimaka sa njihove poslednje turneje.

Iz intervjua sa Nunom B. (iz EXTREME) saznali ste da on i pevač Gary Cherone imaju mnogobrojne familije. S tim u vezi i vest da su njihova mlada braća Paul Bettencourt i Mark Cherone u Bostonu osnovali svoj bend pod nazivom FLESH. Ništa čudno pošto su im braća tako uspešna a fazon je u tome što u bendu Paul peva a Mark svira gitaru što je suprotno od tandemma Bettencourt Cherone u grupi EXTREME. Bend FLESH za sada ima demo snimke a s obzirom na pedigree koji poseduju uspeh benda je izvestan.

OZZY OSBOURNE je bio primoran da prekine svoju dugo očekivanu američku turneju pošto je slomio nogu. »The Madman of Metal« kako Ozzy od milja zovu doživeo je nesreću na svom koncertu u Čikagu, uzrok je bio neartikulisano skakanje u poznatom stilu gore-dole po pozornici. Doktori su mu do daljnjeg zabranili svaku aktivnost te vrste pa i nastavak turneje.

Mnogi se pitaju šta je sa originalnim bubnjarem Guns, Stevenom Adlerom. Je li živ(?) i šta radi ako jeste? Pošto je otpušten sa radnog mesta bubnjara red je da si nade novo, tako da Steven nešto »mučka« sa članovima grupe VAIN (vidi Hard Metal br. 3), pevačem Davy Vainom i gitaristom James Scottom. Naime ova trojka već duže vreme provodi u pisanju pesama koje će se verovatno naći na novoj ploči VAINa ili eventualnog zajedničkog projekta koji bi trebalo da se pojavi početkom ove godine. Međutim to ne znači da je Steven i član benda jer još uvek se razmišlja da li da bude novi bubnjar VAINa ili se možda vrati starom jatru jer u međuvremenu »šut-kartu« iz GUNS n'Roses dobio je i Matt Sorum.

Američki blues-rockeri BADLANDS su se posle live-debija u Britaniji vratili u studio da bi završili snimanje svog trećeg albuma. Ploča bi trebalo da se pojavi početkom ove godine a po rečima gitariste lake E Leea snimili su raznovrstan materijal. »Na primer stvar »Fire Lasts Forever« je pravi blues a imamo i heavy funk ali i pravih heavy stvari, tipa B. SABBATH«.

U potragu za dobrim studiom dali su se LYNCH MOB i njihov producent Keith Olsen, a sve radi snimanja nove ploče, naravno. A problem sa producentom imaju LITTLE CAESAR koji su posle rada sa Bobi Rockom na svom debi albumu, zaista na muči. Koga uzeti a da nova ploča zazvuči bar delimično kao prva? Da podsetimo, taj problem su posle uspešnog debija imali i KINGDOM COME, svi znamo kako su završili, a Bob je ROCK.

Izgleda da su načini da se od obožavalaca iskamči novac bezbrojni. Najnoviji a ujedno i »najbezobrazniji« primer je reizdanje nesumljivo uspešnog singla SCORPIONSA »Wind Of Change«. Naime singl je ponovo štampan ali ovom prilikom u verziji od 12 inča i to na belom vinilu. A za utihu onima koji misle da su uzalud potrošili pare na su pesme »Hit Between The Eyes« i »Blackout live«.

Gitarista Mandy Meyer (ex — COBRA, KROKUS, ASIA) u poslednje vreme poznat i kao, uz pevača Dave Kinga (ex FASTWAY), osnivač grupe KATMANDU, rešio je da obnovi svoj prvi bend (prva ljubav zaborava nema). Uz njega u grupi COBRA su za sada i basista Tommy Kaiser (ex CRAFT/KROKUS) i bubnjar Jeff Klaven (ex COBRA, KROKUS).

Death metal kvartet sa Floride, DEATH, odradiće kraću turneju po britanskim ostrvima. Kao predgrupe pojavice se bendovi sličnog muzičkog opredeljenja PESTILENCE i VIAGRSSION.

Grupa BLACKKEYED SUSAN zamenila je gitaristu Ricka Crinitia sa Jimmy Marclanom, inače ex-gitaristom grupe HEAVENS EDGE.

Lars Ulrich, poznatiji kao bubnjar METALLICE, sem što dobro svira bubnjeve dosta se dobro snalazi i u studiju. Tako će uskoro britanski bend PSYCHO CANDY ući u njegov kućni studio u San Francisku da bi snimili svoj novi materijal a Lars će biti producent, naravno.

Veteranske britanskog rocka GIRLSCHOOL su se koncertno aktivirale. Uz predgrupu MEA CULPA, devojke iz »dvojevske škole« otplesice par koncerata po Engleskoj i zatim idu na turneju po Nemačkoj i Austriji. Nastupaju u postavi: Kim McAuliffe (vokal), Cris Boreco (gitar), Denise Duffort (bubnjevi) i nova članica Jackie Carrara (bas).

Jedna od prvih dama u ovom poslu, Lita Ford, izbacila je na tržište novu ploču. Album pod nazivom »Dangerous Curves« objavila je diskografska kuća RCA.

Nekadašnji bubnjar AC/DC i DIO-benda, Simon Wright nadavno se »udomio« u novoj L.A. atrakciji (bar tako kažu) Mr. RUDE. Bend je potpisao ugovor za Capitol Records i uskoro treba da se pojavi njihov prvi album.

HM TOP LISTE

Najbolje prodavani albumi u Nemačkoj, januar '92

1. GUNS N' ROSES — USE Your Illusions II
2. METALLICA — Metallica
3. GUNS N' ROSES — Use Your Illusions I
4. SLAYER — Decade of Aggression
5. NIRVANA — Nevermind
6. SCORPIONS — Crazy World
7. DEATH — Human
8. D.A.D. — Riskin' It All
9. OZZY OSBOURNE — No More Tears
10. ENTOMBED — Clandestine
11. The CULT — Ceremony
12. GAMMA RAY — Sigh No More
13. VOIVOD — Angel Rat
14. PESTILENCE — Testimony Of the Ancients
15. FATES WARNING — Parallels
16. RED HOT CHILI PEPPERS — Blood, Sugar, Sex, Magic
17. TESLA — Psychotic Supper
18. L.A. GUNS — Hollywood Vampires
19. ALICE COOPER — Hey Stoopid!
20. SOUNDGARDEN — Badmotorfinger

RED HOT CHILI PEPPERS
TESLA
SOUNDGARDEN

Top — izbor čitalaca magazina HARD METAL (poslao Nikola iz Kraljeva)

1. GUNS N' ROSES — USE Your Illusion I & II
2. SEPULTURA — Arise
3. METALLICA — Metallica
4. SKID ROW — Slave to the Grind
5. MOTLEY CRUE — Decade of Decadence

6. KREATOR — Come of Souls
7. MOTORHEAD — 1916
8. JUDAS PRIEST — Painkiller
9. ALICE COOPER — Hey Stoopid!
10. PANTERA — Cowboys from Hell

HARD METAL TOP — Izbor redakcije

1. GUNS N' ROSES — Use Your Illusions I&II
2. QUEENSRYCHE — Operation: Livecrime
3. METALLICA — Metallica
4. D.A.D. — Riskin' It All
5. L.A. GUNS — Hollywood Vampires
6. SLAYER — Decade of Aggression
7. MOTLEY CRUE — Decade of Decadence '91-'91

8. OZZY OSBOURNE — No More Tears
9. VOIVOD — Angel Rat
10. NIRVANA — Nevermind

Najbolji noviteti, po izboru redakcije magazina Metal Hammer

1. QUEENSRYCHE — Operation: LIVEcrime
2. CORROSION OF CONFORMITY — Blind
3. ASYLUM — Sucking The Mutant Mother
4. SCARECROW — Scarerow
5. NAKED TRUTH — Green With Rage
6. HONEYMOON SUITE — Monsters Under The Bed
7. BRITNY FOX — Bite Down Hard

8. HADES — Live
9. RADIO MOSCOW — World Service
10. TARAMIS — Stretch Of The Imagination

Izbor najboljih pesama albuma po magazinu ROCK POWER

1. BRYAN ADAMS — Waking Up The Neighbours
2. GUNS N' ROSES — Use Your Illusion I&II
3. OZZY OSBOURNE — No More Tears
4. RED HOT CHILI PEPPERS — Blood Sugar Sex Magic
5. THE CULT — Ceremony
6. MOTLEY CRUE — Decade of Decadence 81-'91
7. EXTREME — Extreme II: Pornograffitti
8. METALLICA — Metallica
9. THE BLACK CROWES — Shake Your Money Maker
10. TESLA — Psychotic Supper

F A N M A L

Pozdrav redakciji Hard Metala i onima koji sarađuju sa njima! Vi ste najbolji časopis u svim galaksijama svemira. Hard Metal je duplo bolji od Cao Hevi Metala. Pošto imam oba časopisa, uporedio sam ih a onda rešio da sa Cao HM-om potpalim vatru. Nego, bri- ne me ova politička situacija. Zbog tog ara-

nja Hard Metal više sigurno neće dolaziti u Hrvatsku i mnogi metalci tamo izgubiće svoj omiljeni časopis. Voleo bih da češće izla- zite, inače ovako stalno čekam da izadete. Od čekanja četvrtog broja Hard Metala za- malo da se obesim. Baš kad sam stavljao omču oko vrata, pojavio se moj drug i rekao da ste izašli i naravno spasio mi život. Voleo bih da što više pišete o MOTLEY CRUE i IRON MAIDEN, inače sve ostalo je super! Gledao sam Vas na TV i emisija vam je su- per. Voleo bih samo da duže traje. 2000000000 pozdrava od vašeg vernog či- taoca Darka iz Opova.

Pozdrav redakciji i svim metalcima! Svaka Vam čast! Vi ste jedini i večni. Hard Metal je super, odličan i šta još da kažem nego najbolji. A još kada bi u magazinu naiš- la na preslikače sa najboljim metalcima. Molim vas još da poster ne budu obostrani jer ne mogu da se odlučim koji ću zalepiti na zid sobe. Imam starijeg brata i uz njega sam počela da slušam metal...

Pozdrav svima!!! Brankica i Branislav iz Miškovaca kod Pe- činaca

Hell!

Prvo bih hteo da svima (celoj redakciji H.M.) zahvalim za ovako dobar list i da vam kažem da samo nastavite, pošto je svaki broj bolji od prethodnog. Pišem vam prvi put i hteo bih da se požalim na to što ne izlaze

redovno, nego bilo kada (tj. kasnije i po me- sec i po dana), zatim ovde list stiže u ogra- ničenim količinama tako da mnogi ostaju bez svog primerka...

Bio bih vam neizmerno zahvalan ako u ne- kom od idućih brojeva objavite poster grupe MORBID ANGEL.

Pozdrav svima i vidimo se na kiosku. LAV — Priština

Zdravo svima u redakciji »Hard Metala«! Veoma mi se sviđa vaš časopis. Po kvali- tetu, posterima i intervjuima nadmašuje sve ostale listove. Posebno me raduje to što pi- šete i o domaćim metal bendovima. Samo tako nastavite...

Lana iz Kikinde

OČA!

Hvala što ste nas spasili od samoubistva izdavači HARD METAL. To je prava stvar, sa- mo tako nastavite i biće O.K.

Voleo bih da ne zapostavljam gitariste i da objavite nešto o Satirijanu, Valu, Adrianu V., Zaku W. itd. Posebno me interesuje ako ste u mogućnosti da objavite bilo šta o biv- šem bubnjaru GUNS N' ROSES Stevenu Ad- leru jer čovek je pravi virtouz na bubnjevima. Bog blagoslovio sve metalice sveta.

CRNI, Dorja Omašnica

Pozdrav svim thrasherima i death metalci- ma.

Hard Metal je stvarno dobar, samo ste u brojeve 2 i 4 stavili previše glamera i svitara. Zaboravite fuckin' GUNS N ROSES i WHITE LION i ubacite intervjue sa EXODUS, OBITU- ARY, SLAYER, KREATOR, SEPULTURA, NA- PALM DEATH...

Vladimir, LIMAN (Novi Sad)

Haug Hard Metal!!!!

Kao prvo, Kole, Yadranka i ostali želim stvarno da vam čestitam za trud koji ste ulo- žili u Hard Metal i pružili nam ono što smo oduvek želeli, pravi metal magazin svetskog izgleda... Ali ipak ima tu nešto što mi sme- ta, a što se tiče metal magazina. Pa, recite mi, da li i jedan Hard Metal može da prođe bez G. n R. Toliko sam čitao o toj grupi i na- gledao se postera, fotki i fotkica tako da mi postaje zlo kada pišete o tim pištoľasima...

Puno pozdrava redakciji i želim vam uspe- ha u daljem radu

Metalac iz Priboja

Poštovana redakcijo!

Pa vi ste strava. Hvala Vam što ste nam u ova surova vremena pružili upravo ono što nama treba. TTTT pohvala i pozdrava i pod- rške da tako nastavite šalje vam (do smrti) odana

Irena

p.s. Predlažem da u jednom od sledećih brojeva Hard Metala objavite veliki poster svih vas koji uređujete naš najdraži časopis.

Cao!

Stvarno ste super, samo tako nastavite. Ali imam malu primjedbu. Zašto u Hard Me-

talu ne mogu čitati o Sebastianu Bachu. Ja mislim da ćete mi udovoljiti i da ću moći i ja a i drugi čitati i gledati intervjue i postere SKID ROW. Glasam za SKID ROW...

Maja iz Mostara

Trala, la, la, la

Vozdra raji iz Hard Metala

Kome metal smeta, može da prošeta.

A, ostalima preporučujem da čitaju Hard Metal od početka do kraja, jer nema teksta koji nije zanimljiv...

Mislim da je po kvalitetu dostigao i evrop- ske i američke časopise koji pišu o metalu. Sve brojeve sam »PROGUTAO« od korice do korice. Nadam se da ćete ovako nastaviti i da ćete izlaziti češće nego dosada... Od prvog broja očekujem da napišete nešto o IRON MAIDEN, a vi? Pomenuli ste ih u prvom broju i to u rubrici »recenzije«. Smat- ram da je to za bend, koji je izdao »samo« osam (ako se ne varam) studijskih albuma, itekako malo.

Toliko za sada, puno pozdrava cijeloj re- dakciji.

Alimpić Bojan, Banja Luka

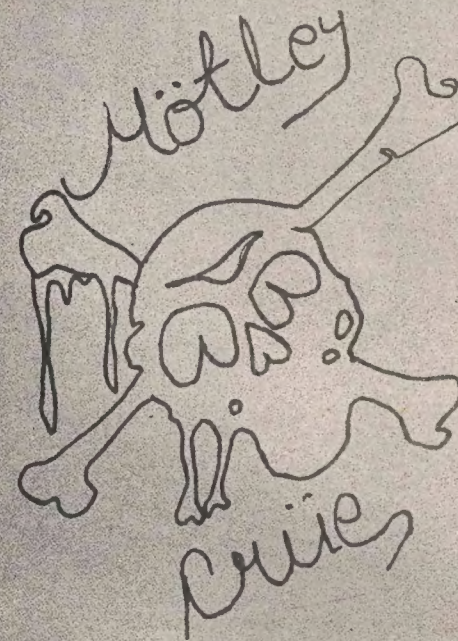
Zdravo!

Prvi put vam pišem. Novinu Hard Metal či- tam od 3 broja i mnogo mi se sviđa. Voleo bih da objavite gigantski poster AC/DC ili METALLICE, treba mi za sobu...

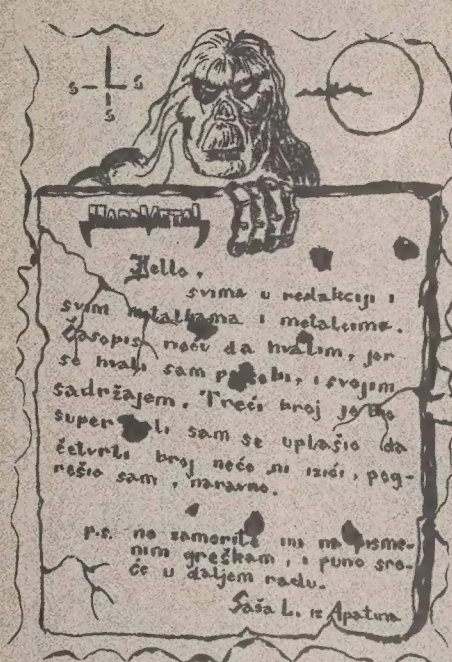
Čitalac iz Smedereva

Vozdra Hard Metal!

Javljam se iz Zen'ce i pozdravljamo sve gring-death metalke širom Juge. Kao što ste iz prethodnog zaključili slušamo grind-de- ath metal i molili bi da malo više zastupate te pravce u vašem magazinu. Nećemo navo- diti šta treba izbaciti iz Hard Metala. Časo- pis je O.K., nema primjedbi osim ciljene, ni- čeg više. OBITUARY članak je veoma dobar i htjeli bi da ubuduće čitamo o: DEICIDE, EX- HORDER, CEREBRAL FIX, PUNGENT STEN- CH, ENTOMBED, MORGOTH... MASSACRA,

A L

PESTILENCE, BENEDICTION, MORBID AN- GEL i ko će sad znat šta još, itd.

Pozdrav iz Zenice od Steve Groznyeg & Sla- vena the Životinje

Cao redakciji i metalnoj armiji!!!!

Fenomenalni ste, fantastični, super ma zna se samo Hard Metal i ništa drugo. Samo tako produžite. Međutim ima jedna velika greška u vašem radu... pa gde je Bathory. Samo kratka vest da je izdao novi album — ma daj. Napišite koji intervju ili u sredini koji poster i biću vam zahvalan do neba.

Dejan Strumica

Cao Hard Metal!

Prvi put se javljam vašoj redakciji i šta drugo reći nego da ste super! Poster, re- portaze sve je O.K. Svaki broj je bolji od

predhodnog i želim vam reći da tako i nasta- vite. A dobro je i to što ste obuhvatili sve pravce metala. Volela bih da pišete nešto o grupama WARIOR SOUL, BANG TANGO, SKID ROW i GNR...

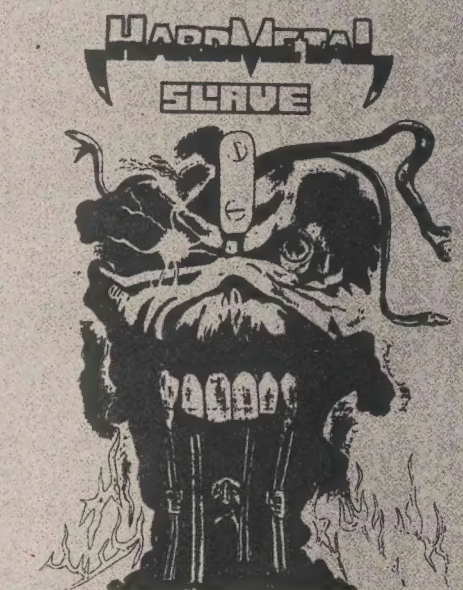
Pozdrav svim metalcima od Marjane iz Niša

Hello, Hard Metal!

Javlja vam se jedna metalna družina iz Modriče. Vi ste stvarno super i mi smo pre- sretni što je Juga napokon dobila heavy list. Među nama ima i speedera, trashera i bo- gami i sweetera. Bilo bi dobro da napišete nešto o SODOM, a nije na odmet ni po- ster... Svaka čast Jadranci, Koletu, Bobi, Aci, Goranu i svima onima koji su za »uživa- oće« metala u Jugi. Da Vas više ne gnjavi- mo, samo tako nastavite. Puno pozdrava od Tanje, Silve, Cvike, Milana, Damira, Aime, Mrkoja, Maksa, Mladena i Čupe

Haug, the Gods of metal!

I dalje ste najbolji list pod kapom nebes- kom ali ipak sa jednim propustom: Još uvek ništa o IRON MAIDEN. Po meni, a i mnogim drugima, oni su najbolji, najperfektniji i najo- riginalniji bend na svetu. A vi osim one re- cenzije u prvom broju ni reč o njima. Mnogi od nas s pravom očekuju da se u najboljem listu govori i piše o najboljima, a Bruce i kompanija to zaista jesu. S nadom da ću već

u sledećem broju čitati o svom omiljenom bendu pozdravljam vas i neka Manitu bude uz Vas

Slaviša, Knjaževac

Zdravo!

Čitamo Vas i volimo Vas. Istina da u Čap- ljinu gde živimo Hard Metal dolazi sa velikim zakašnjenjem ali ipak dode... Imamo jednu molbu... naime na festivalu u Sarajevu 15-16. XI nastupila beogradska grupa AT- LANTIDA. Mi vas molimo da objavite nešto više o toj grupi u nekom od narednih broje- va...

Mnogo sreće u daljem radu žele vam Ed- dy, Erika, Lorena, Hare, Eka i Dragan

MOŽDA HARD METAL ZNA...

(Odgovor na Vaše pitanje)

Dragi naši HARD METALCI! U prošlom broju Vašeg i našeg magazina, obećali smo da ćemo odgovoriti na SVA pitanja koja nam postavite u vezi najbolje i najiskrenije muzike na svetu, a to je naravno hard rock ili heavy metal, kako vi- še volite. Pošto je Vaš odziv neočekivano veliki, naši telefoni su uglavnom neprekidno zauzeti, te nismo u mogućnosti da sa svima stupimo u neposredan kontakt. Zato Vam preporučujemo da vaša pitanja postavljate pismenim putem, a našu adresu, nadamo se znate: HARD METAL, p.haf 70, 21000 Novi Sad. Od ovog broja poči- njemo da objavljujemo Vaša pitanja, a i odgovo- re na njih, naravno.

Znam skoro sve o mom omiljenom pevaču ALICE COOPERU, ali mi nije poznato kada je rođen, tj. koli- ko ima godina? Unapred zahvalna Lela, Bihac.

HM odgovor: Draga Lela, ALICE se rodio 4. febru- ara 1948 u Detroitu, država Michigan, SAD. Roditelji su ga krstili sa Vincent Furnier, a pseudonim ALICE COOPER je uzeo po nazivu svog banda. Priznaj da je ovako puno zvučnije!

Strašno ste me tekstovima u HARD METALU za- interesovali za grupu ACCEPT. Nikad ranije ih nisam slušao, pa me zanima njihova diskografija, jer name- ravam da nabavim sve njihove ploče. Takođe me in- teresuje i UDO DIRKSCHNEIDER, imam od njega (snimljen) album »Timebomb« i jako mi se sviđa. Hvala!

Dejan, Požarevac
HM odgovor: Nemački band ACCEPT je objavio sledeće albume:

1. Accept (1978.) 2. I'm A Rebel (1980.) 3. Brea- ker (1981) 4. Restless And Wild (1982) 5. Ba Is To The Wall (1983) 6. Metal Heart (1985) 7. Kaizoku- Ban, live in Japan (1985) 8. Russian Roulette (1986) 9. Eat The Heat (1989, bez Uda) 10. Staying A Life-live in Japan 1985, dvostruki (1990.) Udo Dirkschneider ima sa svojim bandom U.D.O. 4 albuma: 1. Animal House (1987) 2. Mean Machine (1988/89) 3. Faceless World (1990) 4. Timebomb (1991.)

Nadamo se da si zadovoljan, veruj nam da se radi o doista odličnom i istorijski zaslužnom sastavu.

Molim vas da razrešite našu veliku dilemu, a i da »presudite«, jer je u pitanju opklada (gajba piva). Na- ime moja riba tvrdi da je »Pump« drugi album AE- ROSMITHA, a ja da je treći. Ko je u pravu?

Saša iz Bačke Palanke

HM odgovor: Sale, oboje se pokrije ušima i čuti- te dok ne naučite osnovne pojmove! AEROSMITH (zajedno sa »Pump«) imaju 11 albuma (ne računajući kompilacije). Ovo nije ni čudo, obzirom da postoje od 1970. godine. Evo svih njihovih ploča: 1. Aeros- mith (1973) 2. Get Your Wings (1974) 3. Toys In The Attic (1975) 4. Rocks (1976) 5. Draw The Line (1977) 6. Live Bootleg — dupli (1978) 7. Night In The Ruts (1979) 8. Rock In A Hard Place (1982) 9. Done With Mirrors (1985) 10. permanent Vacation (1987) 11. Pump (1989.)

Kompilacije: 1. Greatest Hits (1979.) 2. Classics Live (1986.) 3. Classics Live Vol. 2 (1987.)

Adresu redakcije imate, pa pošto vam je ta gajba piva oboma »izmakla« (zasluženo), kada je kupite, svratite do nas. Neće se baciti!

Nedavno sam kod prijatelja čuo stvar »Antisocial« od ANTHRAXA, ali na čini mi se francuskom jeziku. Da li je u pitanju neka fora, ili je neki francuski band tu pesmu obradio?

Davor iz Rijeke

HM odgovor: »Antisocial« i nije stvar od ANTHRA- XA, nju u originalu sviraju Francuzi TRUST. AN- THRAX su je obradili na albumu »State Of Euphoria« na engleskom, a francuska verzija se nalazi na maxi singlu (ili mini LP-u) »Penikutesin« iz 1989. godine. Verovatno si čuo tu verziju.

Zamislite Disneyland u zoru (posle mraka). Luna-ci iz dečijeg sveta a Disneyeve mašte, posle bančenja cele noći, moraju da odrade svoj radni dan. Posle žurke, treba zabavljati kince tokom dana a kad padne noć sve se panavlja. Micky Mouse & Co. skida-ju svoje maske, stavljaju ploču na gramofon i Jesper se dere iz sveg glasa: „Bad Craziness...“ Svi slušaju

NEW FACES

D.A.D. i niko ne oseća umor jer posle ploče „No Fuel...“ dobili su „Riskin' It All“. Sve to su pripremili članovi benda Disneyland After Dark ili D.A.D. skraćeni-lice koja im je omogućila da uz svoju muziku provu-ku i nešto što je većina fanova zapamtila kao sretnije trenutke u svom delinjstvu (gledanje crtanih filmova).

Grupa D.A.D. je pravi dokaz da rock n' roll ne pozna-je granice, u bukvalnom (a i onom drugom) smislu re-či. Bend je iz Danske, tačnije iz Nopenhagena, dela Evrope koji ne može baš da se pohvali nekim većim tržištem i uspešnijom rock-scenom. Ali, kao po pravi-lu, baš iz takvih, manjih sredina s vremena na vreme pojavi se neka zanimljiva grupa (konkretno iz Danske je i KING DIAMOND/MERCYFUL FATE).

Tako se, pre otprilike dve godine, na sceni pojavio kvartlet D.A.D. Bend čine braća Jesper (vokal, ritam gi-tara) i Jacob Binzer (solo gitara). Stig Pedersen (dvoži-čani bas) i Peter L. Jensen (bubnjevi). Njihov početak svi vezuju za ploču „No Fuel...“ ali oni rado duže ne-go što se misli jer su pre tog albuma objavili dve ma-nje uspešne ploče: „Call Of The Wild“ (1986) i „D.A.D. Draws A Circle“ (1987) za lokalnu disko-kuću Medley Records. Nešto kasnije, potpisuju ugovor sa Warner Bros. Rezultat toga je da se početkom '89 pojavio nji-hov, uslovno rečeno, debi album „No Fuel Left For The Pilgrims“, jer su tek posle njega doživeli veći uspeh.

Sa te ploče skinuta su dva hit singla („Sleeping my day away“ i „Girl Nation“). Prilagodni video spotovi su više nego uspešno skrenuli pažnju na bend. Verovat-no i sami veliki poštovalci animiranih stvari, članovi D.A.D. odlučili su da i njih nacrtaju pa su animacije is-koristili u svojim video spotovima, kombinujući ih sa „igranim“ delovima. Sve to zaista efektno izgleda i zvuči.

Ti spotovi su se sasvim dovoljno vrteli na MTV i drugim satelitskim programima da bi ih (kao i većinu manje-više dobrih bendova) u Japanu proglasili za ve-like zvezde, što oni tamo zaista i jesu. D.A.D. su tu svoju popularnost iskoristili održavši kraću turneju po Japanu a svu tu histeriju upotreбили su za snimanje mini-live-albuma „Osaka After Dark“. U međuvreme-nu, D.A.D. su u živo videli i u Americi, Australiji i ve-ćem delu Evrope.

Nedavno se pojavio i novi album pod nazivom „Riskin' It All“, ploča u koju je dosta uloženo i koju prati neverovatna reklamna kampanja (kad je novi bend u pitanju). Naravno, sve uloženo će se višestruko vratiti a, uz muziku koju sviraju, D.A.D. ne moraju da se pla-še za svoju budućnost, jer oprobana formula nikad ne zahtavlja. „Lepljivi“ refreni nakalemljeni na dobre riffove, a sve prokano karakterističnim AC/DC back-vokalima uz njihovu prepoznatljivu prljavu produkciju (uz malu pomoć Nicka Fassa) ne mogu da produ tak tako, znaju ljudi šta je dobro. Ako jedanput čujete pesme: „Bad Craziness“, „D-Law“, „Makin' Fun Of Money“, pože-lećete da to uradite još jednom a onda garantovano po-stajete njihov fan.

Jednostavno, album „Riskin' It All“, predstavlja oče-kivani nastavak uspešno započetog putišestvija svet-skim top-listama, bez namere da se skoro zaustave. A uspeh benda koji dolazi iz jedne male zemlje na seve-ru Evrope, a meri se samo i isključivo po kvalitetu nji-hovih ploča, tim više raduje i daje nadu da nije sve s one strane „velike vode“.

Goran Nikolev

HARD METAL 12

KING OF THE HILL

Priča o kralju (pa makar i brda) ne može početi nikako drugačije sem sa... Bio jednom je-
dan...

Frankie Muriel koji je žarko želeo da postane rock zvezda, iako je već bio dovoljno poznat u svom „kraljevstvu“ (čitaj kvartu). Veću popularnost je ipak doživeo nešto kasnije, svirajući sa bendom u okolini St. Louisa. A od 1987 godine kad bend dobija naziv KING OF THE HILL i kad se ustalila postava Fran-kie (vokal), Jimmy Griffin (gitara), George Potos (bas) i Vito Bono (bubnjevi), počinje ozbiljno da shvata posao kojim se bavi.

Za KING OF THE HILL se može reći da su imali „više sreće nego pameti“, jer bend koji potpiše ugovor sa jednom malom disko-kućom kao što je SBK Recor-ds, ma kako bio dobar, može da očekuje veći uspeh tek kad pređe (i ako pređe) u veću, moćniju. Među-

tim KING OF THE HILL su odmah posle objavljivanja is-timenog debi albuma imali svirku sa LYNCH MOB, STEELHEART, WHITE LION i TRIXTER u Americi a za-tim i sa EXTREME po Evropi. Ta evropska turneja je i dovela do povećanog interesovanja za bend. Čime je njihova težnja u potpunosti zadovoljena a vloga ma-ga-zvezda EXTREME (da pomognu manjim, nepozna-tim bendovima) ostvarena.

Na konstataciju da su sada veće zvezde ovde u Evropi nego kod kuće u Americi, kažu: „Da, defini-tivno. To je čudna stvar ali mi smo u američkim mu-zičkim časopisima veoma malo zastupljeni a baš smo imali sreće da celog leta sviramo sa LYNCH MOB i STEELHEART“. A onda su počeli da objavljuju singlove. Prvi sa pesmom „I Do U“ koji je odmah ušleo na Billboardovu listu a zatim i „If I Say“, pes-mu koja je objavljena u dve verzije. Na prvoj je uz

nju i obrada Hendrixove „Purple Haze“ a na drugoj od dvanaest inča nalazi se i akustična verzija „If I Say“. Mali luksuz koji sebi mogu da dozvole samo „veliki“ bendovi, a KING OF THE HILL se baš tako od počeka i ponašaju. Da li će i postati velike zvezde zavisi samo od njihovih pesama a drugi album koji je već u pripremi bi to trebalo da potvrdi, jer po nji-hovim rečima napraviće ploču koja će biti „kao sta-ri VAN HALEN ili AEROSMITH“ a to dosta toga govori. Tokom januara su u studiju a ploča se očekuje na proleće. „Ako neko misli da smo funky u buduću će-mo biti malo više funky, ako misli da smo heavy bi-ćemo još više heavy. Zabava se nastavlja...“ — ka-že Frankie, a opširniji intervju sa njim čitaćete u ne-oskom od narednih brojeva.

GORAN

13 HARD METAL

Dve stepenice do neba

Bangkok je bio šokiran, Saigon se tresao a Hanoi Rocks su nezaustavljivo krenuli ka vrhu Olimpa, na kome ne vlada Zevs već njeno veličanstvo gitara. Taj njihov put je na žalost zauvek zastavila saobraćajna nesreća u kojoj je život izgubio njihov bubnjar Razzle. Ovog januara se obeležava šestogodišnjica raspada možda najuticajnijeg glam benda osamdesetih.

Za nekoga ko voli da se šminka, a isuviše asketski izgleda Finska nije bila mesto za život. Sličnu sudbinu su imala čak petorica momaka koji su se u svojim postpubertetskim godinama obreli u Londonu, gradu gde se »rađaju« u glavnom sve muzičke zvezde »starog kontinenta«. Dvojicu od njih su prozvali »muddy twins« /blatnjavi blizanci/. Pomenuti dvojac koji se sastojao od Michael Monroea i Andy McCoya bio je 100% kriv za razvoj muzičke priče nazvane Hanoi Rocks. Godina početka njihovog delovanja bila je povezana sa krajem vladavine »new wavea«, znači u doba ponovne renesanse »gitarškog« zvuka.

Tako su se Hanoi Rocks prvi put predstavili publici sakriveni iza celofana koji se lako cepa... budućni seks simbol Michael Monroe je jedini bio ispred, on je prvi načinio korak u svetlu budućnost. »Oriental Beat« je

bio naziv albuma a umazane ženske grudi sa druge strane omota, samo su pokazivale kojim se pravcem kreće interesovanje mladih Hanoi-rokova. Međutim oni su se pokazali dovoljno pametnim te nisu upali u zamku HM MACHO klišeja, prvenstveno zato što sami nisu bili takvi. Hanoi Rocks su se vratili »rafiniranom« ako je to ikako moguće »glam« zvuku, koji se dosta oslanjao na nasleđe T. Rexa, New York Dollsa i Sweeta, kao i na pojedine »energija« punk elemente. Spoj svih tih uticaja imao je vrlo pozitivan odjek u Londonu, gde su inače vrlo zlobni »ostrvski« novinari okarakterisali Hanoi Rocks kao »transvestitsku i homoseksualnu grupu«. Količina riba koju su Rocks okupljali na koncertima pobijala je sve glasine. I kada se mašina /parna?/ zahukta stvar kreću nekontrolisanom brzinom, te su tako Hanoi Rocks u naponu kreativne energije 1983. objavili čak tri albuma, od kojih nijedan /iako je u pitanju bila mega—produkcija/ nije bio slab. Drugi album »Bangkok Shocks, Saigon Shakes« izbacio je kompoziciju »Lost In The City« zahvaljujući kojoj su

Hanoi Rocks diskografija

1. **Oriental Beat** /1982, Intercord/
2. **Bangkok Shocks, Saigon Shakes** /1983, Intercord/
3. **Self Destruction Blues** /1983, Lick Records/
4. **Back To Mystery City** /Intercord 1983./
5. **All Those Wasted Years** /Johanna 1984./
6. **Two Steps From The Move** /1984, CBS/

Hanoi stigli prvi put na zvanične engleske liste. Tako se lista njihovog koncertnog delovanja sve više širila, što je očigledno smetalo Gyp Casinu /bubnjevci/ koji je napustio bend odmah po izlasku »Bangkok...«. Zamenja je ubrzo pronađen u liku većito rasčupanog Razzlea, a dobre pesme i dobre vibracije su stigle zajedno sa njim. Bilo je vreme za »samoubilački bluz« /»Self Destruction Blues«/ njihov treći LP.

»Self Destruction Blues« ih je predstavio u definitivnom glam izdanju a kritika ih je konačno dočekala kao bend budućnosti. Ipak prodaja ploča nije bila srazmerna svim hvalospevima koji su zatrpavali bend. Ključni čovek i autor skoro kompletne Hanoi Rocks diskografije Andy McCoy nije dozvolio bendu da spava na lovorikama /valjda je shvatio da i sam Cezar to nije radio/, već ih je neumorno terao na rad. Treći album koji su objavili te 1983. bio je ultimativno remek delo njihove produkcije, a što će budućnost pokazati, to je bio i jedan od omiljenih albuma tada rastućih L. A. muzičara. Taj četvrti album na kome McCoy i Monroe reklamiraju satenske sakoe zvao se »Back To Mystery City«. U taj misteriozni grad se ulazilo preko zaista furioznih i nadasve čudnih »Strange Boys Play Weird Openings«, »Malibu Beach Nightmare«, »Mental Beat« i drugih. Na toj ploči Hanoi Rocks su uveli još jedan element po kome su postali opšte prihvaćeni... polifono pevanje. »Malibu Beach...« je postala uzdanica njihovih nastupa, a balada »Until I Get You« je konačno naterala kupce u prodavnice, te su Hanoi vrlo brzo došli do visokih pozicija na Engleskoj Top listi.

Posle tog albuma je probijeno još jedno tržište, Hanoi su postali veliki u Japanu, koji je i posle raspada

benda ostao veliko tržište prvenstveno za Michael Monroea. Japanci su ih prvobitno dočekali kao »teenage—band«, a tek posle koncerta su shvatili šta ih je snašlo. Nakon četiri albuma pošto su ideje malo presušile, Rocks su na trijumfalnim nastupima u Marquee klubu snimili materijal za dupli živi LP i za koncertnu video kasetu. »All Those Wasted Years« /naziv nikako ne odgovara njihovim vrednostima/ je održao pažnju javnosti, a mali Finski izdavač »Johanna« se obogatio preko noći. Konačno je svima bilo jasno kakav potencijal i kakvu snagu imaju Hanoi Rocks. Sve je bilo spremno za veliki proboj koji je bio u izgledu jer su Rocks napokon došli do ugovora sa velikom disko kućom CBS. Ipak i taj transfer nije protekao bez problema o kojima priča Monroe: »Ova kuća sa kojom sada imamo ugovor, htela nas je još pre nekoliko godina, ali preduslov je bio da promenimo stil. To nije dolazilo u obzir. To je značilo da ne razumeju bend i da su zainteresovani samo za pravljenje para. Odbili smo ih. Kasnije su shvatili da smo mi više od jednog heavy metal benda, da smo rock grupa sa sopstvenim zvukom, sa sopstvenim stilom. Kao što sam rekao o izgledu nikad nismo vodili preterano računa, mi smo takvi, tu nema laži. Ponekad disko kuće rade sa bendovima koji poseduju samo izgled. To je pogrešno i u startu osuđeno na neuspeh. Ako pokušavaš da budeš nešto što nisi to neće funkcionisati... jer to nisi ti... tvoja ličnost što je najvažnija stvar koju poseduješ i to treba da iskoristiš odavde, iz srca«.

To što je njima izlazilo iz srca bila je izvanredna muzika koja se čula i na njihovom petom studijskom albumu »Two Steps From The Move«. Za prvi singl sa tog

albuma bila je izabrana obrada John Fogertyjeve klasične »Up Around The Bend« za koju je urađen izuzetan video spot, koji se nenormalno vrteo po američkim kanalima jer je CBS imao nameru da od Hanoi Rocks stvori veliki internacionalni bend. Ta namera je počela da se ostvaruje leta 1984. kada su Rocks kao jedan od prvih većih bendova zajedno sa Pretty Maids posetili Poljsku, a potom su održali i uspešnu Evropsku turneju. Ipak jedini živi zapis koji je ostao iz te godine je album »Rock 'N' Roll Suicide — Live In Poland«. Krajem 1984. Hanoi Rocks su otišli u Ameriku na prvu samostalnu turneju koja je na žalost kratko trajala. Jedne besane noći sa žurke su krenuli Vince Neil, Razzle i još neki ljudi u polupijanom stanju. Vince nije mogao da kontroliše kola, a to je glavom platio Razzle... baš u trenutku kada se njihov drugi singl »Don't You Ever Leave Me« pojavio u američkim prodavnicama. Razzle ih je tog januarskog jutra napustio zauvek. Dalji rad je za njih izgubio svaki smisao, te je McCoy odlučio da raspusti bend. Posthumno se pojavilo mnogo kompilacija tipa »Best Of...« »Live and Best« itd.

Nakon raspada benda prvi su se oglašili Nasty Suicide i Andy McCoy sa projektom nazvanim Cherry Bombz u kome je pevala divlja i temperamentna Anita Cheltenham. Na nesreću Cherry Bombz su uprkos neskrivenom potencijalu i energičnim nastupima završili karijeru sa jednim albumom i koncertnim maxi-singlom, te sa poluhitom »Hot Girls In Love«. Inače Cherry Bombz iz tog perioda se pojavio u spotu Samantha Fox »Do You Wanna Please Me«. U isto vreme sreću su oporovali Sammy Yaffa sa svojim projektom Jetboy sa kojim je objavio jedan album na kome je on svirao /Jet-

boy su ove godine objavili i drugi LP »Damned Nation«/. Michael Monroe je početkom 1988. objavio svoj prvi solo LP »Nights Are So Long« koji je dostigao neki simbolični tiraž ali je ipak Michaelu omogućio da napravi manju turneju i da potvrdi svoj status u Japanu. Njegov pravi »come—back« je načinjen 1989. kada je izdao LP »Not Fakin It« sa koga je skinuo čak dva hit singla: »Dead, Jail Or Rock 'N' Roll« i »Man With No Eyes«. Publika je tada ipak više pažnje obratila na Michaela zbog čoveka koji je podvriskiavao prateće vokale — Axl Rosea, koji se i pojavljuje u spotu »Dead...« nego na samom Michaelu, što je krajnje uvredljivo jer su svi današnji pevači počevši od gore pomenutog pa do Sebastiana Bacha pominjali Monroea kao jednog od najvećih uzora. Za današnji revival Hanoi Rocks pogotovu u S. A. D. najzaslužniji su sigurno Guns 'N' Roses koji su na svojoj nezavisnoj etiketi »Uzi Suicide« objavili sve albume njihovih uzora. Iako ih ljudi tek sada otkrivaju a novine veličaju, Monroe odbija bilo kakvu tezu o reudinjenu: »Mi smo svoje odsvirali, da nas ona nesreća nije dotakla ko zna gde bismo sada bili. Uostalom sada je svako od nas zauzet svojim projektima«.

Prošle godine Nasty Suicide je oformio novi bend — Cheap 'N' Nasty i sa njima je objavio album »Beautiful Disaster« koji je odlično prošao u Engleskoj. Monroe je ujedinio snage sa neuništivim i nepredvidivim Steve Stevensom kao i sa starim kompanjonom Sam Yaffom... rezultati se očekuju... a Hanoi Rocks i dalje žive među nama mada u nekim drugačijim oblicima /videti kompletnu novu L. A. scenu i bendove tipa Dogs D'Amour itd./... Don't you ever leave us... Hanoi Rocks.

David Vartabedian

SUPER
EKSKLUZIVNO!

U svetu ima puno ludih
spojeva, ali naša JADRANKA
JANKOVIĆ i momci iz grupe
SKID ROW su definitivno najgori
i najludiji! Ova mlada, luda,
neobuzdana, bučna i
hiperaktivna stvorenja srela su
se u mirnom nemačkom
gradiću Hannoveru i potpuno
mu poremetila vekovni mir,
sreću i blagostanje i to baš
u oči Božićnih praznika!
Basista RACHEL BOLAN,
potpomognut SEBASTIANOM
BACHOM, rešio je da, u
ekskluzivnom intervjuu za
»HARD METAL«, bude brutalno
iskren i otkrije sve frke kroz
koje je Skid Row prolazio,
prizna svoju »mračnu« prošlost,
uvede termin »avionske
religije«, zaroni u Sebastianove
tajne, smisli osvetu za svoje
bivše profane i uz sve to, još i
da vam pokloni ovu unikatnu,
fenomenalnu, svilenu i
originalnu Skid Row jaknu!
S obzirom da je Rachel pod
konstantnom psihoterapijom, a
Jadranka tek puštena iz
bolnice, ovo verbalno zlo se
stvarno nije moglo ni sprečiti,
ni kontrolisati!

HARD METAL
READERS,
GREET HARD!!!

Rachel Bolan

RACHEL BOLAN
CHANGING'S PSYCHOTHERAPY

red sâm kraj prošle godine, umalo krenuh »stepenicama ka nebu, auto—putem ka paklu«, jer poznatoj novosadskoj piceriji pojela picu sa ot-
n pečurkama i bukvalno je bilo ono Cooperovo
on runnin' thru my veins. . . »tj. »Pune mi vene
«. Međutim, ni Bog nije bio tako lud da me uza-
me »samo« smestio u Infektivnu kliniku u Be-
lu, gde su me mučili surovom dijetom i odvrat-
nfuzijom, pa sam načisto povilenila. Ipak, jedna
mi je pomogla da prebrodim one odvratne mirise
»Operation Mindcrime« bolnice — zakazani in-
sa grupom Skid Row, koja me čekala na samom
u Nemačke.

čna, ali mrtvački bleđa i s šest kila manje, izašla
z proklete ustašove dva dana pred Skid koncert i
-u saznala da su svi letovi za Nemačku obustav-
zbog švapskog političkog stava prema Srbiji.
na štaju i saznah da ne idu ni vozovi. Ni auto-
A autom nema teorije da stignem na vreme i to u
over koji je skroz gore kod Holandije! Holandi-
a da, kako se ranije nisam setila.

tsista koji nas je vozio od amsterdamskog aerod-
do železničke stanice postavio je svetski rekord,
e i ja smo uleteli u voz za Hannover koji je već
pokretu i bilo kako bilo, tek stigismo u luksuzni
tačno pola sata pred intervju sa Sebastianom i
elom!

VERY SPECIAL THANKS TO: Sebastian Bach,
chiel Bolan, Rob Affuso, Dave »The Snake« Sa-
Scotti, Hill, Scott Mc Ghee, Todd Mackler,
Korzilius, Mary Hooton, Fun Cheung and Ali
dy. You ARE the kings of the world, so when
kingdom come, don't forget us!

ako ludog i nezaboravnog tipa kao što je gospo-
ach stvarno je teško iznenaditi, al' ovoga puta je
ispred mene razrogačenih očiju i otvorenih us-
moćan da bilo šta progovori. »To sam ja, Baz,
me se?« »Čoveče, zar nije u Jugi rat, zar nisu
i zabranili vašim avionima da sleću, zar. . . Jao,
a ličiš!« »Videla bih tebe da si zadnje tri nedelje
o k'o ja!« odgovorih i objasnih mu sve ono što
pravo pročitali. »Čoveče, gora si od mene!« sme-
Sebastian. »Kad' ti nešto naumiš, ništa te ne mo-
rečiti! Jao, šta je ovo?« »Hard Metal?« Čoveče,
izgleda! Gle, evo mene na posteru! Ju na šta li-
Dušo, hoću da me pretplatiš na »Hard Metal«,
da imam svaki broj ovog lista, bez obzira da li
ni u njemu ili ne! Vidi, »Readers Poll«! (odušev-
laca) Čoveče, oduvek sam se palio na »izbor čla-
«! Kad' me čitaoci izaberu za pevača godine,
znam da stvarno vredim — uvek mi je više zna-
jihovo mišljenje, nego mišljenje sto jebenih kri-
li!« Jesam li vam ikada rekla da je Baz veliko dete
kad' jednom otvori usta, nikada ih ne zatvara?
am prilike da se u to i sami verujete! »Molim te,
i te, molim te, reci mi: ima li nas među prva tri?«
oran je Baz. »Rezultati još nisu gotovi. . .«
n da imaš uvid u do sada unešene kupone — je l'
anse da poredimo u nekoj kategoriji? Ko vodi?«
znaš da to ne mogu da ti kažem!« »Molim te, re-
barem ko je u igri za prva tri?« »Metallica, Guns
es i vi. . . ali kuponi se još unose, ne znam šta
i na samom kraju!« »Metallica i Guns N'Roses
ol i biće mi drago ako oni pobeđu — zaslužili
li. . . (smeh) Tako bih voleo da i mi poredimo u

kategoriji, to mi užasno puno znači! Užasno!
avaš da ćeš mi poslati »Hard Metal« sa rezultati-
Obećavaš? Hvala unapred. . . Jao, stvarno bih
da budem prvi u nekoj rubrici! Ili bar treći u
etalnijem pevaču. . .« »Izgleda da ćeš biti
eksepijniji metalac« »Ma, to mi nije tol'ko važno
slim, važno mi je, al' »pevač i bend godine«. . .
row fanovi u Jugi, učinite me srećnim, glasajte
s, zaslužili smo! (smeh) Čoveče, samo nek' bu-
šteno, nek' pobedi onaj za koga su glasali! Jao,
ju dok dočekam rezultate! Jebeš novinare, fano-
mi sve, njihova reč mi je zakon! Daj Bože da u
nu budemo prvi ili među prva tri!«
esam li vam ikada rekla da je Bach i veliki prija-
više nego tolerantan kolega? Evo i dokaza:
razmišljao sam nešto — sa svima od nas si do
pričala, sem sa Rachelom. . . On je napisao sve
e i sve pesme za »Slave To The Grind« i sem to-
je jedan od osnivača Skid Rowa, pa mislim da
pošteno da ovoga puta pričam sa njim. Nemoj

HARD METAL 18

19 HARD METAL

da misliš da te odbijam, al' ja sam toliko puta pričao
za novine, a Skid Row je bend, a ne Sebastian Bach i
mnogo bi mi značilo ako on sada priča! Stvarno! Ja
sam ionako na naslovnoj strani i posterima, a Rachel
je još bolji od mene za intervju!« »Slažem se s tobom,
al' zlobnici će onda da kažu da si me otkao za in-
tervju, a ja izmisliha ovaj izgovor. . .« »Ko je. e zlob-
nike! Evo, slikaćemo se zajedno sa »Hard Metalom« i
napisaću autogram samo za čitaoce, pa ako i posle
toga ne budu verovali. . . Šta te briga za budale i
zlobnike — nek' leće komplekse negde drugde, nek'
čitaju ozbiljne novine ako ti ne veruju! 'Ajd' da posta-
vimo face tako da nam se ne vide podočnjaci, ha, ha,
ha! Je l' može ovako? Ptičica!« (rezultat ovog slikanja
naći ćete negde na ovim stranama — prim. J. J.)

»Znaš šta: idi se ti sad' lepo ispujaj, pa dođi popod-
ne i zovi Rachelu s recepcije. Dolaziš večeras na kon-
cert? Super, nadam se da ćeš uživati u svirci! Čao, vi-
dim se u hali!«

SLAVES AND MASTERS

Rachel i ja smo se našli kod velike, okićene jelke i
krenuli ka hotelskom baru. Dok je on sa zanimanjem
prelistavao »Hard Metal« i naručivao kafu, ja sam se
zabavljala posmatrajući face bogatih Švaba koji su
zgranut gledali mršavog momka duge crne kose, sa
tamnim cvikerima i mindušom—lancem od nosa do
uva. I to još sa lobanjićama!

Rachel, očigledno oguglao na ovakve reakcije, po-
vratio se iz jutarnjeg tj. popodnevnog mamurluka gut-
ljajem kafe, otkrivši pritom svoju novu, prelepu tetova-
žu škorpije koja se šepurila na gornjoj strani njegove
desne šake.

»Čoveče, Snake i ostali još uvek spavaju, jer smo
putovali cele noći s jednog na drugi kraj Nemačke.
Tempo ove turneje je dosta naporan, jer obuhvatamo
skoro sve gradove u kojima fanovi žele da nas vide, a
razdaljine između pojedinih mesta su poprilične. . .
Za sada prolazimo dosta dobro, s tim što smo ovde
mnogo manje popularni nego npr. u Švedskoj i Holan-
diji — trebaće nam još jedan album da učvrstimo svo-
je pozicije u Švabiji. . .

★ Kol'ko zna, ovo vam je treća evropska turneja,
al' prvi put ste zvezde večeri!

Rachel — Status zvezde večeri nam, sem lične sa-
tisfakcije, donosi i čitav niz novih odgovornosti — mo-
ramo da brinemo o reklamama, prodaji karata, tonskim
probama. . . Ali neka, ne žalimo se — biti zvezda ve-
čeri je zaista lep osećaj, pogotovo kada znaš da ti šou
sad'traje puna dva sata, dok smo kao predgrupa svi-
rali maksimalno 45. minuta! Sve ovo je cool — izlazi-
mo na binu kasnije, sviramo duže, i, što je najvažnije,
znamo da su ljudi došli da gledaju i čuju baš Skid
Row!

Kada smo bili predgrupa Gans N'Rosesu i Mötley
Crüe, 10% je činila naša, a 90% njihova publika — sada
je tih 90% naše. . . (krajnje zadovoljna face — prim. J.
J.).

★ Pravo da ti kažem, da sam ja neki kult bend ni-
kada vas ne bih uzela za predgrupu, jer ste ne ten-
dencijom, već kvalitetom svirke u stanju da »mazne-
te šou« bilo kojoj zvezdi — uostalom, gledala sam
kako to radi Mötley Crüe!

Rachel — Hvala ti na komplimentu (smeh) al' to
nam baš i ne ide u prilog, zar ne? Mislim, mi nikada ni-
smo namerno »minirali« bend kojem sviramo kao
predgrupa, ali smo se zato uvek trudili da damo sve
od sebe da odsviramo što bolji koncert i dignemo
publiku na noge! A stara je istina da se zanat nabolje
»peče« kada sviraš nekom kao predgrupa i time se,
automatski, konstantno boriš za sebe!

★ Zlobnici će sad' reći da ti se uvlačim, al' ja sam
i javno (u »Hard Metal« recenziji) priznala da je »Sla-
ve To The Grind« jedan od najboljih albuma koje sam
ikada čula!

Rachel — Hvala ti, i ja se veoma ponosim njime!

★ A isto tako sam napisala, a tebi sad' u lice to
priznajem, da sam očekivala da ćete, nakon »Skid
Row« albuma, napraviti »mlaku, nezanimljivu i ko-
mercijsalnu ploču« i prodati se!

Rachel — Mnogi ljudi su se iznenadili »Slave To
The Grind« albumom, jer su, poput tebe, očekivali ko-
piju prvog albuma na kojem bi bile samo komercijalne
pesme tipa »I Remember You« — mislili su da ćemo
ići na sigurno poput gomile novih bendova na današ-
njoj sceni. Međutim, mi smo se maksimalno trudili da
izbegnemo ponavljanje i pisali smo pesme iz srca, ne
razmišljajući o poslovnim aspektima celog projekta,

niti o tome šta će nam reći ljudi iz diskografske kuće!
Duboko u sebi smo znali da disko—kuća sigurno ne
želi »Slave. . .« album i da se sigurno nada gomili »18
And Life« pesama! Ali, rešili smo da uradimo po svo-
me. . .

Pazi, ja sam ponosan i na debi-album i stojim i
stajaju iza svake njegove pesme do sudnjeg dana,
ali mi smo morali da napravimo drugačiji album jer
nismo želeli da nas uvrste u pop metal bendove, po-
što mi to i nismo!

● Mogu samo da zamislim pod kolikim ste pritiskom
bili da napravite krajnje komercijalnu ploču ako ni
zbog čega drugog, a ono zbog ogromnog tiraža i
svetskog uspeha prvog albuma!

Rachel — Moram da ti priznam da smo stvarno bili
pod velikim pritiskom — diskografska kuća nam je, na
izvestan način, stavila nož pod grlo i u početku smo se
užasno brinuli zbog cele situacije! Pisali smo pesme
koje su bile dobre, ali im je nešto nedostajalo i jednog
dana sam rekao Snakeu: »Znaš šta ovde fali? Ona
naša glad i »Don't give a fuck!« (»Baš nas briga!«) fa-
zon!«

Po prvobitnom planu »Slave. . .« je trebao da bude
izdat u decembru '90 godine, što znači da su nam bila
data samo četiri meseca da ga napišemo, snimimo i
produciramo! Taj pritisak je ostavljao traga na nama i
našim pesmama, jer smo za pisanje prvog albuma ima-
li svo vreme ovoga sveta, a za »Slave To The Grind«
samo sto dvadeset dana! Sazvali smo sastanak benda
i odlučili da najpre snimimo pesme koje se nama svi-
daju, pa tek onda brinemo šta će ljudi iz diskografske
kuće reći!

Najcrnje je to što kako »Slave. . .« postaje sve us-
pešniji, tako ga i face iz disko-kuće naprasno sve više
vole i vole! (smeh)

GET THE FUCK OUT!

● Moja omiljena pesma na albumu je »Get The
Fuck Out«, u kojoj su očigledni punk uticaji. . .

Rachel (smeh) — Priznajem, ja sam kriv za to!

● A u toj pesmi postoji stih: »You ain't my old fa-
dy and you ain't a tattoo. . .« (»Ti nisi moja stalna ri-
ba, a nisi ni tetovaža. . .«) Šta podrazumevaš pod
»tetovažom« — grupu-ribu, devojkicu za jednu noć?

Rachel — Pazi: cela priča te pesme potiče iz jed-
nog istinitog događaja, vezanog za jednog našeg roudi-
ja koji je, najblaže rečeno, nestašan sa ženama.
(smeh) On bi maznuo ribu iz publike samo za jednu
noć i ujutro bi svaka od njih odjednom postala mazna i
prisna, s namerom da postane njegova stalna devojka.
Naravno, on se nije dao zajebrati i svaku bi otkao na
ovaj ili onaj način.

Pošto nam je često pričao svoje dogodovštine, tako
je bilo i u Birminghamu (Alabami) — ja sam, nakon
koncerta, ušao u garderobu pevušeći novu melodiju
koja mi se motala po glavi i baš u tom momentu, roudi-
se žalio Basu: » . . . I ujutro se priljepila za mene i davila
me, pa sam morao da joj otvorim vrata i kažem: »Marš
napolje iz moje sobe!« (»Get The Fuck Out!«) Ta re-
čenica je idealno »legla« na refren kojeg sama pevu-
šio, »upalila mi se sijalica« i tako je nastala pesma!

A ono što sam u pesmi htio da kažem je da ta riba
nije toliko bliska sa njim kao njegova stalna devojka,
niti mu je »ušla pod kožu« kao tetovaža, kapiraš?«
»Get The Fuck Out« je više napisana kao šala, nego
kao muško-šovinistički stav prema ženama, jer kada bi
upoznala tog roudija i videla kakav je on tip, shvatila bi
da samo od njegovih rečenica može da se napiše de-
set pesama u jednoj sekundi! A tek od njegovih avan-
tura. . . (umire od smeha).

● Za razliku od »Get The Fuck Out« koja je šaljiva
i vesela, »Quick-sand Jesus« je duboka i melan-
holična; stekla sam utisak da se njome pitaš treba li
verovati u Boga ili ne. . .

Rachel »Quicksand Jesus« u stvari govori o veri u
Boga i u dobro i u zlo. Kada smo počeli da pišemo ma-
terijal za »Slave To The Grind«, počeo je rat u Zalivu i
sve loše stvari su isplivala na površinu! Mnogi su ginuli
i tad' se pojavila sumnja da l' uopšte ima Boga i da li
treba verovati u njega? E pa treba, jer Bog te ne mo-
že čuvati samo u lošim danima, pustivši te da ga za-
boraviš u dobrim. . . Ja sam tad' bio u jako čudnom
stanju, jer su mi mnogi prijatelji bili u ratu i nisam znao
da li su živi; svugde je vladala ratna psihoza. . . Mislim
da ti, nažalost, možeš da me razumeš kada ti opisujem
to emocionalno stanje, zbog svega što se sada deša-
va u Jugoslaviji. . . Znaš, preključe je jedan Yugo-fan
došao iza scene da nam traži autogram i rek'o nam je

SO LONG...

Verovatno najvažnija bolest dvadesetog veka AIDS, svoje trave u ogromnoj meri uzima iz sveta poznatih: umetnika, glumaca, muzičara. Ono što se dugo naslućivalo vezano za bolest frontmana sastava Queen, pokazalo se sa žalosno istinitim. Freddie Mercury. Kontraverzni pevač je otišao na neka druga prostranstva u momentu kada je njegova popularnost u medijama i komercijalnog smisla, već duže vremena, bila stalnom uzlaznom linijom. Ali, Freddie i privatni život, i ako su mnogi u stvari skloni da tvrde suprotno, većim delom je ostao obavijen velom tajne.

U razgovoru s članovima sastava Queen, spadao je u posebnu ideju, savremeni rock priče. Da li će se nastaviti sa bilo kakvim zajedničkim radom i posle Freddiejeve smrti, teško je verovali, bar ne u sličnom polju, ali ipak su posebnost koju su Queenovi imali, bila je vezana za složene karaktere njihovih muzičko-autorsko-intelektualnih osobina, koje su Roger Taylor, John Deacon, Brian May i Freddie Mercury, sa napretkom moguci način znali da plasiraju u svetu specifičan sound.

Queen se nikada nisu mogli svrstati u ovaj ili onaj modeljak, i njihovih 16 (šesnaest) albuma, izdanja ne računajući kompilacije, kao i solistički opus pojedinačnih članova, bila su tipično njihova tvorevina, njihov autorski proizvod. Donekle se može smatrati tačnom tvrdnjom engleskih kritičara, koji su s početka njihove karijere, ono što je band muzički nudio okarakterisali kao kombinaciju hard rocka i glam uticaja. I to je u velikoj meri bila ispravna konstatacija. S tim da se band od samih svojih početaka nije libio da eksperimentise. Netipičan studijski i produkcijski rad, kao i do tada neviđeno sklapanje vokalnih harmonija, stvorili su ubrzo od Queena vrlo prepoznatljiv band. Kritičari ih, što je neosporno od samog starta nisu mazili, ta tendencija će se promeniti u masovnom obliku tek u poslednjih pet-šest godina (ovde se misli na ozbiljnu kritiku). Zahvaljujući ponajviše svom eksperimentatorskom njuhu, ali i upornom i napornom radu, nijednog momenta ništa ne prepuštajući slučaju, i pravilno pojedinačno raspoređujući posao Queen su od svog prvog, po mnogima najboljeg albuma „A Night At The Opera“ (1975) stalno širili svoju popularnost i uticaj na svetsku glazbu.

Iako se Taylor više, a Deacon manje uključio u posao komponovanja, prava slika Queen stila činili su specifični autorski dueti Mercury-May. Mayove kompozicije su više naginjale tvrdem hard stilu, ili čak tipično akustičarskim baladama, dok je Mercurijev stvaralački fluid težio „lepršavosti“ i harmoničnim varijantama, i ne će biti netačno ako se kaže da je ipak centralna figura Queen-a ostao Freddie Mercury.

Na solo planu Freddie nije bio angažovanija Queen figura. To mesto pripaće bublaru Roger Tayloru koji je objavio tri solo

placé, poslednjih godina svoju karijeru paralelno plasirajući i kao član aktivne grupe The Cross. Freddy je objavio 1985 god. delimično uspešan album „Mr. Bad Guy“. Kasnije se proslavio sa svojom verzijom popularne pesme koju pamtimo u izvođenju Plattersa „Great Pretender“, 1988 god. pak album „Barcelona“ pokrio je i potvrdio njegove operne strasti. Kao što je poznato to je zajedničko izdanje sa slavnom operskom divom Montserrat Caballe, koje iako nije posedovalo realno gotovo nikakvu vrednost, postiglo je veliki uspeh. „Barcelona“, kao malograđanski omaž spektaklu, pokazala je i potvrdila Freddiejeve vokalne kvalitete i solidno snalaženje u jednom drugačijem stvaralačkom okruženju, ali i ne mnogo više od toga. Sve u svemu od albuma „Mr. Bad Guy“, Freddiejevi solistički izleti osim hvale vrednog eksperimenta, nisu posedovali neku specijalnu kvalitetnu vrednost. On je ipak najviše pružio u autorskom opusu svoje malične grupe. Njegov specifičan odnos prema pevanju, kao i scenski nastup, spoj arogancije, modernog baleta, pantomime i iznad svega osobenog stava, svrstavali su ga u red najvećih vokalnih majstora „u živo“, odnosno u kontaktu s publikom. Tu apsolutno niko nije bio kao Fredi.

Queen — EMI Records

HARD METAL 22

FREDDIE

FREDDIE MERCURY (1946-1991)

Nakon što su poznato Queen su nastali iz kombinacije Brian May i Taylor su svirali u grupi „Smile“ za koju se već bilo čulo, ali kojoj je trebalo da izade iz kvantitativnog proseka. Mercuri im se pridružuje, a kasnije je postavio pridodat i povučeni Deacon. Od početka su želeli da budu drugočiji. I svoj izvođački-konceptualni koncept su uporno uvećavali. Tokom karijere imali su u trećoj fazi oko albuma projekta „Flash Gordon“ i albuma „Game“, blagi pad, da bi se ponovo digli i vratili na vodeće pozicije, stalno uvećavajući prodaju svojih izdanja. „Live Aid“ 85 god. u Londonu, zahvaljujući ubedljivoj i efektom nastupu definitivno im je učvrstio pozicije. I kritika je od tada u gotovo velikoj meri bila uz njih, dok su im se obožavaoci stalno uvećavali.

Iako svoj privatni život nije krio, a naročito seksualni, Fredi se u suštini i nije toliko isticao u javnosti. Dobar deo prikaza o njegovoj ličnosti ne odgovara istini, i više je proizvod izmišljanja žute štampe. U samom Queen-u, iako je bio frontman, a njegove kompozicije najočiglednija „slika“ muzike banda, nije se toliko isticao ispred banda. U intervjuima i kontaktima sa medijima, više su se eksponirali May i Taylor, ali to je već bila stvar same grupe.

Fredi je do poslednjeg dana ostao sjašan tip, netipičan i veoma poseban. Za sobom je ostavio veliki broj nezaboravnih pesama i karakterističan vokal. Are you ready Freddie for new life?

Branimir Lonker

Jedan od najčuvenijih sastava thrash/death opredeljenja su i DEATH sa Floride. Grupa koja je još svojim debi ostvarenjem »Scream Bloody Gore« postavila temelje novog zvuka i te iste 1987. godine pomerila standarde svojih prethodnika POSSESSED. 1992. godine DEATH imaju iza sebe četiri albuma i uspešnu karijeru na svetskom nivou. U nedostatku ekskluzivnijih materijala objavljujemo prevod jednog intervjua glavnog autora muzike i tekstopisca, gitariste i pevača Chuck Schuldiner-a.

Chuck Schuldiner je čovek sa dva lica. S jedne strane je muzički genije što snimci sa novom DEATH albuma »Human« dokazuju. S druge strane posle nekoliko otkazanih turneja je potpuno nepouzdan tip i mora da se suoči sa činjenicom da su ga mnogi razočarani fanovi otpisali. Sreli smo Chuka i njegov novi bend u Tampi i postavili mu nekoliko neugodnih pitanja.

Chuc, poslednjih meseci je puno negativnog o tebi napisano i rečeno. Od kada je evropska turneja nalaziće u unakrsnoj vatri i opravdano dobijaš mnoge prekore.

Chuc — Ljute me huškački članci koji se o meni pišu. Ostavio sam iza sebe najteži deo svoga života i tek nekoliko meseci sam u stanju da se ponovo snalazim u muzičkom biznisu. Ranije kada sam se odlučio da ne idem na evropsku turneju, nalazio sam se u velikoj privatnoj krizi. Znam to nije neko opravdanje, i razumem razočaranost fanova, ali mi music-Business globalno nije odgovarao, još pride je došlo nekoliko ličnih problema koji su uticali na moje ponašanje. Ne sme se zaboraviti da sam uvek ja bio onaj koji je imao kompletnu odgovornost za bend. Niko mi nije pomogao kada se radilo o važnim, a neugodnim odlukama, i to me je prilično nerviralo. Jednostavno sam stigao do jedne tačke, i dalje više nisam mogao. Trebalo mi je

vremena da se sredim i zato sam se potpuno povukao. Posle osam godina žestokog rada sa DETH-om nisam hteo tek tako da prestanem, ali nisam mogao ni da nastavim. Tada se dolazi do tačke kada čovek vidi samo sebe. To možda zvuči sebično, ali meni je svejedno. Nek ljudi misle da sam arogantan šupak, a onaj koji me poznaje zna da sam imao razloge za svoje ponašanje. Zašto me ljudi ne pitaju pre nego što me osuđuju? Ja nisam mašina, niti sam javno vlasništvo iako sam muzičar. Ja imam pravo na privatni život i postoje stvari koje ne mogu tek tako da podnosim. Ovim ja ne želim da se kao izvinjavam za nešto što se ne može popraviti. U svakom slučaju sam iz svega toga izvukao nauku i sastavio sam novi bend koji uveliko premašuje stari. Snimili smo novi album i rezultati će opravdati moje odluke.

Čini nam se da si stvari mnoge pojednostavio. Nije fazon samo u otkazivanju turneje, nego u činjenici da nikome nisi saopštio svoju odluku.

Kuc — Ja sam ostalim članovima benda sve rekao — znali su da sam tada bio u teškoj stvari. Ali kasnije je štampa to sasvim izmislila i drugačije prikazala. Ja shvatam da su fanovi popizdeli, ali život muzičara nije uvek ružičast i lep. I konačno ako se veruje lažima određenih ljudi... tako ti onda to dođe.

Ali ti nisi prvi put turneju prekinuo u poslednjem trenutku.

Chuc — To je tačno, ali ostala otkazivanja su imala dobar razlog. Ja nisam životinja i nisam spreman da se tako prema meni odnose i to puna dva i po meseca. Određeni preduslovi moraju da postoje kada smo na turneji. Ja ne zahtevam ono što nam ne pripada, želim samo ono što zaslužujem. Ako sam nekog razočarao, meni je žao, ali sam imao razloge za određene odluke.

Sa više strana se tvrdi da si za vreme Kreator turneje tražio dnevne pansione, i da

bio spreman da deliš autobus sa animatorima. Dali je to tačno?

Chuc — Vrlo je jednostavno govoriti sve i svašta o meni u javnosti. Nikoga ne interesuje koje uslove ja za turneju tražim. Tražim samo ono što mi pripada, i ako neko misli da se prema meni može ponašati kao prema idiotu onda se protiv toga branim. Ja ne znam šta

drugi ljudi čine ali ja se tuširam svaki dan i poklanjam higijeni određenu pažnju. Meni nije potreban kavijar i lični frizer, ja samo želim ono što mi posle osam godina teškog šljakanja pripada.

Ipak će biti teško razočarene fanove pridobiti natrag.

Chuc — Pa, muzika će sve pokazati. Ako

neko želi dobar album, sa našom novom pločom će mu biti udovoljeno, i slediće evropska turneja. Ja znam šta sam ostao dužan svojim fanovima, i ubeđen sam da će nova ploča dobro proći. Važna je dužnost, ne prošlost i pokušaću mnoge greške da popravim.

Da li si ti jedan »težak« tip.

Chuc — Ljudi koji tvrde za mene da sam »težak« tip imaju problema, i to velikih problema sa sobom. To je smešno, sebe smatram jednim nekomplikovanim čovekom sve dok se sa mnom fer odnose. Pitajte moje prijatelje, npr. Scott Burns-a. Ja sam potpuno normalan i simpatičan čova, dok me ne zajebru. Ali u krajnjem slučaju to i nije bitno, najvažnija je muzika. Jako goštim Ingwie Malmstee-a iako ga nije glas da je arogantan šupak.

Chuc — U kakvim si odnosima sa bivšim kolegama, naprimer momcima iz Massace-a?

Chuc — Ne mislim više upošte na te tipove. Drugi bend je za mene novi bend. Zahvalan sam vam što mogu ovde da kažem svoje mišljenje, ali ne želim bilo šta da kažem o određenim facama. To mi nije potrebno. Kada se pojavi naša nova longplejka neki od njih će ispasti lažovi.

Da li je uvod u to (što glasine govore) da nisi više zainteresovan za Death metal?

Chuc — Ja sviram Deth Metal duže nego 95% ljudi koji takve gluposti o meni govore. Muzika je za mene više nego hobi i ko čuje novi DEATH lp primetiće da je feeling pravi. Ja sam ipak u Death Metal fazonu jer uostalom sam i svojim pozamašnim trudom i radom pomogao da se etablira.

Ti kažeš da su sve to pravi tračevi o tebi, ali šta da misle fanovi? Mnogi se osećaju zajebranim.

Chuc — Da, to mogu da razumem, ljudi su popizdeli na mene, ali puno toga što je u

štampi o meni rečeno jednostavno nije tačno. Uostalom dočite na sledeći Death turneju i onda ćete imati svoj sud o meni.

Da li će se ovaj put turneja održati?

Chuc — Da, definitivno. Ploča izlazi krajem oktobra i od novembra smo na turneji.

O.K. pričaj nam o novoj DEATH postavi.

Chuc — Na ploči su Paul Masvidal gitara i Shaun Reinert pravi bubnjarski bog. Obojica su iz benda Cynic u kome će i dalje svirati. Bas svira moj stari prijatelj Steve von Sadus. Studijski rad je mnogo bolji nego ranije jer su sva trojica pravi profesionalci.

Ali sve to zvuči kao da nemaš stalnu postavu.

Chuc — To će se pokazati. Shauh i Paul sviraju i dalje u Cynic-u ali će ići sa mnom na turneju. Bas će ići dalje... još ću razmisliti.

— Šta može da se kaže za novu ploču?

Chuc — Zove se »Human«, producent je Scott Burns. Scott je vrlo važan tj. sastavni deo tipičnog DEATH zvuka i jedan od mojih najboljih prijatelja. Ploča zvuči nešto drugačije nego »Spiritual Healing« ili »Leprosy«, mnogo je bolja tehnički i raznovrsnija je. Ima jedan instrumental »Cosmic Sea« koji nećemo uživo svirati jer song sadrži previše efekata, ali nama je bilo vrlo zabavno i nešto drugačije od prethodnog. Uopšte sve je postalo melodičnije, ali zvuči naravno heavy, jako heavy. Album je muzikalniji nego prethodni jer sam imao ljude koji su moje songove razumno odsvirali.

Meni se dopada novi album, zato što nije ograničen samo na Death Metal, a ne zvuči manje heavy.

Chuc — Tačno, nadam se da će i masa to primetiti. DEATH nije ograničen bend, koji odgovara samo Death Metal fanovima. Ja sam odrastao sa muzikom bendova kao što su Raven, Mercyful Fate, Metallica, Slayer, Possessed, Exciter, Angelwitch, Torch, Sortilège, Satan itd. Svi oni su vrlo heavy ali su imali i njih za dobra melodije i ja tu sebe ne želim da ograničavam. Danas mnogi bendovi zvuče isuviše slično, ne želim da DEATH tako prođe.

Tvoji stari »prijatelji« iz Massace-a su priložili simpatičnu stvar (LP) između ostalog i stvar »Corpsgrinder«.

Chuc — (smeje se) Misiim da je super što su momci moju stvar snimili. Jedino ne znam zašto su zaboravili na autorska prava, ali to sigurno nije bilo namerno...

Priredio: Rade Pujin

UZ MRAČNU MUZIKU MRAČNA LITERATURA

Držeći u rukama album Metallice »Ride the lightning« mnogi iskreni fanovi ove grupe su se zapitali: »Šta mu, dodavala, znači »the call of ktulu?«. Ostali su tekstovi, uz malu pomoć rečnika, sasvim razumljivi i pružaju nam mogućnost da s uživanjem poslušamo kako James Hetfield pjeva. Ali, posle »Creeping death« dolazi na red onaj mračni instrumental problematičnog naziva, koji onemogućava da shvatimo smisao rečanja Cliff Burtonovog basa. Posle mukotrpnog čepkanja po rečnicima, reč »ktulu« i dalje ostaje zagonetka.

Na sličnim mukama našli su se zagriženi obožavaoci Iron Maiden, kojima i sam pripadnik. Reč je o fantastičnom omotu albuma »Live after death« prepunom mističnih simbola i morbidnih detalja. Na upadljivom mestu, na nadgrobnoj ploči iza bedila, stoje sledeći stihovi:

That is not dead
which can eternalize
yet with strange aeons
even death may die.

Ispod je uklesano ime tvorca ovih reči: H. P. Lovecraft. Moje fanatično interesovanje za sve što je u vezi sa Iron Maiden, dovelo me je u višemesečno traganje po novosadskim i beogradskim bibliotekama, knjižarama i antikvarnicama. Rezultat je, kao i u slučaju Metallice, bio poražavajući. O tajanstvenom mister Lovecraftu nigde ni reči. Bilo je to davne 1985.

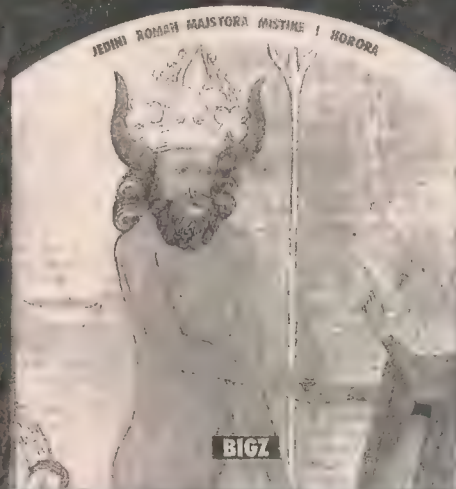
Sreća mi se konačno osmehnula 1990. Igrom slučaja otkrio sam značenje zagonetne reči »ktulu« i tajnu Maidenove »nadgrobne ploče«, otkrio sam pisca koji je kod nas bio nepoznat punih 50 godina, pisca morbidnih užasa i drevnog kosmičkog zla, najvećeg pisca nadprirodnog posle E. A. Poe.

HAUARD FILIPS LAVKRAFT (1890—1937) najznačajniji pisac horora 20. veka, za svoga kratkog života uspeo je da dokuci kompleksne mehanizme straha i natera čitaoca da zadrhti i shvati da žive na drevnoj, neispitanoj planeti za koju naivno veruju da je poznaju. Iz daleke, maglovite prošlosti nemilosrdno se probijaju pravi gospodari sveta, koji ljudima deluju kao demoni. U svojim pripovetkama Lavkraft se najčešće držao sledećeg tematskog obrasca: »ambijenti strave« i »ukleta mesta« neizbežno povezani sa mračnom stranom puritanske atmosfere novoengleskih provincija, izopačenim moralom, incestnim zajednicama i progonom veštica.

Dok čitam Lavkrafta prosto se gušim od memljivog vazduha dubokih podruma i kužnog zadaha otrovnih mahovina i gljiva, koje rastu po zidovima sablasno svetlucajući. Pišećeva fantastična retorika na krajnje upečatljiv način dočarava avetijski izgled naherenih, napuštenih kuća, njihovu bolesnu okolinu, mračnu prošlost i još morbidniju budućnost. Sam Lavkraft najbolje očrtava senke svog užasnog sveta: »Najstarija i najjača čovekova emocija je strah, a najstarija i najjača vrsta straha je strah od nepoznatog«. Ovoj emociji posvetio je ceo svoj život. Pokusavajući da svakočveći

trenutak straha od prastarog, nepoznatog zla koje se mota oko ljudi. Objavo je svega 53 priče i jedan roman, bavio se poezijom i esejima. Za života neshvaćen, umro je 1937. ismejan i proglašen ludakom. Njegova genijalnost otkrivena je tek nekoliko godina kasnije. Posthumno je nagrađen davno zasluženim orelom slave, pa danas, kao jedan od najvećih majstora horor žanra, predstavlja glavni uzor mnogim modernim piscima strave.

SLUČAJ ČARLSA DEKSTERA VORDA

Kod nas su u protekle dve godine objavljeni četiri Lavkraftove knjige. Za početak bih preporučio zbirku priča »S onu stranu sna« čija se cela tematika temelji na »ukletim mestima«, najčešće korišćenom i ujedno najuspešnijem Lavkraftovom tematskom obrascu. Odličan izbor priča koji čitaoca nepripremljenog za stravu ostavlja užasnuto pred bizarnim raspletom, sadržanim skoro uvek u poslednjoj rečenici priče. Naročito bih istakao »Snove u veštičinoj kući« jer predstavlja jednu od najmorbidnijih priča koje sam pročitao. Cela zbirka je lukavo smišljena kao mamak za ljubitelje užasa, koji se prvi put sreću sa ovim piscem, a Lavkraft je poput droge, ko ga proba, ne napušta ga. Izdavač je »Rad« Beograd, 1989, biblioteka Reč i misao. Cena: 1100 din.

Jedno od najzanimljivijih horor izdanja u nas je svakako kompilacija pripovetki strave pod nazivom »Horor«. Sadrži po četiri priče od H. Lavkrafta, Stivena Kinga i Klajv Barkera. Ono što čini ovu knjigu izuzetnom su tri različita pristupa prozi strave: Lavkraftova prolinjena morbidnost, Kingova

izopačena svakidašnjica i Barkerove krvave perversije. Kada bih sa dve reči pokušao da okarakterišem ovu fantastičnu zbirku, dovoljno bi bilo reći: horor — bukvar. Obavezno ga nabavite!

Izdavač: znak Sagite, Beograd 1990. Knjigu možete naručiti preko adrese: Znak Sagite, 11070 Beograd, poštanski fah 19. Cena 700 din.

»U planinama ludila« je najobimnija zbirka Lavkraftovih priča objavljena u nas. Posle 205 strana čistog užasa, shvatamo da je svet u kome živimo tek jedna nit beskrajnog kosmičkog tkanja koga široko prožima drevno zlo. Pišećeva izuzetna naracija nemilosrdno dovodi do najdublje poistovećenja sa likom glavnog junaka, što nije ni najmanje prijatno. Knjigu sam uvek zatvarao iznuren, prežnojao i sa pulsom oko 150. Noćne more neću ni spominjati. Posebno su mi drage priče o Randolphu Karteru i njegovoj romantičnoj potrazi za izgubljenim svetom snova, potrazi koja mu oduzima ljudskost, a daruje prokletstvo i beznadležni kosmar. Mini roman »U planinama ludila« je priča o geološkoj ekspediciji na antarkt, koja traži za fosilima ne bi li rekonstruisala maglovitu prošlost. Međutim, bude nešto što je eonima mirovalo u utrobi zemlje i u maglovenju shvataju prava istorija sveta, saznanje će ih stajati glave. Ovdje se delimično razrešava »Metallična zagonetka«. Konačno se pojavljuje »kult ktulu«, ali samo uzgred. Mračni ciklus o čudovistima ktuluha kod nas još uvek nije objavljen. Izdavač Niš: Gradina 1990. Biblioteka »Talisman«. Knjiga se može naći u mnogim novosadskim i beogradskim knjižarama. Cena je povoljna.

I, konačno: »Slučaj Čarlsa Dekstera Vorda«. Jedini Lavkraftov roman, remekdelo horor proze u kome nekadašnji gotski roman doživljava inkarnaciju. Glavni junak, Čarls Vord, zaljubljenik u mistiku i okultizam ispljuje život svog demonskog pretka, Karvena »i tako je, neočekivano, otkrio stvari koje smrtnik ne treba da zna, uspeo je da se vrati u prošlost do koje niko ne sme da dosegne, a iz tih prohujalih dana je iskršlo nešto što ga je progutalo«. U romanu su sveprisutni tajni prolazi, podzemni hodnici, alhemijsko mučkanje, zaživljeni demoni magijskim formulama. Zamršena radnja obiluje iznenađenim obrtima, a kulminacija se postiže bukvalno na poslednjoj stranici romana, kada konačnim sklapanjem iskrasne neočekivano bizarno rešenje; da mi je po zatvaranju knjige prosto bilo muka. Ovo je upečatljivo najnapetiji i najmračniji roman koji sam ikada čitao. Njegov umetnički kvalitet je neosporan i zaslužio da se uvrsti u lekturu. Izdavač: BIGZ Beograd 1990. Biblioteka »Mistika«. Retko se nalazi, pa ako ga vidite — kupujte, ne pitajte za cenu.

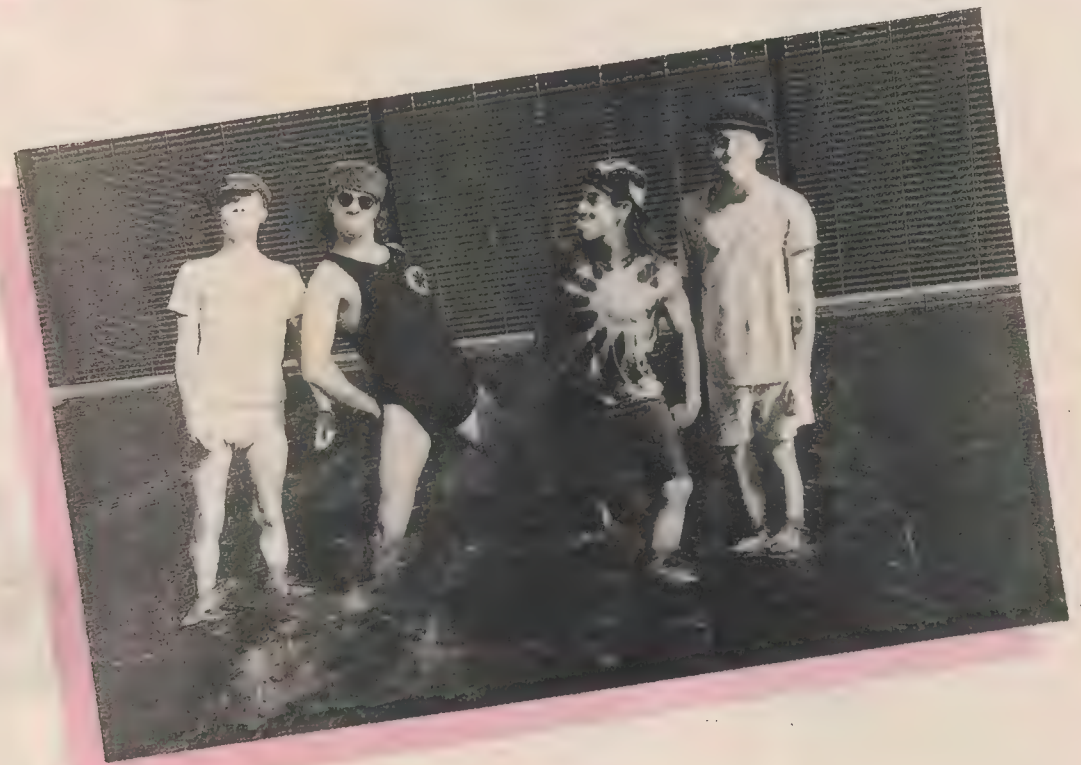
Ako nabavite bilo koju od ovih knjiga, savetujem Vam da se udobno smestite, pustite King Diamonda /super se uklapa u atmosferu/, nadete nešto za grickanje /da ne bi grizli nokte/ i uživajte!

Đorđe Letic

Neko je umešao svoje prste i u potpunosti »pokvario« taj čvrsti zvuk hard rocka i heavy metala koji je tokom sedamdesetih i osamdesetih godina toliko vladao svetom i planetom, da su iz tih godina u istoriju rock'n'rolla ostale prave legende muzičara. To je bilo doba prave metalmanije i hard rocka, ali dolaskom druge polovine osamdesetih nastupaju promene iz korena rocka. Ko je mogao tako nešto učiniti svetskoj muzičkoj sceni, tako nešto, da rock'n'roll više ne bude rock'n'roll, već smeša svih muzičkih pravaca u svetu; pa naravno, da su to samo mogli biti ti isti tipovi koji su kao klinici ludovali uz hard rock. Ali, oni su to smatrali prošlošću, došlo je njihovo vreme, da uzmu instrumente u ruke i započnu »veliku igru« u kreiranju novog svetskog zvuka, sa potpuno novim imageom, koji je predstavljao početak jednog funky metal vremena.

drugi album pod nazivom »Freaky Style« kojim umesto da dobiju više poklonika njihove muzike i bar malo poštovanja, ponovo bivaju »nagrađeni« brojnim tužbama i prijavama za nepristojno ponašanje na javnim mestima. Ali, kako u svemu postoji svetla i tamna strana, i za RED HOT CHILI PEPPERS počinje svetlost da razara tamne oblake koji su do tada prekrivali sve što su oni radili.

Treći album objavljuju 1987. pod nazivom »Uplift Moto Party Plan«, a konačno, do tada, najveći uspeh postižu četvrtim albumom »The Abbey Road EP«, koji je objavljen godinu dana kasnije, 1988. Veći uspeh im donosi i mogućnost da održavaju koncerte u većim dvoranama, što oni i čine, ali na koncertima se pred publikom pojavljuju bez ikakvih prethodnih uvežbavanja nastupa i pripreme scenarija, već su svi njihovi »nenormalni« pokreti usmereni u istom

1983. godina je veoma značajna za četiri momka koji su te godine negde u nekom malom klubu u Los Angelesu udružili svoje snage i muzičko umeće, te tako osnovali novi bend. To su bili ANTHONY KIEDIS, MICHAEL BALZARY (poznat kao FLEA), HILLEL SLOVAK i IRONS, a bend nazvali RED HOT CHILI PEPPERS. Oni su počeli sa malim svirkama i prvo što je postalo zapaženo u njihovim nastupima, bio je njihov novi image. Način odevanja, ili bolje reći, nagosti koji su samo oni tada predstavljali sastojao se u tome što su izlazili pred publiku samo u kratkim čarapama, ali ne na stopalima, već na »određenim mestima« gde granice ljudskog morala nalažu. Preko tih klubskih svirki pripremili su materijal koji su objavili na debialbumu, sa svojim imenom kao naslovom »Red Hot Chili Peppers«, a on je objavljen 1984. Njima nisu postigli nikakav veći i značajniji uspeh, samo su postali poznati bezstidni, provokativni i agresivni muzičari, u centru pažnje policije i čuvara reda, jer je publika bila usmerena prema suprotnoj strani, i koliko su se god oni trudili da budu bolji sve je ostajalo bezuspešno i padalo u brzi zaborav.

Nastavljaju oni tako i dalje, uvereni u svoj stil, ritam i image, pa tokom 1985. izdaju

pravcu i sa istim ciljem, a to je da privuku pažnju publike i izazovu interesovanje novinara, što im je tek tada pošlo za rukom. Muzika... CHILI PEPPERS-a došla je do izražaja posle mnogo godina, šta o tome kaže frontmen benda Anthony Kiedis:

»Nadali smo se, da će naša muzika od samog početka, postići uspeh. Ali, tek posle izlaska našeg trećeg albuma, shvatio sam, da moramo zadovoljiti zahteve publike, da bi postigli što smo planirali, jer svet nije bio potpuno spreman da prihvati naš način sviranja, ni nas kao bend. A, posebno su se zgražavali našoj slobodi i predstavljanju energije koju mi nosimo u sebi.«

Svi ti lepi događaji koji su počeli da ih prate, nisu im dugo bili naklonjeni, pa su opet nastali problemi, kad im od prevelike doze heroina umire član benda Hillel Slovak, koji je imao samo 25 godina. Zatim, su usledili planovi o raspustanju benda, gde se na toj ideji Flea čvrsto suprotstavlja i što mu pomaže Kiedis koji je, u međuvremenu, ostavio drogu, i nedostatak jednog člana ih zbližava da bi nastavili dalje sa radom.

U bend dolazi bivši gitarista PARLAMENT, Blackbird Macknight i bubnjar D. H. Pelligre (ex-DEAD KENNEDY), ali oni se ne slažu sa

ostalim članovima... CHILI PEPPERS-a te napuštaju bend, a na mesto novog bubnjara dolazi Chad Smith, koji zajedno sa Fleom biva uhapšen u Dayton Beacku u Floridi, što još više doprinosi tome, da ih izbace iz tv-emisije na MTV-ju. Posle svega, ponovo sledi jedan preokret na bolje, i veliki skok postižu sledećim albumom »Mather Milk« 1989. Na njemu se nalazi i jedna pesma posvećena Hillel Slovaku, to je kompozicija »Knock Me Down« koja je skinuta kao prvi singl sa ovog albuma, dok su sledeća dva singla bile »Sexy American Maid« i »Higier Ground«.

U jesen 1991. su izdali dvostruki album (šesti, po redu) pod nazivom »Blood, Sugar, Sex, Magik«, čijem uspehu je doprinela sjajna produkcija koju je uradio poznati američki producent Rick Rubin (poznat po svojoj diskografskoj kući i radu sa mnogim rapp zvezdama). Prvi singl skinut sa ovog

albuma je »Give It Away« za koga je urađen video-spot koji je pokupio sve pohvale, a drugi singl je balada »Under The Bridge« koja je takođe dobro plasirana. Na turneji po Americi bili su sa grupama NIRVANA i SAMSHING PARKINS, dok se početkom 1992. nalaze u Evropi gde održavaju niz koncerata, a trebali bi nastupiti i na Farrell festivalu.

...CHILI PEPPERS su uneli mnogo toga novog u muzici (heavy metalu), pa su na osnovu njih stvoreni bendovi poput FAITH NO MORE, JANE'S ADDICTION, PEARL JAM u Americi, i SCAT OPERA, METAL MONKEY MACHINE, THE ATOM SEED u Britaniji.

Koliko toliko, bili oni dobri muzičari i furali prilično jak zvuk, njihov način sviranja je teško svrstati u stvarni (»pravi«) heavy metal, a njih još gore i teže, i zamisliti kao heavy metal bend. Lično smatram, da bi mnogo bolje bilo kada bi mladi bendovi manje sledili pravac kretanja u muzici kojim idu... CHILI PEPPERS i tražili uzore na drugoj strani metala. Ali, što je, tu je, neka ih svako oceni kako hoće i kako želi...

Valentina Jovičić

Mi nismo pad Berlinskog zida. Mi
 smo slom komunizma. Nismo građan-
 ski rat u Jugoslaviji. Nismo rat u zali-
 vu. Mi smo samo jedna prokleta
 rock'n'roll grupa. — Duff McKagen,
 Juli 1991

Pratome **Guns N' Roses** samo zele da budu poznati na miru i da rade ono što najbolje znaju, da sviraju neiskvereno, izvornu, sirovu rock muziku. Ali mediji jednostavno i ne pokušavaju na to. Stoga 2. juna 31. na nastupu u "St. Louis Amphitheatre" je sa obe strane Atlantika raskošno predstavljen, pričeno se najviše zamerkio odnosilo na nezainteresiranost nekolicine starih bendova. U ovom slučaju da nam bend obasrnu šta se stvarno događa. Onak je odgođeni da se omogući grupi da kaže svoje viđenje događaja. Sta će biti u svemu tome misliti odlučiti sami, ali to je sledeći primer medija i osuđiti muzičare zbog toga što saznate šta će oni sami o tome da kažu. Dakle, počinjemo: Dallas Nekada elegantan grad sa neprocenljivim bogatstvom. Zavel kapitalizam i istovremeno oporba protiv njega. Mesto na kome su **Guns N' Roses** oporavljaju od već pomenutih događaja u **St. Louis** u koji su bili koštali veći deo novca. Priprema i zbog kojih su morali da pomeni planirani nastup 4. jula u Chicagu. Pokušavaju da se sprema za dostojan "Come-back". **Axl**, **Guns**, **Slash** i **Izzy** basista **Duff** i dvojica novih **Matt Sorum** (bubanj) i **Dizzy Reed** (klavijature) znaju da će, ako se još jednom okliznu, pasti u duboku krizu. Nista ne mogu da izvedu. Imaju samo kao jedan izlaz, ali mogli da izveste o mini-katastrofi u rock n' roll-u. Međutim, jedini koji su nakon dva rasprodana nastupa u ogromnom **Starplex Amphitheatre** i iz carani ošli kući, bili su tri stari novinar, jer su **Guns N' Roses** od svirali nastupe sa takvim poletom, kao da im je prvi bio nastup. Jeste da su malo zakasnila na binu, ali to im je ubrzo oprošteno. To nije bio samo njihov, ali to je bio dokaz njihove genijalnosti. Ako na svetu postoji neka grupa

Nakon prvog nastupa, uposlojeni su u komediju "Slah i Duh" i pričaju o događajima te godine.

Medim da je večerašnji nastup bio prekrat-

«Pre nego što smo se popeli na bazu, at-
mosfera je bila prilično zategnuta», dodaje
Slashi. «Očekivali su bili još sreći u glavi, a
potpuni smir na avirama na molov opremi. Ipak,
sve bilo u redu. U principu je čudo da Sam

posled na turneji, kad čovek razmisli o svemu
šta se desilo u poslednje vreme. Počeo sam
kao predgrupa, izdali uspešan album "APPETITE FOR DESTRUCTION", pa smo i tada
opet morali da nastupamo kao predgrupa dru-
gim grupama. Nakon toga sam napustio da se
izborim sa licem protiv umirućeg prebolin odla-
zajući našeg bubnjara **Stevena Adlera**. Končno
smo ušli u studio, odsvirali sami svoje delove i
morao da čekam da **Axl** otpjeva svoje delovce.
Nemoj da me shvataš pogrešno, ne hajem se
tako, od toga nikada se ne bih ni na šta potu-
žio, ali sam strašno srećan da smo opet "on
the road". Strašno su mi nedostajale turneje i
sve što se dešava oko njih. Mnogi smo radili
na tome da bend uvežba sve do maksimuma,
nedelju i dalje smo primorani na improvizaci-
je na skoro svakom koncertu... I pored sve-
ga, turneja do sada teče po planu... dodaje
Duff. Samo sa saftinom ponekad ima proble-
ma.

obzirom da su i promotori policija tužili grupu kao glavnog izazivača pomenutog skandala. Šta se na kraju stvarno dogodilo u St. Louis-u?

Slash: "Prvo bih htio da napomenem da smo počeli koncert na vreme. Taj i po svirali naravno instrumentalno, dajuci sve od sebe. Međutim, kada su počeli da se kaže **Axl**, neki tip iz publike, koji je imao fotoaparata. Taj tip je stalno rekao **Axla** sa jakim hicom i obezbeđenje je trebalo da učini nešto protiv toga. **Axl** tvrdi da je jedare molio sest puta da se za to pobrine, ali bez uspeha. Konacno je **Axl** poručio nekad: »Ako nista ne preduzimate protiv ovog trajera, ja ću da se pobrinem za tebe. Ne pružem da su se to ljudi i sve se nadalje odigralo strahotom i bijezom. Skoro se u publici i krenuo da miali, tip koji u međuvremenu smo svirali **'Rocket Queen'**, i prihvatio cool nastupiti dalje. Mislio sam da ću ga odsvirati herojski pevući do kraja. Međutim, **Axl** je baš

Ipak se **Guns'N' Roses** ljuto što su medijima ova događaja pogrešno preneli javnosti.

[illegible]

pesni grupa ima najveću ulogu u radu
ponajviše u isto vreme i kao da se
na kraju, čim više se svađa
kada im ne pomaže sa sobom
da bi bili na podzemlju, pa da bi

Duff

[illegible]

Priredio: Dušan Zarić

FUNKED UP FAIRY TALE

Sve ovo je bio dovoljan
razlog JADNANKI JANKOVIĆ
da se, u sezoni otkazanih le-
tova i glupih zabrana, uputi
pravo u Nürnberg i napravi
uš Jovan - ekskluzivni inter-
vju za vas i „Hard Metal“.

Uz pomoć medija iz Jugoslavije, i za
Johna i brata, i za bnebebe – Sracim se
vraćaju kućama – samo da intervjusam
Nina, idim **Extremo** i tamo Sracim se
vraća za **Beges!** No bih ja ni dolazila u **Ne-
macku** da nije njih, nemojte da mislite
da ja mislim ovdje... u redu, dovoljno
sam cuo izvolite vasa dokumenta i pri-
stavite se...
tek reagovao da sam mu rekla da dolazim
zooz grupe **Slayer** i pocela da opi-
sujem Kerrysa. Aravaj! A tek da sam mu
zapalila npr. "War Ensemble!" (Sto je
nazvalo: to sam i uradila, samo ovdje ne-
bije kasnije... ne zapalava, vec ušla u
Nemacku da bih intervjuisala **Slayer**! O
ome mozete citati u siledcem broju
(pr. J.J.)

U skladu sa svojom većinom slava: sam u njihovim morbidnim temama, stigla sam u **Nürnberg** baš na **Don Mtvih**. Mali grad u kojem je sve zaživelo, nigde nikog na ulicama, a više nego jeziva tišina. Čak ja se tamo spromela da daskam u **Decadence Dances**! (Svoju zabludu sam shvatila samo par sati kasnije, kad' od guzice u sam mogle da uđem u poveću lokalu diskoteke, a lokaini promotor mi je rekao na rameu: "Ja je kazakao končak, kad' su **Extreme** bili samo mali bend u Ameriku, na sad su" doprimi celom zahvaljujući MTV-u i super-hitovima, posta- li jedan od najfrekventiranih bendova na svetu - prim. J.J.)

Pre nego što krenem sa ubacivanjem intervjuu, moram da iskusim malo nekog broja **heavy metal**ki i odgledam na većinu njihovih platinu o **Hungary** potakao ali sigurno postaje novi seks- simbol **Mr. Bittencourt** je klasika **Du** **vica** u horoskopsu, visok je jedva metar i sedamdeset i svoj egzotičan izgled duž svom **portugalskom** poreklu. Uzivo je **lep kao hipi** ali (spolovino) ima više nego **culna** usteza, velike, srebrne "akre" u potpunosti mu upotpunjuju cijan- žuti izrazi. Osmijeha ganderoba su mu kožno jakna, uske farmerke i crmne od- žuljake-kože, a obavezan detalj mu je **anđeo** sa neobičnim **kristom**. Zami u **Ros-** **toru** se izjasnjava se st. stalnoj devojci, ne pije, ne puši i ne drogiraju se. Glas mu je mekan i tihi i ima prirodne, lepe zube. Odaje utisak samouverenog, cool tipa. Konstatirajte **Calvinu Kleinu** zvan "Ester- witz" zalogovnik. Nadam se.

* Za početak, recim da li je tačno da misliš čak desetoro rođene brace?

Nuno — Nemam desetoro, već devedetoro — tačnije, ja sam najmlađi od desetoro dece, iako da nas zajedno sa kćerkom i očetom ima dvadesetoro. Što se brojača cela moja porodica je muškarka i najpre njoj mogu da zahvalim što sam pešo do svirani gitaru

HARD METAL 30

A full-page photograph of a man with long, dark hair, wearing a dark jacket, playing a light-colored electric guitar. He is looking upwards and to the right. The background is dark and out of focus, suggesting a stage or concert setting.

za bubnjeve. Moj stariji brat je pokušavao da me nauči da sviram gitaru, ali ja nisam hteo ni da čujem za gilupo parče drveta sa sesij zica. Bubnjevi su mi bili zakon! (smeh) Tek kasnije sam naučio da sviram "Nights In White Satin" od Moody Blues i opasno se napalio na gitari.

* Već sa petnaest godina svirao s u tri različita benda.

Nuno — Da, prvi je bio tezgaroski bend — zajedno sa bratom sam svirao 60. vencanjima, 60. denidnima, 60. bend se zvao **Myth** i u njemu sam svirao isključivo obrade **Queena**, **Kansasa**, **Pat Traversa**, a u trećoj grupi, zvanio **Viking**, svirao sam vlastite pesme kao su — **Somewhere** i **Number Ten**. Iz svegkog od ovih bendova, pondo, sam dragoceno iskustvo, koje mi je mnogo pomoglo da izgradim vlastitu stil.

* A onda je na red došao Extreme i istoimeni debi-album... Nećeš mi verovati, ali on mi se skoro više sviđa od sadašnjeg, opšte poznatog »Pornografije« vinila!

...rođen "Porno..."

...da su tri različita produ-
kta Extreme albuma i te kako do-
prine njegovoj neslušljivosti!

Nuno — Znaš, mi ni na jednom od ova dva albuma nismo konstili producenta na način na koji ga bendovi inače koriste. **Extreme** je oduvek znao šta želi i jedini razlog zbog kojeg smo uopšte i uzimali producenta je taj što smo to morali da radimo.

E sad: razlika između »Porno« i »Extreme« albuma je bila u tome što smo sa »Pornografijom« imali veliko iskustvo i puno je zaslubom i znali smo da treba dovesti producenta koji nista bitno neće promeniti na ploči, dok je »Extreme«

«Grafitima» se nismo dali prevanti –
ve smo uradili sami! albu
90% gotov kad ga je
nerpoznat po radi s
kken: Skid Row i osti

jednako kvalitetno zvuči i na ploči, nego što je klasično producirao album! Rezultat njegovog i našeg skida se dovoljno vidi u prođaji: **»Porno«** i **»Ljima«** skida-

PHYSICAL GRAFFITI

Po likovima stripa na omotu albuma stihovima pojedinih pesama, kapiram da postoji čitava priča iz »Pornograf-
it« albuma.

iter) sadrže osobine svakog člana benda i kao i mi, tako i ti likovi prolaze iz neke situacije i stižu nova iskustva. »Porno« je, u stvari, veoma **prost** album — nije dubok i konceptualan kao pr. »Operation: Mindcrime« od Queensrÿchea. On uglavnom govori o dete- i koje odrasta u ovakvom društvu i naj- i broj informacija dobija s **televizije**. i dete prolazi kroz razne vrste iskusta- i prijateljstava, ljubav, mržnju, čak i udnoću! Što je iskusniji, to je i zreliji, i **bolno** svestan činjenice da je današ- i svet gotovo isoforan, nehuman i kraj- i materijalizovan. Naravno, nemojte aboraviti da se »Porno« više odnosi na merički, nego na evropski način života. Većina pesama je **crna i cynična**, ali se a kraju albuma ipak daje nada za dalji vot i bolje sutra pesmama »Song For ove« i »Hole Hearted«.

Naslovna numera («Pornograffiti») a duhovito—ironičan način govori o eks manipulaciji...

Nuno — Da, prosto je **zastašujuća** njenica koliko se seks forsira u rekla- ama! Sise i dupe se koriste za prodaju vili mogućih proizvoda, pa čak i onih oji nemaju nikakve dodirne tačke s du- etom i sisama! Vidiš reklamu sa prele- om ribom koja »meša« niz ulicu, a onda e lagano saginje, izlažući tvom pogledu čipkane gaćice i ono ispod njih. I šta isliš: za šta je ta reklama? **Za prašek a pranje podova** — tako se izazovno agla da bi ga uzela! (smeh)

A znaš šta je još crnje? Što isti ti varni i promućurni tipovi koji prave tak- e reklame pišu peticije protiv **Madonne Princea** koji svoju seksualnost iskazuju a zdrav način! Kakvi hipokriti!

Seks se potpuno otrgao kontroli i ostao najvažniji faktor u nečijem živo- u, dok su ljubav i stvaranje čvrste veze među muškaraca i žene odbačeni ao staromodni i nepotrebni. Ljudi više e vode računa o tome kako se pona- saju jedni prema drugima i to je tuž- o... Jesi li svestan da zvučiš...

Nuno — Kao religiozni fanatik koji matra da je seks pre braka greh? Sves- an sam da tvoji čitaoci sad misle da se oliram i da glumim nekog anđela, što ja svakako nisam — imam nagone i potre- re kao i svi drugi. Međutim, ni ja, ni ti, ni ilo ko drugi ne može da poretke da su uranja danas postala **sranje** i to zbog prevelike seks—manipulacije. Mislim, nakon što satima, danima, mesecima nuškarac biva bombardovan **veštačkim nestvarnim** imidžom devojaka sa TV-a, on polako ali sigurno počinje da **veruje** da je to sinonim za njegovu idealnu žeru. Zatim, isto tako polako ali sigurno zagleda svoju stalnu ribu i ona mu se či- ti sve ružnijom i nepoželjnijom. Na kra- u, on odbacuje **svoju** devojku u korist **maginarne** lepote i tako jedna lepa reza doživljava krah...

Zar i ti sam ne voliš lepe devojke?

Nuno — Žene su divne, ja ih oboža- ram, ali više kao **ličnosti**, nego kao **ob- jekte**! Lepe žene privlače **svačiju** pažnju i ja ću npr. uvek rado odgledati Slaug- hter video zbog devojaka koje se pojav- juju u njemu. Međutim, i dalje ostajem pri mišljenju da **žensku lepotu treba ce- niti, a ne beskompromisno i jevtno je eksploatisati**.

Da se vratimo na »Graffiti« — koja je tvoja omiljena pesma s ovog albu- ma?

Nuno — »Song For Love«, kojom i zatvaramo koncert. Svi mi iz benda uvek preferiramo pesmu koja je potpuno dru- gačija od ostalih i koja je, na neki način, čudna. Sem toga, kada hit—pesme tipa »Get The Funk Out« i »More Than Words« krenu non—stop da se vrte po radi- ju i televiziji, ti nesvesno počinješ da bežiš od njih i vezuješ se za stvari koje su manje isfurane.

Ono što se meni posebno sviđa kod vas je to što ste vratili pesme u rock'n'roll, ako znaš na šta mislim!

Nuno— Slažem se! Pisanje pesama je gotovo izumrlo u rock'n'rollu, pa smo rešili da ga »vratimo u život« (smeh) Se- deli smo pred televizorom, gledali onu

gomilu spotova i pitali se zašto niko više ne fura pesme, već troši **millione dolara** na hiper—produkciju? Znaš, **tone gitara** i sintisajzera obično odaju slabu pesmu. A takvu vrstu »maskirne produkcije« ja zovem »govno pokriveno čokoladom« (smeh)

Mislim, potpuno mi je jasno zašto klinici kupuju ploče **Slaughtera i Warran- ta**, ali mislim da su **pesme mnogo važni- je** od platinastih tiraža i pin up faca, jer kad se sve završi, **pesma je jedino** što ostaje...

GET THE FUNK OUT!

Da li misliš da je riskantno biti toliko ekstreman u današnjem muzičkom svetu gde se, zbog slave i love, većina bendova drži utvrđenih klishea?

Nuno — Misim da nije riskantno, jer kad dobro radiš ono što znaš da radiš, tu nema nikakvog rizika! Ako si siguran u sebe i ono što radiš tj. ako kreiraš stvari, onda niko ne može da pohovi tu tvoju kreativnost!

Da, ali čak i jako kreativne osobe za- padnu u neku vrstu krize gde nisu više u stanju da ponove svoj prethodan rad!

Nuno — Nemoj da misliš da mi je taj osećaj nepoznat! (smeh) Znaš kad do- lazim u tu fazu? Dve — tri nedelje nakon što završim album! Znaš ono: presluša- vaš ploču, stvarno ti se sviđa i sve vre- me misliš. »Isuse, teško da ću ikada vi- še napisati ovako dobre pesme!

Međutim, šest meseci kasnije toliko si zasićen vrćenjem tih pesama po radiju i sviranjem istih na koncertima, da više osećaš stid nego ponos zbog tog albu- ma i već razmišljaš o novim pesmama.

Kako bi ti nazvao muziku koju svira- te? Svi vas zovu »funk metal« ben- dom...

Nuno — Extreme nikada nije bio funk bend! Tu etiketu smo dobili zbog Faith No Morea i Red Hot Chili Pepper- sa, jer je ljudima bilo lakše da nas »pro- švercuju« s njima u funk kategoriju, ne- go da nas ostave bez etikete! **Ako išta na svetu mrzim, onda je to deljenje mu- zike na neke vrste, podvrste i pod pod- vrste!** A znaš ko lepi te jebene etikete? Rock kritičari! Dovoljno je da čuju basis- tu koji »slepuje« dok svira i odmah taj bend proglaše funk bendom, a za funk je potrebno mnogo više od »slep« basis- te i duvača. **Mnogo, mnogo više...**

Ja ipak mislim da u većini pesama ima pomalo funka...

Nuno — Naravno da ima, ali to smo pokupili od Zeppelina, Van Halena i Ae- rosmitha, a ne...

Pazi: ja nikada nisam mogla da svrstam Aerosmith u neku kategoriju pogotovo ne funk... Oni su za mene uvek bili Aerosmith!

Nuno — Apsolutno se slažem s to- bom i voleo bih kada bi i nas ljudi tako tretirali — kao Extreme, bez svrstavanja i etiketa! Međutim, svestan sam da će- mo morati da izdamo još nekoliko ploča i odsviramo par svetskih turneja da bi dobili taj status. Ali neka, mi smo uporni i strpljivi... Ako ništa drugo, **nakon sle- dećeg albuma niko nas više neće moći nazvati funk bendom!** (lukavi smeh)

Zar je novi album već gotov?!

Nuno — Naravno! (smeh) Ozbiljno ti kažem! Sve pesme su gotove i jedva če- kam da uđemo u studio i da ga snimimo! Novi album će biti **potpuno drugačiji!**

To je tačno (smeh), al' ova će biti još drugačija — imaće tri strane...

Tri strane?!

Nuno (uživa u mom čuđenju i svojoj tajnovitosti) — Da, biće to **jedna** ploča, ali imaće tri strane umesto dve!

Kako to misliš da izvedeš?

Nuno — Lepo, videćeš (smeh) **Za razliku od »Pornograffiti«** gde se ose- ćanja i ritmovi smenjuju od pesme do pesme, ovde će cela **jedna strana** biti posvećena jednom fazonu — sadržaće sedam/osam rockerskih pesama, dok će **druga strana** biti u melodičnom fazo- nu i obuhvatiti neke tužnije teme...

● Misliš na balade?

Nuno — Ne baš... Mislim, biće tu i balada, ali će većinu sačinjavati melan- holične pesme s tužnim tekstovima. Tre-

ća strana će, u stvari, biti **samo jedne pesma**, duga **dvadeset** minuta, u kojoj ćemo imati simfonijski orkestar, hor i sl. — nju sam zamislio kao neku modernu vrstu **epske** pesme...

● Možemo li da znamo naziv novog albuma?

Nuno (smejuji se jer ga zna, a neće da kaže) — Mmm... Ne, još uvek ne.

● Što si takav!

Nuno — Što si ti takva — rek'o sam ti sve o novom albumu, što nisam do sada rekao nijednom novinaru i ti bi sad još i naziv! (smeh). Postoji **nekoliko** imena u igri, ali ni jedno od njih ne mogu da ti ka- žem jer stvarno ne znam koje ćemo na kraju odabrati!

Znam samo da ćete se iznenaditi no- vim zvukom i nakon tog albuma, niko vi- še neće moći da nam prilepi bilo kakvu etiketu! (smeh)

● Zar se ne plašiš mogućnosti da novi album, zbog svoje ekstremnosti, bude pogrešno shvaćen ili totalno ne- shvaćen od strane publike?

Nuno (zamislio se) — Neep, zašto bih se plašio! Ljudi uvek imaju vlastitu in- terpretaciju svojih pesama, a i ti ne mo- žeš da ideš od kuće do kuće i svakom

Pornograttitudes/More Than Than- ks To: Tracy Watts, Rick Van Scho- ten, »The Flying Dutchman«, Scott Bernstein, Nuno Bettencourt, Gary Cherone, Paul Geary, Pat Badger and Mike Keegan. We wish you all the luck guys and don't forget us when you become huuuge! (If you're not already! Not forgetful, but huuuge! Anyway, you know what we wanna say!)

ponaasob objašnjavaš šta si kojom pes- mom htio da kažeš! Koliko god da si slavan i uspešan, ne možeš od svakog očekivati da shvati ono što radiš! Zato smo mi i zadovoljni publikom koju ima- mo, s tim što bi, naravno, kao i svaki drugi bend, voleli da ta publika bude što brojnija!

NEW EDDIE VAN HALEN?

● Kako reaguješ da čuješ/pročitáš da te većina novinara smatra novim Eddijem Van Halenom«, »novim gita- roškim Bogom«, »Gitaristom decenije« i sl.?

Nuno (sag o glavu, pocrveneo i umr o od stidljivosti)

● Daj čoveče, nije valjda da se stvarno stidiš?!

Nuno — Čuj, niko mi to do sada nije rekao u lice; uvek bih to pročitao u ne- kom od gitaroških časopisa... Šta da ti kažem: dobar sam onoliko kol'ko sam dobar, a sigurno ima mnogo boljih od mene...

● Kako si se proveo u Sevljii, na ve- likom gitaroškom festivalu gde si svi- rao sa Satrianijem, Vaiom i Brianom Mayom?

Nuno (srećan što smo skrenuli temu) — Bilo je super! Bio sam polaskan što su me uopšte i pozvali, jer sam svirao zajedno svojim gitaroškim idolima! Stvarno je teško rećima opisati sav moj provod tamo!

● Je li svako od vas imao svoje solo veće ili ste svi svirali zajedno?

Nuno — Svako je imao svoj deo ve- čeri, pa smo na kraju svi zajedno svirali »jamming«! (krajnje ozarena faca).

● I ko ti je od njih bio najveći gitar idol?

Nuno — Bio i ostao Brian May (Que- en)! Znaš li da nam je Brian gostovao na londonskom koncertu? Čoveče, bio je to jedan od **najsvećilijih** momenata u

mom životu — svirati na bini zajedno sa svojim životnim idolom! **Kakav osećaj!**

(Gitar manijaci — ukoliko želite da objavimo čisto gitaristički intervju sa Nunom, pišite nam na adresu: »Hard Metal«, P. P. 90, 11001 Beograd, s oba- veznom naznakom »I Want Nuno!« Ja bih ga i sad objavila, al' nemamo dovolj- no prostora u ovom broju! — prim. J. J.)

MORE THAN WORDS

● Kako se osećaš kada znaš da si ostvario skoro sve svoje snove — svi- raš sa svojim tinejdžerskim idolima, pi- šeš im pesme, putuješ svetom, popula- ran si...

Nuno — Definitivno sam srećan, ali...

● Pomalo umoran od »More Than Words«?

Nuno (smeh) — Čuj, bend je godina- ma maštao o takvom uspehu i... Umor- an jesam, ali ne od pesama i uspeha, već od činjenice da smo već više od go- dinu dana na »Porno« turneji... Ma ne- ka ja budem i duplo umorniji, samo da Extreme bude i dalje dovoljno uspešan da snima albume i puni stadione! (smeh)

● Znam da je progresivnost normal- na pojava kod benda, ali prosto ne mo- gu da vas zamislim da svirate na stadi- onima!

Nuno — Pa mi smo ih već svirali po Americi, ali to bitno ne menja naš sta- tus! Mi se podjednako dobro osećamo i na velikoj, stadionskoj bini i u malom klubu!

● Kako uspevaš da budeš toliko skroman i normalan?

Nuno (pokazuje na broj »Hard Meta- la« sa Extreme posterom) — Čuj, ovo je samo papir! Sve naslovne strane, poste- ri, »MTV«, autogrami, sve je to lepo, ali to mi ne može pomoći da prebrodim dan, rešim probleme kod kuće, ne utiče mi na zdravlje... Mislim, lagao bih te ka- da bih ti rekao da mi sve ovo ne laska ili neprilja, ali ako sam ne znam ko sam i kol'ko vredim, naslovna strana tvog ili bi- lo kog drugog magazina mi tu ništa ne- će pomoći!

Znaš, samo zbog moje i Garyjeve po- rodice (Gary ima petoro braće + brata blizanca — prim. J. J.) ploča može da postane platinasta — sve dok njih ima, mi smo sigurni! (smeh)

● Kako bi ti opisao Extreme kao bend?

Nuno — Extreme je bend od četvori- ce momaka koji sviraju i pokušavaju da održe rock'n'roll u životu. Mi pokušav- mao da vratimo pesme i dobar živi na- stup, koje je većina ljudi uspela da zabo- ravi, opterećena uspehom, medijskom manipulacijom i ostalim sranjima. **MI smo radimo ono što volimo!**

● Kol'ko shvatam, vi želite da vas pamte i idete korak po korak ka vrhu. Hoćete li biti zadovoljni sobom kad stignete do vrha?

Nuno — Ne... (smeh) Extreme će uvek biti nezadovoljan sobom, bez ob- zira na to šta se dešava. To nezado- voljstvo nas i tera napred, a kada jed- nog dana ne budemo nezadovoljni ili ljuti zbog nečega, to će značiti da je vreme da se penzionišemo! (smeh)

Ali... Mislim da će te se na taj dan načekati i to par dekada!

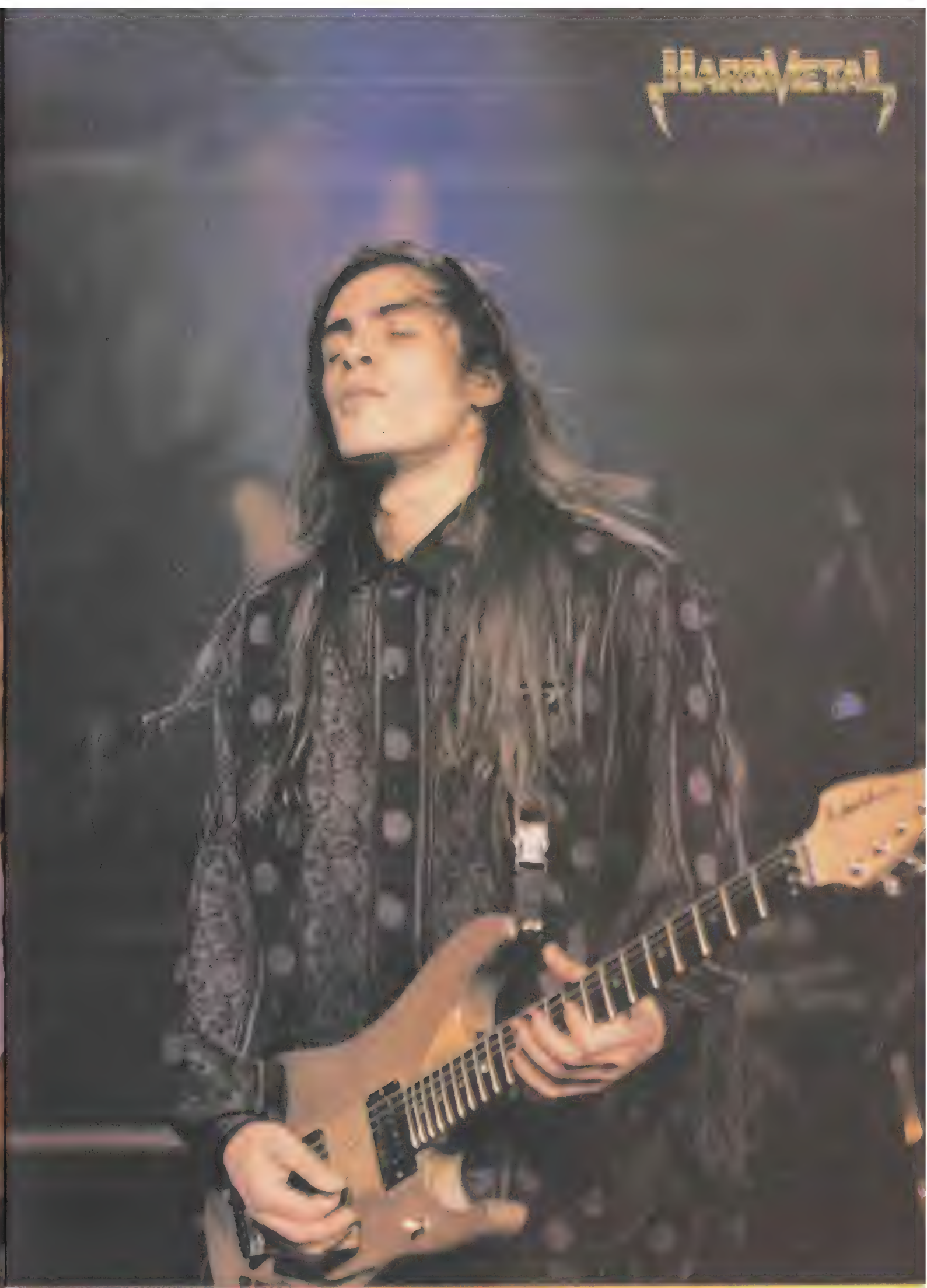
NUNO (GAVE HIS ALL PICKS WHY?)	
Illi: Nuno Bettencourt se odre- kao svoje tri trzalice u korist trojice naših čitalaca tj. tri čitateljke, a da bi ih dobili, vi morate da popunite ovaj kupon i odgovorite na jaaako teško pitanje: Iz kog je američkog građa grupa Extreme? Kupone s odgovo- rima šaljite na adresu: »Hard Metal«, P. P. 90, 11001 Beograd, s obavez- nom naznakom: »Meni Nuno znači puno!« Mi vam, kao i uvek, držimo palčeve!	
Odgovor _____	
Ime i prezime _____	
Adresa _____	
Mesto _____	

HARD METAL
EXTREME

METALLICA
METALLICA

VI YU Heavy Metal Fest

Tradicionalni festival heavy metal bendova sa područja koje se sve donedavno nazivalo Jugoslavija i 1991. godine je, uprkos svim nedaćama i nepovoljnim spoljnim faktorima (rat, hiperinflacija, sveopšta beda, beznađe i rasulo) ipak održan i to naravno, kao i prethodnih godina, u Sarajevu. Pored dobrog geografskog položaja, Sarajevo je i dalje veoma privlačno za ovakve i slične manifestacije ponajviše zbog svoje otvorenosti i gostoljubivosti prema ljudima iz drugih sredina, a u ovo strašno doba rata i ubijanja verovatno jedini grad u Jugoslaviji u kojem je bilo moguće okupiti bendove sa više strana, tj. iz više od jedne republike.

I pored velike želje, na festival nisu iz objektivnih razloga mogli da dođu Atomska Sklonište, jedini sastav iz Hrvatske koji je predstavljao ozbiljnu konkurenciju drugim rock grupama iz ostalih krajeva naše zemlje i njihov nedolazak je zaista prilično osiromašio zabavu na koncertu. Što se tiče ostalih bendova iz Hrvatske, nijedan (onako nije nikada predstavljao nešto posebno osim pro-seka ili seljačkog imitiranja Zapada, te stoga i nije šteta što su imali važnija posla) (smanjenje državnih spotova). No, zato je svaka-ko vrlo loše što i iz Slovenije, uvek naklonje-ne heavy metal zvuku nije stigao nijedan sastav, takođe iz objektivnih razloga, jer jednostavno nije bilo slobodnog puta kojim bi se moglo doći u glavni grad BiH. Nadamo se da će i idućih godina Slovenci nastupati na HM festivalima u Sarajevu i to naravno, makar kao gosti iz inostranstva. Imao je man potencijal i energija koji su iz ostalih bendova koji su venacka heavy scena zasigurno imala. Kasnije sam saznao da je predstavljena široj publici i jedna grupa iz Splita, te da je sastav godišnje. Toliko o onima koji su došli na festival.

Sesti YU HM Fest je održan u malom dvorani u okviru

tra «Skenderija», inače izvanrednom prostoru koji zadovoljava sve uslove za održavanje ovakvih i sličnih događaja. Jedan od glavnih, tj. glavni organizator festivala je bio poznati sarajevski disko-džokej i rock'n'roll veteran Zelimir Alterac — Čičak, koji je svoj deo posla obavio na najbolji mogući način, ne prepuštajući ništa slučaju. Jednom rečju, organizator se potrudio da sve funkcioniše onako kako se samo pozeleti može.

Prvi dan festivala, koji je, obzirom na već pomenute nedaće bio vrlo dobro posećen, otvorila je sarajevska grupa VELT, band koji je potpuno nepoznat široj javnosti, a tek uz dosta truda će mu poći za rukom da izađe iz anonimnosti, jer na svom prvom većem predstavljanju nisu ostavili naročito povoljan utisak, što važi i za mostarski MONOLIT, od kojeg sam više očekivao, jer sam već bio upoznat sa njihovim ranijim snimcima. Temperatura u publici je naglo porasla pojavom tuzlanskog LUDILA na sceni. Rade i njegova ekipa ludaka (u pozitivnom smislu) se sve više okreću dobrom zezanju i provodu nego aviraju, ali sve nas dobro, jer im svirka i nije jedina stvar. Ipak, od svih pet nastupa LUDILA je bio najbolji, pa se nadamo da će i u budućnosti ići uzlaznom linijom.

MORTUS X, sastav koji je nastupio kao izvanredni izvođač, malo je poljuljao renome organizatora, jer svojim kvalitetom, a naročito sceniskim (ne)sposobnostima je man potencijal i energija koji su iz ostalih bendova koji su venacka heavy scena zasigurno imala. Kasnije sam saznao da je predstavljena široj publici i jedna grupa iz Splita, te da je sastav godišnje. Toliko o onima koji su došli na festival.

ma takođe nije išlo u prilog to što su odmah nakon njih nastupili Beograđani RAPID FORCE, pržeći iz sve snage i iz svog mogućeg oružja. Kratak, ali efekatan nastup nikog nije ostavio ravnodušnim i RAPID FORCE mogu sa sigurnošću računati na dobar prijem i do-godine. Sasvim solidno je zvučala i beog-radska ATLANTIDA, u svojoj varijanti melo-dičnog sweet metala. Novosadski PERGA-MENT je nastupio osetno oslabljen, jer im je pola banda (kao uostalom i pola Novog Sa-da) bilo mobilisano u vojsku. U tim okolnos-tima, oni su se uz pomoć prijatelja odlučili da nastupe, ali da ne sviraju nijednu svoju pesmu već isključivo hard i heavy klasike. Koliko je muzika BLACK SABBATH, LEO ZEPPELIN i ostalih legendi i da nas popular-na i tražena, videlo se i po reakciji publike koja je ovu varijantu prihvatila sa oduševlje-njem, tako da je PERGAMENT na poziv orga-nizatora i sutradan nastupio izvodivši uglav-nom isti materijal.

Band koji je naišao na ube- prijem kod publike prvog dana sigurno bio sarajevski BOMBARDER. Toliko bu-larnosti Neše, Mahe i njihove družine rovatno ni oni sami nisu nad- Nešto toga dana (pre nast- manje 200 autograma, a je bilo izložen prvim obožavalaca i obožava- se prilično pozitivno od- ku, tako da je BOMBA oduvao celu binu i on- Sarajlije su još jednom ten neposredan kontak- koncentraciju. Postali za široko predo- ri da više a du, a taj

Sarajevo, 15. i 16. XI 1991.

uspehom preneli i na binu, tako da njihov na- stup predstavlja događaj i za onog ko, ne ljubi preterano muziku koju oni izvede.

Na samom kraju večeri, nastupio je niški KERBER. Sastav koji je već punih deset go- dina na sceni danas zvuči bolje nego ikada, mada meni lično nije jasno otkud oni ovde? Ipak sa heavy rockom nemaju gotovo nijed- nu dodirnu tačku.

Čast da otvori drugi dan festivala pripala je sarajevskoj postavi PROTEST, koja se iz- vodeći neku neuvezbanu varijantu punka baš i nije proslavila. Kao i prethodni dan, na- stupili su ATLANTIDA i PERGAMENT, a svo- je vatreno krštenje su imali momci iz tuzlan- skog sastava PARRICIDE. Simpatična ekipa koja ipak treba još dosta da radi, jer je na- la svoj nastup na festivalu, uz da ce iduće godine, nadamo se, biti u svakom slučaju, treba im prežiti san- Sastav koji je ostavio nesum- utisak od svih koji su nastupili beogradski DEMONIAC materijala sa svog prvog

utisak od svih koji su nastupili beogradski DEMONIAC materijala sa svog prvog izveštanom rlinu me- se očekuje) u odličnom, p- jednog momenta i- noj publici preda- »Enter Sandman« i METALU tradiciju da na sva- jednu pesmu svojli uzor- stupa, sa nestrpljenjem ve- ploča, koja ih lako može izbaci- YU heavy metal pozornice. Veter- ske i jugoslovenske scene Ljubi- njegova FORMULA 4 su pokazali da se na njih i dalje može računati kao na relikvijske učesnike ovog festivala, uz napomenu da ni- kom ne pada na pamet da postavi pitanje,

učestvovanje ovog sastava iz jednostavnog razloga što bi bez FORMULE 4 ovaj događaj izgledao kao kad bi »partizan« i »Zvezda« igrali derbi bez sudije.

Sa nestrpljenjem se očekivao nastup DIV- LJIH JAGODA u novoj postavi, sa novim pe- većem Zakom, nekada članom riječke po- stave JERSEY. Zele i njegovi momci su osta- vili izuzetno dobar utisak ne toliko svojom uvezbanošću, zvukom i atraktivnošću (što je i bilo za očekivati), već prevashodno kvalite- tom novog materijala, koji je bolji nego ikada. Konačno se oslobodivši seljačko-nari- kačkog vokala uzasnog Alepa (ili kako mu je već ime) Islamovića, JAGODE sa novim vo- kalnim solistom imaju šta da kažu i na inos- tranom tržištu. Sa malopre pomenutim (sre- bivšim) pevačem nigde osim Balkan- poluostrva nisu imali nikakve šanse. Sada situacija bitno menja u njihovu Jedino mi nije jasno kako to da Zele nije primetio da mu vokal u bandu pi-2. Svake čast-Tifi, ali ova sadašnja čini pravu.

Stojimo da je šesta motta jugoslovenskih heavy metalista, a mnogo toga novog i do- vši ugled koji je njen osnivač i steкао u međuvremenu. Uz n- taciju o izvanrednoj organi- izraziti i zaljenje zbog ne- čest- beogradskih death metalaca BL- su se u to vreme nalazili ljskoj i Češko-slovačkoj, ne- e organizator uz malo vi- da obezbedi i njihovo učešće. Ne to će sve, sigurno smo, biti ispravljeno već dogodi-

PISAO BOBA (uz malu pomoć jedne MAJE)

Kao što smo vam i obećali, uspešni smo da dođemo do grupe BLOODBATH, trenutno najinteresantnijeg projekta na domaćoj sceni. Bend se već duže vreme nalazi u studiju gde polako i temeljno pripremaju najnoviji materijal, za koji već gotovo sigurno možemo da vam potvrdimo da će se naći u prodavnicama širom Evrope i Amerike. Pošto HARD METAL ima prioritet nad informacijama vezanim za BLOODBATH, Boba Škrbić se nedavno našao kao specijalni gost Dukić art studija, gde su mu društvo pravili producent Di Gezza i kompletni sastav BLOODBATH-a još pojačani menadžerom Kolečom. O novim planovima, materijalu, svemu i svačemu govori Staća:

HM: Trenutno snimate materijal za novu ploču. Kako ide?

Staća: Pa, dobro je za sada. Pripremali smo se dosta dugo za taj projekat, pa nam je to malo olakšalo posao. Znaš, sva ova frka oko iznajmljivanja studijske opreme, pojačala, specijalnih efekata... nikad nemaš na jednom mestu sve što ti je potrebno za kvalitetan sound. Pošto želimo da ova ploča ispadne stvarno profi, moramo obraćati pažnju na pravu gomilu nekih sitnica, koje su u stvari sve zajedno veoma bitne.

HM: Snimate već mesec dana, a snimate sigurno još toliko, ako ne i duže, za jedan mlad bend vašeg kalibra to je baš temeljan i ozbiljan rad...?

S: Naravno, cilj nam je da ovaj materijal bude što kvalitetniji, da možemo dostojno da se pojavimo i svuda van naše zemlje. Za to je neophodno provesti puno vremena u studiju, potrošiti mnogo sati na samo usnimavanje i doradu zvuka u toku snimanja. Vrlo je važno da bend ima prostora i vremena, da ne zavisi od krutih termina, jer često se dešava da mnoge stvari ne idu planiranim tokom.

HM: Tu velikih zasluga ima vaša diskografska kuća i menadžer.

S: Da, jako smo ponosni što smo u EXPLOSIVE-u, tu baš imamo pravi tretman, onako svetski, koliko je to moguće u našim uslovima. Naš šef Kole, inače najbolji i najlepši menadžer na svetu... ha, ha, ha, stvarno je svemoguć. Pošto su on i Alex gazde EXPLOSIVE-a, imamo protekcije na sve strane. Ne, stvarno da nema EXPLOSIVE-a verovatno ne bi bilo ni pola domaće heavy metal scene. Oni rade sa dosta bendova, ali trenutno se najveće nade polažu u nas, jer imamo ugovor sa inostranstvom. Zato uživamo jer nam je omogućeno ovako dugo i skupoceno snimanje.

HM: Ko obavlja producerski posao?

S: Čuveni Di Gezza, pod punim imenom i prezimenom Dukić Miroslav, inače naš veliki drug i dugogodišnji saradnik. Sve što radimo sa njim formalno je ozvaničeno kao Dukić Art Production. Vrlo je važno da smo u dobrim odnosima, tj. da se izuzetno dobro poznajemo sa producentom kako bi ostvarili što bolju saradnju.

HM: Kako će se zvati ploča?

S: Pravo da ti kažem, još uvek se nismo dogovorili. Možda ćemo dati naziv po nekoj pesmi, možda i ne... ali u svakom slučaju biće to izuzetno morbidan i moćan naziv. Radna varijanta je "Psychopatic Nightmares". U svakom slučaju, čitaoci HARD METAL magazina će to prvi saznati.

HM: Čitajući tehničke podatke pripremljenih pesama, vidim da si uglavnom ti uradio i sve tekstove i svu muziku. Odakle toliko ideja?

S: Interesantno pitanje... Jeste da sam inicijator svake nastale pesme i da sam ih sklopio onako kako mislim da je najbolje, ipak smo mi bend i zajedno funkcionisemo kao jedno, bez obzira ko je šta napisao. Stvari nikad na bi ovako uigrano funkcionisale ako bi došlo do neke promene. Što se tiče ideja, uglavnom ih crpimo iz života i stvari koje nas okružuju, koje vidimo i sa kojima se suočavamo. Sve je to reakcija na ono što je u nama.

HM: Konkretno koja je tematika ove ploče?

TRAUMATIČNA SEĆANJA PSIHOPATSKIH MORA

S: U tekstovima pominjemo dosta toga, ali suština koja se prožima kroz sve je izopačenost samog čoveka i kako se sve to upotrebljava za mračne ciljeve. Bez emotivno stanje, zastrašujuća budućnost, trenutak umiranja, perversija i sakaćenje — to je jedna paralela koja sve to povezuje u specifičnu celinu.

HM: Nabroj nam pesme, i koje je tvoje mišljenje o njihovoj prohodnosti kod publike?

S: Bice osam pesama, trajanje materijala će biti oko 50 minuta. Evo i naziva: "Patological Alternatives", "Monstrously Childhood", "Brutal Reality", "Virus", "Psychopatic Mind", "Degeneracy", "Impulsive Hate" i "Traumatic Memories". Uradimo i jednu

obradu kao bonus pesmu za CD, ali to ćemo snimati u drugom studiju a i nije još konačno dogovoreno šta će to biti. Nadam se da će se sve pesme dopasti publici koja ima afiniteta ka ovakvoj muzici. Nama se svaka pesma dopada na svoj način i verujemo da će svako pronaći nešto interesantno za sebe.

HM: "Toxic Death". Vaš prvi mini LP je vrlo agresivna ploča, kakva će biti ova?

S: Sigurno malo smirenija, neuporedivo bolje producirana, temeljnija i u trendu pravca koji furamo. Neće se pokajati onaj ko je bude kupio, to je sigurno.

HM: U javnosti je poklonjeno puno pažnje informaciji da ste potpisali ugovor sa američkom kompanijom WILD RAGS REC. za realizaciju starog i novog materijala. Kakve su vam ambicije?

S: Mi se uvek nadamo najboljem, jer verujemo u Boga, verujemo u sebe i Koleta, u naš zajednički rad i sve to bi moralo da rezultuje uspehom. Bar ja mislim da bi trebalo. Potrebna nam je prvo podrška iz naše zemlje. Da imamo bolju prohodnost u ostalim medijima sve bi bilo još povoljnije, ali šta je — tu je.

HM: Znam da vam Kole planira turneju. Koji su gradovi u igri?

S: Čim se objavi ploča na domaćem tržištu kreću živi nastupi. Želeli bi smo da sviramo svuda gde je to moguće, gde god ima ljudi zainteresovani za nas. Sigurno krećemo sa Beogradom, zatim Novi Sad, Zrenjanin, Kikinda, Subotica, Kragujevac, Niš, Sarajevo, Banja Luka, Tuzla, Skopje... trudimo se da dodemo u sva veća mesta, gde postoje uslovi za koncerte.

HM: Da li ćete imati goste na turneji, mislim predgrupe...

S: Najverovatnije na čitavu turneju i ovde i preko vodimo DEMONAC, pošto Kole radi i sa njima. Oni su odličan bend, dobri smo drugi i verujem da će biti odličnog provoda. Moguće da ćemo u većim gradovima imati i još neke goste. Npr. u Sarajevu bi trebalo da nastupimo sa BOMBARDER-om, u Tuzli sa LUDILOM, u Skopju sa momcima iz grupe SANATORIUM. Sve pojedinosti oko turneje biće naknadno objavljene, u HARD METALU i preko EXPLOSIVE-a.

HM: Šta misliš o domaćoj underground sceni, heavy metal naravno. O bendovima, fanzinima...

S: Za sada ova naša scena kakva je takva je, u razvoju je. Ima dosta bendova i ljudi koji rade ali nikako da isplivaju. Mislim da su domaći underground bendovi u izuzetno teškoj situaciji. Opšta besparica i kriza onemogućuju i daleko, daleko veće bendove da egzistiraju. Tiraži ploča i poseta na koncertima svima se bar prepolovila. Mada, ja sam nepopravljivi optimista po pitanju svega pa tako i verujem da sa udruženim snagama možemo izgurati našu scenu na šire, evropske prostore. Recimo bend ANNATHEMA je bio totalno u (bar) Evropskom trendu, i produkcijski i odličnim pesmama. Šteta što su trenutno rasformirani, verovatno bi dobro napredovali. Važno je da bar neko »probi leđ« napolju, to će nerizerno pomoći svima. Možda mi iskoristimo našu šansu.

HM: Nadam se da će biti tako, jer koliko mogu da primetim, za sada ste najpopularniji domaći thrash bend. Mislim da bi bilo zanimljivo da nam kažete da li se to i kako odražava na vas?

S: Nikako se ne odražava na nas. Mislim vrlo nam je drago da se naše pesme dopadaju i drugima, da imamo mogućnosti da nastupamo i objavujemo ploče jer to je i u stvari neki smisao celog ovog posla. Priznajem da nam godi kad nam dobacuju na ulici, ili nam klinici traže potpise. To je normalno ali daleko od toga da je neko uobražen ili u nebesima. Baš naprotiv, stojimo čvrsto na zemlji.

HM: Znači uspeh vas neće promeniti?

S: Sigurno nas neće promeniti u smislu onoga da ćemo biti neke nedodirljive zvezde, ali mora nas promeniti, valjda ćemo onda biti još ozbiljniji i profesionalniji. Ali mislim da će mo se onda još više vezati. Voleo bih da pomognem onda nekim našim kvalitetnim grupama jer znam da ih kod nas ima dosta ali nemaju mogućnosti da naprave nešto. Ali... znaš sve ima svoje i svaka situacija menja čoveka.

HM: Ne znam šta bih još mogao da te pitam... osim... šta imaš da poručiš čitaocima HARD METAL magazina i vernim fanovima BLOODBATH?

S: Verujte u nas, podržavajte nas na svakom koraku, jer vaša podrška nam je najpotrebnija. I pišite nam, javljajte se, volite nas. Vidimo se na turneji!!

I na kraju vrlo prijatnog časkanja sa gitaristom BLOODBATH-a Staćom na naše insistiranje, posle konstatovanja da na našu adresu stiže zaista dosta pisama fanova ove grupe, evo iznenađenja za sve vas: Staća je odlučio da da svoju kućnu adresu svim onima koji bi želeli da se dopisuju sa momcima iz BLOODBATH. Na svako pismo biće odgovoreno, a svakog ko se javi čeka i posebno iznenađenje: Evo adrese: Lukić Stanimir, Vladimira Radovanovića 8, 11030 Beograd, Srbija, Jugoslavija.

LE ROCK EN FRANCE

MASSACRA

MASSACRA

O ni su trenutno glavni predstavnici Francuskog death metala. Počeli su da sviraju zajedno još 1986. Bendovi koji su najviše uticali na njih su KREATOR i SLAYER. Bend MASSACRA sačinjavaju: Chris Palengat — bubnjevci Jean Marc Tristani — solo gitara, Fred Death — ritam gitara i vokal, Pascal Jorgensen — bas. MASSACRA su izuzetno puno nastupali po francuskim klubovima ali ništa zapaženije u početku nisu napravili. Stali su svoje snimke na više različitih adresa po inostranstvu a pozitivan odgovor je najpre stigao od nemačke kompanije SHARK RECORDS. (hrma koja je objavila između ostalog i SEPULTURA — Morbid Visions i Schizophrenia). Prvi album bend je realizovao 1990. pod nazivom «Final Holocaust». U Evropi se ploča prodala u skoro 15.000 primeraka, dok se u samoj Francuskoj album prodavao neuporedivo slabije. Drugi LP «Enjoy The Violence» su snimili u Nemačkoj uz producersku palicu Ulli Possetta. Mada članovi benda nisu učestvovali u produkciji i miks, dosta su zado-

HATE FORCE

Photo: Branislav Rasic

HATE FORCE

Najgorški Hard Core utiče direktno na HATE FORCE, bend koji se od 1987. godine predstavlja u sledećoj postavi: Le'svira bas, Pherry gitaru i Spontax koji lupa bubnjeve i peva. U periodu od osnivanja grupe do 1989. nose naziv ONCLE SLAM. Pod tim imenom su snimili jednu ploču («First Attack») i u te dve godine su stali svirke sa raznim bendovima, kao što su GNH, LETHAL AGGRESSION i MURPHY'S LAW. Godine 1990. odlučuju da promene ime u HATE FORCE (da li će im ta promena za karijeru nešto značiti, videćemo), a u januaru '91. snimaju drugi album (prvi pod novim imenom) «Back for More» u saradnji sa producentom Stefanom Grujicem (gde nas nema!). Negde u ovo vreme treba da su na turneji po Nemačkoj.

voljni kvalitetom zvuka sa ploče. Album su promovisali svirajući širom Evrope (zajedno sa BENEDICTION i SRYPTIC SLAUGHTER), svugde sem u svojoj zemlji, Francuskoj: «Dodu nam da povraćamo na sve u Francuskoj jer niko ništa nije uradio za muziku, o bilo kom stilu da je rec».

Momentalno pišu materijal za treći album za koji kazu da će biti još bolji i još brži!

PENETRATOR

P rema zjavi ljudi iz «New Wave Records», izdavača grupe PENETRATOR sviraju samoubilački Hard Core i Thrash Metal! Kako su počeli uskoro će se za svaki bend nalaziti i novi naziv za muziku koju sviraju, a po meni ona je veoma ograničena: ostar riff iz E, sto udaraca bas bubnja u sekundi i pevanje (!) odnosno ne-

PENETRATOR

artikulisani vrisak koji su koristili praistorijski ljudi u komunikaciji sa dinosaurusima! Bar su članovi benda veoma iskreni i jedni su od retkih koji bi za svoj rad izjavili sledeće: «Tehnika nam nije jača strana i nikada nećemo reći da smo muzičari ili da smo umetnici. Mi sviramo zato što hocemo i to radimo kako možemo». Početkom 1990. godine su objavili mini LP pod nazivom «Now» (sa četiri pesme) i u to vreme svirali su po Nemačkoj sa grupom NECRONOMICON. A u novembru 1991. im izlazi album «Beyond Your World» sa 10 pesama. Bend je interesantan i po tome što je u grupi uz gitaristu Max, basistu Tina i bubnjara Hamera i pevačica Caro. Uz HOLY MOSES to je jedina Death metal grupa za koju ja znam i u kojoj umesto nekog divjaka, jedna zenska peval. Stvar je dosta originalna ali ne znam da li bi oduševila fanove Death Metala jer meni njen glas više liči na uspaljenu devicu nego na strasnu vešticu!

MISANTHROPE

MISANTHROPE

B rital Techno Death Metal(?!?) Tako oni definišu muziku koju sviraju od 1988. godine. Na početku svoje karijere snimili su dve demo trake i svirali zajedno sa grupama ASPHYX, DEATH POWER, MERCILESS, SUPURATION, EXECUTION i INSEMIOD. To im je omogućilo da potpišu ugovor sa francuskim izdavačem «Infest Records» i da snime split album (princip koji omogućava da dve grupe figurišu na istoj ploči) zajedno sa grupom TORTURER iz Čilea. Može se reći da je MISANTHROPE dosta originalan u neoriginalnosti, jer su među najbržim i najbrutalnijim bendovima te vrste. Bend čine: David Barraut na bubnjevima, Lionel Bolore na bas gitari i Philippe Courtios koji svira gitaru, nerazumljivo urla i piše sve pesme, čak je i ko-producent njihovog debija pod nazivom «Hater Of Manking».

HEAVEN SENT

Č lanovi benda, gitarista Fabian Dicks, basista Adrian Lanes, bubnjar Rick Pride i pevač Julian Folsom definišu kao Heavy Rock. Zajedno su od maja '90. a pre toga sviraju po raznim lokalnim grupama. U to vreme snimaju demo sa tri pesme i nastupaju na par festivala. To im je omogućilo da se ubace na kompilacijsku ploču «It's only Rock'n Roll», na kojoj se nalaze pesme petnaest grupa raznih muzičkih pravaca. Poštujem ih zato što se stvarno strahovito bore za svoju širu promociju. Sviraju gde god je to moguće, i to uvek uspešno pre svega zahvaljujući simpatičnom pevaču Julianu koji ume da ovlada publikom. Jedino mi se čini da se suviše brinu za imidž i sve drugo osim za muziku. To što oni sviraju je SKID ROW i PINK CREAM 69 stil ali im nedostaje još mnogo muzičkog iskustva, pa mislim da su ipak velikom srećom dospeli do kompilacije.

HEAVEN SENT

MÜNCHEN. 16. november 1991.: RUDI SEDLMAYER

photo: Jadranko Jankević

K. ANDO, M. ET AL.

Fra i più grandi produttori di carne in Italia, l'azienda di Sesto San Giovanni, nella provincia di Milano, ha deciso di investire in un nuovo stabilimento per la lavorazione della carne. L'investimento è di circa 10 milioni di euro e sarà realizzato in due fasi. La prima fase, che prevede la costruzione di un nuovo stabilimento per la lavorazione della carne, sarà completata entro il 2010. La seconda fase, che prevede la costruzione di un nuovo stabilimento per la lavorazione della carne, sarà completata entro il 2012.

[illegible]

...paže da li će neko od pod-
...adu i doći mi glave pribiš!
...isterali odatle, a NUE BILU
...u publiku!

bio na strani MIND FUNKA! — PRIM J. J.
 Jovanić da utvrdimo da MIND FUNK

POPULARNOSTI. Do tad' estal vam in da in volite in
da in rentite — ODRIBITE NARAI!

no par minuta pre nego što će izći na binu. Čovek
na trasi stajao je
Tina Turner. A onda je došla i ona.
Izšla je na binu i započela da peva. I
pevala je i pitala se da li je to ona.
Što, ovoga puta, NISU bili samo za jednu plaću
već možemo da sviramo SVI što poželimo — SVI pesi

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1037.
 2. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1038-1042.
 3. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1043-1047.
 4. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1048-1052.

Povredi? Uvodni instrumental nije još ni počeo. DA.

the authors of the study found that the most common reason for the use of the Internet was to find information about the disease. The most common reason for the use of the Internet was to find information about the disease. The most common reason for the use of the Internet was to find information about the disease.

KING je zauzeo odesnu stranu bive, JEFF HANNEMAN le-
vu, a kada je TOM ARAYA, sav u crnom, istrčao na bi-
nu i krenuo ludački da maše glavom, publika je pro-

Ne trebam ni da vam kažem da su se taktovi "THE ANTI-CHRIST" I "WAR ENSEMBLE" mijenjivali sa brojem obojavećenih, stage divera, slani, zanceri, vi-
še golih nego obučenih devojke koje su igrale na ra-
drveno grede, kojima su ređali, u pauzi između "MIMO FUNKA I SLAYERA, poduprli dinu nisu bile devojnke da
! Kako niko nije uspeo da
LONBARDA I njegovog ro-
berta iz ledne (i, bubnja
NEKO POSLE KAZE DA NOVI

...mo numeru
AVEN-...-DIE BY
...SWORD- i al.) već i platnu za omota svih svojih al-
boma koje su u ovoj DEKAD izdali. Specijalno za tu
priliku, KERRY KING (gitarista) je obukao svoje čuvene
-kožna nogavice s piramidicama... dok je još čuveni
je...
...najviše privlačio publici i kao da je trzalice tj. njoj je

[illegible]

... koji funkcionišu k'o sijamski blizanci i
... otvorku ko će odsvirati bolji solo i slian, ne-

Sign up today! www.1000books.com

-Hoj. Minhen uije vatjda da vam još nije dosta? I-
kroz smeh vrišti ARAYA. -Ovde je večeras pakao,
znate zašto? Zato što je SLAYER -rođen u vaju!
-(-Born Of Fire-) Cela bina je obasjana crvenim
žutim laserima, a TOM idealno simbolizuje
Publika je, najblaže rečeno, podivljala — svi su
SVOM GNAGOM krenuli prema bini. TOM
Centrom: "Nemojte da sad napravim
on in se ruku
ZAJEDNICA
srednji break i lepljivim kerazkom kreće ka prednjem
delu bine da, zajedno sa JEFFOM, KERRYJEM i TOMOM,
pozdрави publiku. Četvorica -JAHAGA APOKALIPSE- PU-
NIH PET MINUTA stoje na bini dignutih ruku, jer im
publika klicanjem, aplauzom i vištanjem odaje pri-
znanje i ne dozvoljava da odu sa bine.

W, koji niste bili na koncertu, možete ga pokušati da se utešite odličnim -DECADE OF AGGRESSION LIVE- albumom. Iako, i pored sve umješnosti benda i NICKA RUBINA, violi, traka i disc NIKADA neće moći da premo-
taju taj fenomenalan ulaz -SLAYTA- volim

[illegible]

© 1995 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

SONGS

DEATH

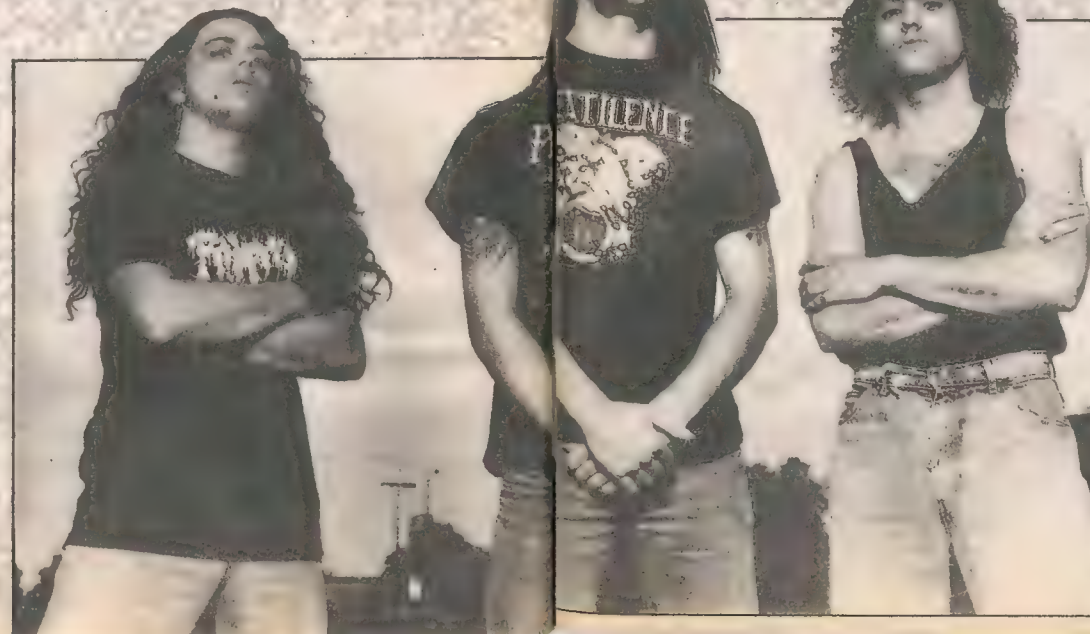
»Lack of Comprehension«
Words and music by Chuck Schuldiner

A condemning fear strikes down
Things they cannot understand
An excuse to cover up weaknesses that
lie within

Lies
Laying your guilt and pain
On people that had no part in the molding
of a life
That creates its destruction
Lies
Right before your very eyes
A reflection of the mistakes
To the end you will deny
Your part in the demise of a life
Lack of Comprehension
Thriving on your cliché
Compelled by self-resentment

Reaching into the minds of those that
created
The depression in which they
in which they drowned their flesh and
blood
Lies

So easy to blame the
Everlasting fear on a pathetic attempt
To justify the ending of life
Lies
Right before your very eyes
A reflection of the mistakes
To the end you will deny
Your part in the end of a life
Lack of Comprehension
Thriving on your cliché
Compelled by self-resentment

PESTILENCE

»LAND OF TEARS«
Music: Mameli
Lyrics: Foddis

»Fear of all evil that controls mankind«
Dark sides of life
Unspoken by those in search of the Light
Darkness they will find
Rejecting all evil, taken possession of
mankind

Fighting what can't be fought
Minds penetrated, soul will be taken
Days turn into nights
Bodies are falling, hear death calling

Throughout the centuries
Attempts for protection, prayers, religion
Sing make you aware
Of its mass domination, a divine
dispensation
Land of tears

Indulge in the temptation
Your mind will show you the way
Ghosts of the damned will guard you
In this journey into decay

Land of tears
Land of tears

METALLICA

»Battery«
(Hetfield, Ulrich)

Lashing out the action, returning the
reaction
Weak are ripped and torn away
Hypnotizing power, crushing all that
cower
Battery is here to stay

Smashing through the boundaries
Lunacy has found me
Cannot stop the battery
Pounding out aggression
Turns into obsession
Cannot kill the battery

Cannot kill the family
Battery is found in me
Battery

Crushing all deceivers, mashing
non-believers
Never ending potency

Hungry violence seeker, feeding off the
weaker
Breeding on insanity

Smashing through the boundaries
Lunacy has found me
Cannot stop the battery
Pounding out aggression
Turns into obsession
Cannot kill the battery
Cannot kill the family
Battery is found in me
Battery

Circle of destruction, hammer comes
crushing
Powerhouse of energy
Whipping up a fury, dominating flurry
We create the battery

Smashing through the boundaries
Lunacy has found me
Cannot stop the battery
Pounding out aggression
Turns into obsession
Cannot kill the battery

Cannot kill the family
Battery is found in me
Battery

MOTLEY CRUE

»Primal Scream«
Music & Lyrics: Tommy Lee, Nikki
Sixx, Mick Mars, Vince Neil

Broke dick dog
M head slung low
Tail knocked in the dirt

Time and time
of being told
Trash is all I'm worth

I was just a young boy
Had to take a little grief
Now that I'm much older
don't put your crap on me

Grab it & shake it
Reach down & scrape it
I just got to

Primal scream & shout
Let it out
You just gotta say »hey«

Janou said
Meters are red
Blow a neuroti fuse

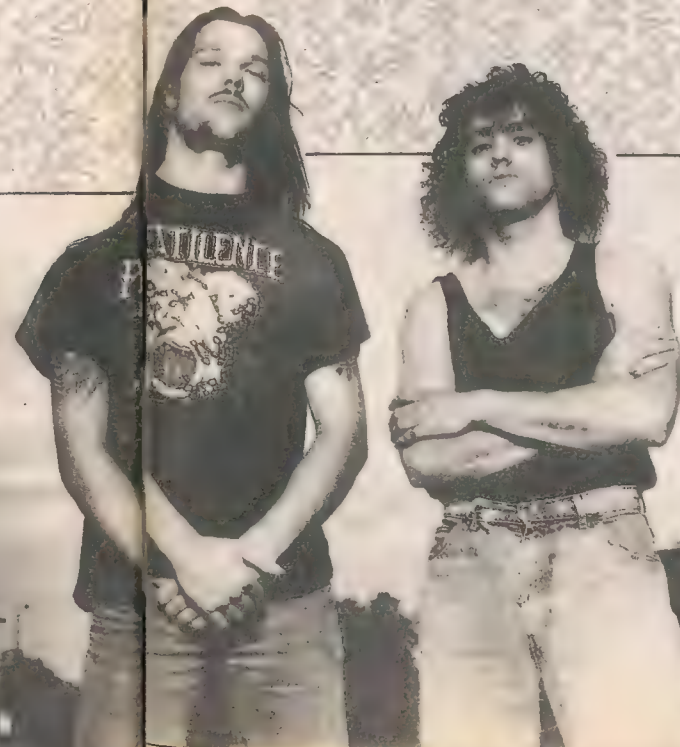
Show a little
A little pain
Unlock a lotta truth

Daddy was a young man
His home was livin' hell
Mama tried to be so perfect
Now her mind's a padded cell, ya

Grab it & shake it
Reach down & scrape it
I just got to

Primal scream & shout
Let it out
You just gotta say »hey«

Hey man, get out of my face
I deal with my problems at my own pace
With your screwed — down, anti-human
views
Deal with the pressures by playing the
blues
If you want to live life on your own terms
You gotta be willing to crash and burn

RECENZIJE

QUEENSRYPHE

«Ryche And Roll» — Live In Milano 1990.

Nazivi pesama: Resistance/Walk In The Shadows/Best I Can/Empire/The Thin Line/Let City Woman/Roads To Madness/I Remember Now/Anarchy-X/Revolution Calling/Operation: Mindcrime/Speak/Spreading The Disease/The Mission/Suite Sister Mary/The Needle Lies/Electric Requiem/Breaking The Silence/I Don't Believe In Love/Waiting For 22/My Empty Room/Eyes Of A Stranger/Silent Lucidity/Take Hold Of The Flame

U pravoj poplavi raznoraznih «live» i «the best of» albuma i izdanja, odlučili se za pisanje recenzije jednog piratskog compact disca na prvi pogled izgleda luckasto. Ali, baš i nije tako QUEENSRYPHE su nekako u isto vreme kada se pojavio ovaj disc koji je pred nama objavili i zvanični «live» compact u pakovanju sa istoimenom video kasetom, nazvan «Operation: Livecrime». Kako to u stvari predstavlja njihovo remek delo... Mindcrime samo u koncertnoj verziji, smatrao sam da bi bolje bilo da vam prezentujemo ovo piratsko izdanje, kad ionako nijedno neće izaći kod nas.

nuti pažnju da se radi ipak o bootleg, a ne zvaničnom produktu je nešto glasnije snimljena publika, što je sasvim normalno, obzirom da je i snimano negde iz sredine sale. Neusminkana svirka, zvuk onakav kakav inače na koncertima i treba da bude: čvrst, snažan, poletan, čist. Puna dva sata QUEENSRYPHE svirke od koje u pojedinim momentima zastaje dah. Geoff Tate iz koncerta u koncert zvuči sve bolje i atraktivnije, Chris De Garmo uvek u funkciji muzike, ritam sekcija — kao i uvek bez greške. Izbor pesama koje su se odlučili da izvedu na koncertu pokazuje koliko je koji njihov album dobro (ili manje dobro) prošao kod publike, pa ne treba da čudi otkud to da sviraju gotovo ceo «Operation» kada znamo da je samo u Americi «otišao» u više od milion primeraka.

Lepa i opuštana atmosfera koja vlada sve vreme trajanja ovog dvostrukog CD-a ne treba da vas zavarava: QUEENSRYPHE samo prividno deluju hladno i perfektno. Njihovu muziku zapravo sačinjavaju tople i iskrene emocije, vešto sakrivene iza zida muzičko-scenske savršenosti, kako bi sve delovalo tajanstvenije i manje upadljivo. Suština specifičnog rock and rolla «made of QUEENSRYPHE» je baš u toj dozi mistike koja i navodi svakog pažljivijeg slušaoca na ozbiljnije razmišljanje o onome što mu kvintet iz Sijetla nudi. Sve to se nalazi skriveno negde između 120 minuta ove ploče, te je stoga čini vrlo or-

HARD METAL PREPORUČUJE!!!

MUZIČARI!!!

DODITE U MUZIČKU ŠKOLU

Muzička kuća je specijalizovani komislon za prodaju muzičkih instrumenata, opreme, delova i pribora za instrumente. U muzičkoj kući možete naći: magnetne, čivije trzalice, žice i sve ostale vama preko potrebne sitnice.

U MUZIČKOJ KUĆI MOŽETE IZVRŠITI SVE VRSTE SERVISIRANJA, POPRAVKI I MODIFIKACIJA GITARA I BAS GITARA. A MOŽETE I NARUČITI IZRADU KOMPLETNOG INSTRUMENTA PO VAŠOJ ŽELJI I ZAMISLI!

**IZRADU I SERVISIRANJE INSTRUMENTATA U MUZIČKOJ KUĆI VRŠI NE-
NAD NOVAKOVIĆ — MECA KOME SVOJE INSTRUMENTE POVERAVAJU I
NAŠI NAJPOZNATIJI MUZIČARI!!!**

DODITE I VI!!!

«Ryche And Roll» je snimljen na koncertu u Milanu, u Rolling Stone klubu 6. decembra '90. i predstavlja jednu od najbolje snimljenih piratskih ploča ikad objavljenih. Jedinu detalj koji vam može skre-

poručljivom za slušanje. Uostalom, kada na piratskom snimku ne «provalite» ni najmanju prevaru iz prve, znači da je band pravil. To je QUEENSRYPHE.

Boba

BANG TANGO

«Dancing On Coals»
(Mechanic—MCA)

Nazivi pesama: Soul To Soul / Untied & True / Emotions In Gear / I'm In Love / Big Time / Midnight Struck / Dancin' On Coals / My Saltime / Dressed Up Vamp / Last Kiss / Cactus Juice / Futurama (CD bonus track)
producent: John Jansen

Bang Tango ili Red Hot Chili Peppers odlučite sami. Na ovoj ploči Bang Tango su se toliko približili HM/funky zvuku da je to prosto zapažljivo, ipak nisu podlegli prostituisanju tog pravca već su mu dali sopstveni pečat, tj. otkađajuči bas Kylea pomešan sa vrištećim La Steom. Dakle sve počinje sa basom koji udara u stomak i na koji se kaštemi sve ostalo da refrena koji su dobri, iako su mnogo mekši nego na prvom («Psycho Cafe») albumu. Stvari se mogu podeliti na one u «funky» fazonu (većina), dve — tri u «L.A. Woman» (idolaova obrada) fazonu i na balade, od kojih je «Midnight Struck» gde je La Ste u tekstualnom delu izbegao patetiku, tako svojstvenu američkim baladama, sigurni hit, jedina stvar koju ne mogu da im oprostim je krađa pesme Bangi Rocksa «Futurama» koju su Bang Tango prisvojili, te je potpisali kao svoja. I pored tog minusa «Dancing On Coals» vrši svoju funkciju tj. predstavlja ploču koja pomera granice HM-a i čini ga sve više raznovrsnijim i zanimljivijim... tako da ne morate da se ustručavate, zaigrajte slobodno i u duhu novog Bang Tango vremena... funky futurizam je pred vama.

David Vartabedian

HARD METAL 48

49 HARD METAL

POISON

Swallow That Live (Dupli CD — CAPITOL)

Nazivi pesama: Intro/Look What The Cat Dragged In/Look But You Can't Touch/Let It Play/Good Love/Life Goes On/Ride The Wind/I Want Action/Drum Solo/Something To Believe In/Poor Boy Blues/Unskinny Bop/Love On The Rox/Guitar Solo/Every Rose Has It's Thorn/Fallen Angel/Your Mama Don't Dance/Nothin' But a

Good Time/Talk Dirty To Me/So Tell Me Why/Souls On Fire/Only Time Will Tell/No More lookin' Back/.

Još jedno boranija izdanje. Jedna od jačih američkih institucija za pravljeno para, bend POISON objavio je (već) posle tri prilično loša studijska albuma, uživo materijal, upakovan u formi duplog albuma i duplog Compact Disca u trajanju skoro 110 minuta. Verujemo da se već čudite odakle im materijala i inspiracije za toliki opus, ali ako vam kažemo da samo bubnjar i gitaristi solo zajedno traju 17 minuta a da se na albumu pored živih snimaka nalaze i četiri nove studijske stvari, to bitno razjašnjava stvari. Inače «Swallow This Live» u formi Compact Disca, na tržištu se pojavio u dve verzije — kraća (jedan disk), bez nekoliko uživo i ovih studijskih pesama (zadnje četiri na gornjem spisku) i u ovoj već spomenutoj (recenziranoj) verziji. Sama svirka ne daje ništa novo i epohalno, sasvim je očigledno da je ovo pušteno na tržište samo zbog para i to praćeno nekim vrlo bezobraznim fazonima. Ovaj album je pompezno najavljivao a pre samog izlaska pevač Bret Michaels je davao izjave i intervju na sve strane kako bend objavljuje ovaj živi album u pauzi priprema za novi studijski album. Međutim, nedugo

DUKIĆ ART PRODUCTION

EX DI GEZZA

HEAVY METAL HARD ROCK SOUND PRODUCTION

Vaše ideje mogu zvučati profesionalno i na svetskom nivou!

STUDIO 32 KANALA (16 ANALOG + 16 DIGITAL)

VRHUNSKA PRODUKCIJA!!!

TEL: 011/186-951

ZOVITE ODMAH — DUKIĆ ART PRODUCTION!!!

po objavljivanju "Swallow This Live" i video kasete "Flesh And Blood Videos" obelodanjen je da su se POISON rasformirali zbog nesuglasica unutar samog sastava. I da nije ove priče o raspadu benda ostala činjenica da je reč o prilično slabom materijalu, vrlo loše produciranom od strane samog benda. Oni koji vole POISON i njihovu muziku sigurno će na ovom izdanju naći dosta interesantnog za sebe, a svim drugim fanovima ovo ne bih nikako preporučio.

Kole Polzović

SLAYER

Seasons In The Abyss (DEF AMERICAN)

maksi singl
nazivi pesama: Seasons In The Abyss / Aggressive Perfection / Seasons In The Abyss — Experimental version.

Evo i SLAYER su počeli da nas zaspajaju spotovima i maksi singlovima. Sa zadnjeg studijskog albuma, prvo je skinut singl "War Ensemble" a nedavno (pre par meseci doduše) i spot i singl za naslovnu kompoziciju "Seasons In The Abyss". Sve to je naravno uvertira za novi dupli album koji se nedavno takođe pojavio. Inače spot "Seasons In The Abyss" je snimljen u Egiptu, efektna stvar, polu-balada. Standardna verzija otvara ovaj maksi singl a zatvara ga "ok-sperimentalna verzija" ista stvari koja osim što je duža za nekih 10—15 sekundi ima i ubacene klavijature sa specijalnim efektima za podlogu. Priznajem da je meni ta druga verzija pesme puno bolja i mislim da je šteta što nije takva otisla na album.

Kao treća stvar na maksi su je neizostavna "Aggressive Perfection". Zašto neizostavna? Ova pesma prati SLAYER kroz čitavu njihovu karijeru. Prva stvar koju su ikad snimili je baš "Aggressive Perfection" i ta verzija se nalazi na kompilaciji METAL MASSACRE 2. Druga verzija se nalazi kao "extra track" na debiju "Show No Mercy". Treća verzija, tj. ova nalazi se na B stranama singlova "Postmortem" i "Criminally Insane". Produkciju ove, treće verzije je uradio Rick Rubin još 1986. Znači za sve one koji još nisu uspeali da nabave ovu verziju "Aggressive Perfection" — evo je ovde. Traje svega dva i po minuta, ali verujte zaista je prava i ubojita. Za SLAYER fanove ovaj maksi snimite pod obavezno, za ostale preporučujem eksperimentalnu verziju "Seasons In The Abyss".

Kole

RICHIE SAMBORA

"Stranger In This Town" (1991)

Nazivi pesama: Rest In Peace / Church Of Desire / Stranger In This Town / Ballad Of Youth / One Light Burning / Mr. Bluesman / Rosie / River Of Love / Father Time / The Answer
Produkcija: Richie Sambora i Neil Dorismann

Kao što je ustaljena praksa u rock and rollu, kada određeni band uđe u zenit, njegovi kreativni članovi traže novi prostor da bi isterali ostatak kreativnosti i energije. Posle gazdino prvenca "Blaze Of Glory", drugi čovek iz tabora komercijalno mega uspešnih BON JOVI, Richie Sambora obelodanio je svoj debi album originalnog (?) naziva "Stranger In This Town". Iako se materijal nadovezuje na liniju američkog mainstream rocka (B. Springsteen, Clapton, J. C. Mellenkamp...), Sambora nije pao u zamku da sloje i nezainteresovano reprodukuje naučno. Naprotiv, album ima preko potrebnu svežinu i širinu i taj fini balans između komercijalnog i onog bitnijeg. Uz malu pomoć prijatelja (Tico Torres, Tony Levin, David Bryan), snimljen je deset "lakh"-komada od kojih se izdvajaju "Ballad Of Youth", "Church Of Desire", "Stranger In This Town" i "Mr. Bluesman". Na poslednje pomenutoj solo je odsvirao lično Eric Clapton (je Bog), jer takav solo sa toliko mekanoemocionalnih i toplih tonova može da stvori samo Mr. Bluesman.

Album je sniman u Londonu, New Yorku i L. A. — u. I da li zbog toga ili zbog nečeg drugog, sa "strangera" — izbijaju emocije, a kako i ne bi kada su određene pesme čekale čak 10 godina da bi uz ostale influence izašle na videlo dana. Produkciju je radio sam Richie uz pomoć Neila Dorismanna. Ipak pravo iznenađenje krije se u tome što je razočarao one koji su od njega očekivali klasični tehnološki "guitar hero" (ili heroj) album. Na tu temu je nedavno u jednom intervjuu rekao jednostavno: "Album u osnovi sadrži pesme".

Ostaje nam samo da verujemo, ugasi-mo svetla, upalimo sveće i slušamo bez predrasuda — GLASNO!

ZOXX

SLAYER

Decade Of Aggression (DEF AMERICAN RECORDINGS)

Nazivi pesama: Hell Awalts / The Anti Christ / War Ensemble / South Of Heaven / Raining Blood / Altar Of Sacrifice / Jesus Saves / Dead Skin Mask / Seasons In The Abyss / Mandatory Suicide / Angel Of Death / Hallowed Point / Blood Red / Die By The Sword / Black Magic / Captor Of Sin / Born Of Fire / Postmortem / Spirit In Black / Expensible Youth / Chemical Warfare /
produkcija: Rick Rubin i SLAYER

Konačno prava stvar! SLAYER su nas na najbolji način obradovali za svoj deseti rođendan. "Decenija Agresije" predstavlja pun pogodak i definitivno najznačajnije izdanje dosadašnje speed / thrash produkcije. Dupli album, Compact Disc u trajanju skoro 90 minuta, predstavlja nam svu snagu i energiju koji SLAYER emituju na svojim živim nastupima. Ceo materijal je snimljen na tri mesta: u Londonu oktobra 1990, u Kaliforniji marta 1991, i na Floridi jula 1991. Normalno, svi njihovi nastupi su bili u okviru Evropske i Američke "Clash Of The Titans" turneje. O samom koncertnom zapisu, produkciji, izboru stvari i tehničkim detaljima — sve najbolje. Vrlo efektno su obuhvaćene najznačajnije kompozicije iz svih perioda rada grupe. Čak i njihov raspored na albumima odgovara (skoro identično) stvarnoj set listi na koncertima. Tom Arayne vrlo ozbiljne najave pesama, ubojiti riffovi, vrlo sirov i agresivan zvuk, sve su elementi koji čine ovaj materijal izuzetno zanimljivim za sve prave thrash fanove.

SLAYER su bend koji su čak i postavili neke standarde još kao izrazito mlad sastav, uz ostale sa Bay Area scene. Svojim dosadašnjim desetogodišnjim radom ostavili su i te kako dobrih albuma iza sebe, slično kao i METALLICA omogućili stotinama grupa sličnog stila da dođu do odgovarajućeg tretmana u medijima i kritici uopšte. O samim pesmama na "Decade Of Aggression" nećemo puno govoriti, pravi fanovi će najbolje osetiti sav eksplozivni naboj koji reflektuju. Još je, verujem interesantno da kažem — kompletni snimci na ovom živom albumu, nisu uopšte nasnimavani, "peglati" i pročišćavani u studiju što je inače dosta ustaljena praksa u ovakvim slučajevima. Znači, najadekvatnija live atmosfera prenesena je bez imalo ulepšavanja i doterivanja. Još jedanput naglašavam — zaista prava stvar.

Aleksandar Polzović

THE ALMIGHTY

"Soul Destruction" (1991. Polydor)

Nazivi pesama: Crucify / Free 'N' Easy / Joy Bang One Time / Love Religion / Bandaged Knees / Praying To The Red Light / Sin Against The Light / Little Lost Sometimes / Devil's Toy / What More You Do Want / Hell To Pay / Loaded.
producent: Andy Taylor

Sve moćni su na prošlom albumu prašili čvrsti rock, na "Soul Destruction" ih je umnogome omekšao Andy Taylor i time je ubio jedini razlog njihovog postojanja, jer kome je potreban još jedan klom... ti i tih bendova u slučaju The Almighty to je neopisiv broj. Kao prvo, preterali su sa količinom pesama, sa dužinom istih i sa neinventivnošću, na svu sreću potrudili su se oko refrena, ipak, koja je to pesma kada želite da čujete samo refren i da idete dalje. Tetovaže i marame oko glave nisu dovoljne da bi bend zvučao američki, što im je očigle-

dan cilj i da bi zvučali kao Amerikanci The Almighty su napravili jednu ligu baladu u najgorem Bon Jovi stilu, tj. pesma liči na "Living In Sin" (ovo ne znači da mrzim B. J.). Ipak u ovih pedesetak minuta svirke ima dve dobre pesme: "Free 'N' Easy" i "Devil's Toy" (pogotovo tekst). Ostatak materijala je verovatno dobar samo Ricky — evo! Zveni Vanessi Warwick koja ih neumorno pušta u "Headbangers Ballu". Eto što znači profekcija, a to što oni hoće da "osvoje" Ameriku ostaje samo pusta priča koju bi trebalo da poprave sa trećim već najavljenim albumom.

David Vartabedian

TESLA

"Psychotic Supper" (The David Geffen Company)

Nazivi pesama: Change In The Weather / (Man Out Of Time) Edison's Medicine / Don't De-Rock Me / Call It What You Want / Song & Emotion / Time / Government Personnel / Freedom Slaves / Had Enough / What You Give (Stir It Up / Can't Stop / Take About It. Producenti: Steve Thompson, Michael Barbiero i TESLA

Grupa TESLA egzistira od polovine osamdesetih i od tog vremena do danas uspeali su da snime četiri LP ploče. U proseku svake druge godine po jedan album, što je postalo napisano pravilo za većinu američkih bendova. U samom startu ih je publika dobro prihvatila a što se kritike tiče uvek je bila objektivna. Sećam se i napisu u stranju štampi iz perioda početka benda u kojima piše da su ovi Amerikanci ime svom bendu dali po "čuvnom ruskom naučniku Nikoli Tesli". Naravno, svi znamo da se radi o čoveku iz naših krajeva, pa je tim više bend TESLA za nas zanimljiviji. Od prvog tona na debi albumu sviraju neki klasični heavy-rock, koji vremenom evoluirao i sve više podseća na AEROSMITH, što uopšte nije loše. To se posebno odnosi na novu ploču "Psychotic Supper", koja je stigla posle tri manje-više uspešna albuma. Ploče "Mechanical Resonance", "The Great Radio Controversy" (koje su "normalne", studijske) i "Five Man Acoustical Jam" koja predstavlja baš ono što proizilazi iz naslova, zbirku obrada, akustičnih cover-ova i neznanih pesama, bend TESLA su proizveli u uspešnijoj američkoj atrakciji koja svoje albume prodaje u sasvim solidnim tiražima. S tim i takvim bendom Mr. David Geffen može da bude zadovoljan, iako za njega radi i uspešniji bendovi, jer posao koji sa TESLOM pravi nije za zanemarivanje.

"Psychotic Supper" predstavlja još jedan "normalan" produkt ovog kvinteta. To je ploča sa muzikom koja nije revolucionarna, ali je svakako veoma kvalitetna. Ima tu svega: power-rocka, bluesa a sporije stvari urađene su sa dosta feelinga. To se prvenstveno odnosi na "Song & Emotion" (pesma posvećena preminulom gitaristi, njihovom prijatelju Steve "Steamin" Clarku iz Def Leppard, s kojim se se družili od zajedničke turneje '89) i "What

You Give" stvar koja je urađena u AEROSMITH stilu sa emotivnim pevanjem i X-a, koje na momente veoma podseća na Stevena Tylera.

Sa ploče je kao prvi singl skinuta (Man Out Of Time) Edison's Medicine, mada stvar uopšte nije udarna, odnosno nema karakteristike ubičajenog hita (predugačka je). Možda bi bolja solucija bila da su za prvi singl izabrali "Call It What You Want" ili stvar koja otvara ploču "Change In The Weather", ali ima vremena. Produkcija je dosta dobra, mada svi znamo da su heavy bendovi najbolji u živo. Kako zvuči TESLA mogli smo se uveriti na koncertima sa SCORPIONSIMA širom Evrope.

Ploča "Psychotic Supper" može da vam prija samo ako je pažljivo pr slušavate, to je muzika koja se "sluša", jer TESLA nije bend za jedno leto. I pored toga, oni možda nikada neće biti veliki kao njihovi idoli, ali ako budu imali malo uticaja na bendove koji dolaze, uradili su veliku stvar jer su nekome uzor baš kao AEROSMITH njima.

GORAN

MASSACRE

From Beyond (EARACHE RECORDS)

Nazivi pesama: Dawn Of Eternity / Cryptic Realms / Biohazard / Chamber Of Ages / From Beyond / Defeat Remains / Succubus / Symbolic Immortality / Corpsegrinder

Odmah da razjasnimo: Bend MASSACRE čiju vam ploču recenziramo, dolazi iz Amerike i nema nikakve veze sa grupom vrlo sličnog imena iz Brazila. Ovaj američki bend je značajan po tome što se u njegovoj postavi nalaze dva momka koji su karijeru počeli u grupi DEATH. Radi se o ritam sekciji koju sačinjavaju Terry Butler — bas i Bill Andrews — bubnjev. Interesantno je da i pored svoje reputacije koju imaju zbog sviranja u popularnijem sastavu, Bill i Terry nisu učestvovali u pisanju materijala sa "From Beyond". Kompletnu muziku i tekstove kreirali su Kam Lee — pevač i Rick Rozz gitarista, inače, druga polovina MASSACRE. To nije bitnije uticalo na sam stil muzike. Radi se o veoma kvalitetnom thrashu, više ispoliranom i čistijem nego recimo DEATH. Produkciju je uradio provereni majstor Scott Burns, naravno, i sve je snimljeno u već legendarnim Morrisound Studijama na Floridi. U ovom roku novih imena, bendova savremene thrash produkcije zaista je teško uvek izabrati prave i kvalitetne stvari, a i jedan od problema koji se javljaju u suštini je to pozitivna stvar / su i vrlo važni kriterijumi koji su nametnuti, ima i mnoštvo relativno loših i slabijih "kreativno" sastava koji imaju razarajuću produkciju, odličan imidž i jaku izdavačku kuću iza sebe, a opet nasuprot toga ima fantastičkih grupa koje će puno teže "isploviti" zbog slabije produkcije i menidžmenta koji nema mogućnosti da uloži više love u ceo pro-

jekt. Mi ćemo se truditi da vam u našim rubrikama i recenzijama predstavimo isključivo bolje sastave, baš kao što su i MASSACRE sa odličnim albumom, From Beyond.

Aleksandar Polzović

MOTLEY CRUE

"Decade Of Decadence '81 — '91 (Elektra & Motley Records)

Nazivi: Live Wire / Piece of your action / Shout at the devil / Looks that kill / Home sweet home / Smokin' in the boys room / Girls, Girls, Girls / Wild side / Dr. Feelgood / Kickstart my heart (Teaser / Rock'n'roll junkie / Primal scream / Angels / Anarchy in the U.K. Producenti: Bob Rock, Michael Wagener, George Marino

MOTLEY CRUE, jedni od začetnika glam-sweet metal scene na američkom prostoru, proslavili su prvu deceniju svog postojanja. Za tu priliku pripremili su album tipa "best of" pod nazivom "Decade Of Decadence '81-'91", koji sadrži, uz odabrane stvari sa prethodnih studijskih ploča, i par novih do sad neobjavljenih. Medutim (ako je to neka uteha), ne radi se o potpunoj rezanju sa starih materica, već o remik verzijama istih pesama, a razlika je očigledna u zvuku bubnja i basa (što je specifičnost Bob Rocka). To je i osnovna zamerka, jer ipak su to iste pesme sa nepromenjenim aranžmanima a puko ponavljanje delimično je nadomešteno novim stvarima.

Neosporavajući kvalitet ploče ni u ovoj varijanti, možda bi bolje rešenje bilo da se radi o Live ploči (kad je reč o starijim stvarima), što verujem ne bi bio veći problem, jer se većina live snimaka tih pesama već nalazi na raznim maksi singlovima i na ovoj "Kickstart my heart" je u živo i stvar dobila sasvim drugu dimenziju. A jubilej je bio dobra prilika za Motley-live ploču, pošto ni za deset godina postojanja bend to zadovoljstvo nije pružio svojim fanovima. Ali šta je tu je. Sami pišu svoje stvari, pa sami i odlučuju o tome šta će s njima.

Ploča se može podeliti na dva dela. Prvi predstavlja skup hronološki poredanih pesama sa ranijih albuma, dok je drugi mešavina cover verzija i novih pesama. Sve to na jednom mestu predstavlja podsetnik, tj. dokument o tome kako su zvučali nekada i kako zvuče sada. Stil svirke i način pravljenja pesama se nije bitno promenio od '81. do danas, a nove stvari su napravljene svesno kao nastavak njihovog najuspešnijeg studijskog albuma iz '89 "Dr. Feelgood". Ta sličnost se prvenstveno ogleda u tome što je produkcija u oba slučaja radio majstor svog zanata Bob Rock (METALLICA) i sve je jasno.

"Primal Scream" kao prvi hit singl sa "Decade...", "Angels", "Rock n roll junkie" (što je soundtrack iz filma Ford Fairlane) koji i zanimljive obrade ("Teaser" i "Anarchy in the U.K.") dokazuju i pokazuju da za MOTLEY CRUE-2 "nema zime". Uostalom, odavno su prerasli u instituciju

ju (a od ove ploče i zvanično potpisuju svoju firmu "Motley Records"). Svidelo vam se ono što oni rade ili ne, svedeno, njih treba poštovati.

GORAN

METALLICA

Unforgiven (VERTIGO)

Nazivi pesama: The Unforgiven / Killing Time / The Unforgiven — demo

METALLICA je konačno počela da ostuže i za one tržišnog privrediva-moga bendova. I sami su postali svesni da je za još bolju prodaju, promociju albuma i turneje neophodno stalno biti prisutan na satelitskim programima sa novim spotovima i aktivnim hitovima. Prvi put u svojoj istoriji METALLICA je snimila drugi spot za promociju novog hita sa ovog "crnog" albuma, "Unforgiven" je balada, hit koji je definitivno "kupio" sve fanove. Sada zaista mislim da ne postoji

neko ko ne voli ovaj bend. Sigurno znate da postoje i dve verzije spota za ovu stvar. "Unforgiven" standardno dužine i filmska verzija od 12 minuta. (Slično urađeno i sa pesmom "One", spotom u takođe dve verzije). Na ovom maksi singlu se nalazi prvo standardno stvari preuzeta sa albuma, i demo verzija pesme "Unforgiven", kao i obrada starog hita od SWEET SAVAGE, stvar "Killing Time", inače "Killing Time" su METALLICA prvi put snimili još pre desetak godina kao jedan od svojih prvih demo snimaka. Ovo je naravno nova verzija "grubo" producirana od strane Bob Rocka. Kao i "Enter Sandman" demo i "Unforgiven" demo je tehnički slabiji kvalitet a pošto tekst u vreme snimanja stvari još nije bio gotov, James u pevanju stalno "vrti" jednu strofu. Za METALLICA fanove ovaj maksi je prava poslastica, osim toga preporučujemo da ipak kupe ili snime album.

Kole

VICIOUS RUMOURS

"Welcome To The Ball" (ATLANTIC)

Nazivi pesama: Avandant / You Only Believe Twice / Saviour From Anger / Children / Dust To Dust / Race Your Hand / Strange Behaviour / Six Step Sister / Master Mind / When Love Come Down / And Of Free Earth.

Još jedan bend koji nam dolazi iz Amerike da bi nam predstavio svoj pogled na svet u stilu muzike i pravac prema boljoj budućnosti heavy metala je sastav VICIOUS RUMOURS, ne previše poznat kod naših heavy metal fanova. VICIOUS RUMOURS je bend koji ponovo vraća svoju staru i popularnost iz 1980. kada se i vratio prvi do njihovog postojanja. Da bi 1990. bili ponovo rođeni u novoj postavi, kada su i izdali svoj debi-album, koji se

zvalo baš kao i oni "Vicious Rumours", a grad kraj 1991. oglašavaju se i novim albumom, pod nazivom "Welcome To The Ball".

Postavu koju sačinjava ekipa prilično dobrih muzičara CARL ALBERT — vokali, GEOFF THORPE — gitara, MARK MCGEE — gitara, DAVID STARR — bas i LARRY HOWE — bubnjev, proizveli zvuk baš takav, na šta i samo njihovo ime ukazuje, na speed i thrash. Ali, za razliku od novog i svežeg speed/thrash metala, kod njih je to uz kombinaciju sa starijim dobrim hard rockom. Ipak, ako bismo ih poredili sa nekim od bendova, bilo bi da njihova muzika najviše podseća na zvuk njihovih najpoznatijih kolega iz Sietla METAL CHURCH, jer je vokali Carla Alberta veoma sličan Mikeu Howeu.

Album "Welcome To The Ball" im je drugi po redu. Prilično dobro kotiran na svim top listama, a dobro je ocenjen i u mnogim specijalizovanim HM časopisima. Produkcija je odlično urađena. Na albumu se nalaze deset kompozicija, od kojih su devet razarajućeg zvuka, među kojima je "deseto mesto" naša i jedna takva stvar "When Love Come Down". Slučajno ovaj album možete sebi omotati i za oko 45 minuta pravog U.K. grup broim power zvuku.

Sve u svemu, na ovaj bend treba računati, što je dokazano i uspehom ovog albuma. A, i gospodin Thorpe jednom prilikom reče da će devedesete biti u znaku VICIOUS RUMOURS, što bi značilo da će svetaka muzička scena ponovo cvetati prvim speed i thrash zvukom. Poželimo da bude baš tako, pa će se možda i ostvariti, ko zna...

Valentina Jovićić

DEATH

Human (Relativity Records / Roadrunner Productions)

Američki deathrashorl DEATH konačno su objavili novi album. Pre par godina ekspanzija ovog novog i agresivnog pravca heavy metala dovela je do prave invazije sastava sličnih koncepcija a jedan od prvih, najuspešnijih i najkvalitetnijih su baš DEATH. Grupa veoma upadljivog naziva i zvuka, vrlo brzo je postala sinonim za sve bendove približno istog stila. Ovo im je četvrti album, inače prvi za ovu diskografsku kuću (vili gore). Matični izdavač im je UNDER ONE FLAG inače ogranak kompanije MCA FOR NATIONS.

"Human" je urađen u Morrisound studijama u Tampu na Floridi. Produkciju je kao i obično za njih uradio Scott Burns, inače već više puta dokazani specijalista za death i thrash produkte.

DEATH se zbog vrhunac popularnosti do sada imali 1990. godine kada su veoma uspešno promovisali sa KREATOR promovisali svoj prethodni LP "Spiritual Healing". Pojavom SEPULTURE, momci su izgubili primat vodećih iako je kvalitet ipak na njihovoj strani. "Human" je po meni (čak) bolji od "Arise", tekstualno, muzički i produkcijski čvršći i ozbiljniji. DEATH i dalje imaju velikih problema sa postavljanjem iz originalne postave u sastavu je i dalje samo Chuck Schuldiner, gitarista, pevač i autor skoro sve muzike i teksto-va. Pored njega u sadašnjoj postavi su Sean Reinert za bubnjeve, Paul Masvidon — gitara i Steve DiGiorgio, basista, pripremeno pozajmljen iz grupe SADUS. Generalno gledano, "Human" je najuspešnije ostvarenje DEATH diskografije, album urađen po svim vladavima modernog thrash zvuka. Sada je na potezu diskografska kuća, koja bi trebala da uloži dosta u odgovarajuću reklamnu kampanju i organizovanje dobre turneje na kojoj album bio adekvatno predstavljen. Do tada, ostaje nam da uživamo u ovom malom velikom remek delu, pravom poslastici za sve DEATH fanove.

Kole

W
O
O
D
S
T
E
E
K
E
R
S

VARDIS

100 M.P.H.

(Logo) 1980. Steve Zodiac — guitar, lead vocal Alan Selway — bass, backing vocal Gery Pearson — drums

Side 1: Out Of The Way, Move Along, The Lion's Share, Situation Negative, Destiny, The Loser.

Side 2: Living Out Of Touch, Let's Go, 100 M.P.H., Dirty Money, If I Were King.

100 M.P.H.

Novi talas britanskog hard rocka i heavy metala s početka osamdesetih ostaje večna inspiracija pozitivnim tendencijama unutar ovog žanra. Vardis su ostali kao jedan od lako zaboravljivih sastava, koji svoju šansu nije uspeo da iskoristi na zadovoljavajući način. Okosnicu ovog eksplozivnog trija, čija je osnova izraza bio «živi» kontakt, odnosno koncertni nastupi, činio je albino gitarista, pevač i glavni autor Steve Zodiac. Dugokosi i sedokosi frontman i talentovani instrumentalista, fizički je veoma nalikovao svom daleko uspešnijem starijem kolegi Johnny Winteru, ali nije uspeo da okusi praktično ni delić slave koji je potonji blues i rock gitarista tokom godina ostvario.

Prvobitni naziv ovog banda glasio je Quo Vardis, ali ga je sastav ubrzo odbacio, skrativši ga u Vardis. Istina «Quo Vardis», će biti naziv njihovog trećeg poslednjeg oficijalnog albuma. Septembra 19 godine, sastav realizuje svoj prvi vinil, EP sa četiri numere, da bi već oktobra iste objavio i single. Single sa numerama «Move Along» i «Out Of The Way», urađen je za njihovu kratkotrajnu vestitu, a 1980. godine «Castle Records» i tu je band primećen. Sledećeg meseca, 1980. godine, sastav realizuje svoj prvi album.

Vardis su izvodili sopstvenu varijantu sirovog, ali pomalo pomešanog sa rock and roll i hard rock idiomima, a za vreme su uzimali «slike» iz uglavnom uličnog života. Debi album naziva «100 M.P.H.», snimljen je «u živo» u nekoliko klupskih prostora, tokom jula 1980. godine. Zodiacov glas i gitara nosili su bujijem postavljene numere «Move Along», «Lion's Share», «Living Out Of Touch», «The Loser», «Dirty Money». Kontakt sa publikom koja je verno učestvovala u građenju atmosfere ostvaren je na najbolji mogući način. «100 M.P.H.», na realan i pravi način odavao je sve ono kvalitetno što je karakterisalo band.

Vardis su u toku sledeće dve godine objavili još dva izdanja: «The World's Insane» (1981.), i «Quo Vardis» (1982.). A nedugo nakon tadašnjeg raspada (jer je band par puta pokušavao da se vrati), realizovana je i kompilacija naziva: «The Lion's Share» (1983.).

Vardis nisu uspevali da se pokriju tirazima svojih izdanja koji jedva da su prelazili prodatih 10—15.000 nosača zvuka. Imali su specifičan stil i sound, pa i podršku jednog dela medija, no za nešto više nisu bili predodređeni.

B. Lokner

BAD COMPANY

«Straight Shooter» (Island) 1975. Paul Rodgers — vocals, Mick Ralphs — guitar, Boz Burrell — bass, Simon Kirke — drums.

Side 1: Good Lovin' Gone Bad, Feel Like Makin' Love, Weep No More, Shooting Star.

Side 2: Deal With The Preacher, Wild Fire Woman, Anna, Call On Me.

Bad Company, iako u sasvim drugačijem pojavnom obliku, no što ga je imala ima poslednja aktuelna postava, predstavljao je u vremenu svoga nastanka, takođe svojevrsnu super-grupu. To je i ostao po zvučnosti imena članstva, koji su od ranije sticali ogromno iskustvo i reputaciju gradeći vlastitu karijeru po popularnim, poznatim i cenjenim bandovima. Bubnjar Simon Kirke i pevač—autor muzike Paul Rodgers, formirali su Bad Company na izraslinama legendarnog sastava blues-rock usmerenja Free, koji je nešto ranije zauvek okončao svoj kratak, ali plodan i nelipičan «estradni» život. Basista Boz Burrell, je jedno vreme svirao u Friggovoj čuvenoj grupi progresivne orijentacije, ili techno-simfo taze — King Crimsonu, a gitarista i takođe autor muzike Mick Ralphs, bio je aktivan u jednoj od postava takođe legendarne, ali po mnogo čemu neobične grupe Mott The Hoople.

Bad Company su kroz svoj stilsko-izvođački izraz apsorbovali sve ono najbolje što je krasilo grupu Free, uz nešto čvršći gitarski Ralphsov rad. Dakle i dalje je osnova bila blues, plus predivne Rodgersove balade, uz dodatak jakih hard rock numera.

B. Lokner

HARD METAL 54

WILD HORSES

WILD HORSES

«Wild Horses» (EMI) 1980. Brian Robertson — guitar, backing vocal, Jimmy Bain — bass, lead vocals, Clive Edwards — drums, Neil Carter — guitar

Side 1: Reservation, Face Down, Blackmail, Flyaway, Dealer.

Side 2: Street Girl, No Strings Attached, Criminal Tendencies, Nights On The Town, Woman.

Super grupe nisu retka pojava na svetskoj rock sceni. Istina, sredini osamdesetih, ne i devedesete, nisu toliko zahvalno za ovaj pojavni oblik, koji je tokom sedamdesetih kao oblik svojevrsne «mode» zahvatio muzičko tržište. Postoje, naravno razne «vrste» super-grupa, onih namenskih kojih je veći broj i onih nazvani «realnih». U miljeu hard rocka i heavy metala, po imenu dvojice osnivača, Wild Horses su trebali predstavljati nekakvu super grupu.

Basista i pevač Jimmy Bain svirao je između ostalog u Richie Blackmore-ovoj atrakciji Rainbow-u, a gitarska zvezda Brian Robertson je bio dugogodišnji član Thin Lizzy postave. Uz sve to u Britaniji je bio aktuelan revival heavy rock, i Wild Horsesima je u medijima u samom startu bila posvećivana velika pažnja.

Ali, Robertson i Bain kao autorske poluge su zakazali. Odlični koncertni nastupi, bili su u nesrazmeru sa njihovim dva studijska ostvarenja, prvim istoimenim albumom i drugim naziva «Stand Your Ground». Ako ćemo realno sagledavati ova ostvarenja a naročito prvi «Wild Horses» album, definicija i tvrdnja da su to slabije ploče ne stoji. Čak, što vreme više prolazi, one i dalje poseduju specifičnu «aromu». Wild Horses su u mnogo čemu nalikovali na Thin Lizzy, ali nikako nisu mogli prevazići «uzore». Posedovali su i jednu ne toliko tipičnu pop nit, jednostavno pesme su im imale daleko melodičniji prizvuk, nego što je takav bio običaj kod ostalih, stilski sličnih postava. «Wild Horses» je posedovao nekoliko dobrih numera. Tre svih «Criminal Tendencies».

«Wild Horses» izvučena i kao single, zatim lagani «Blackmail», te oštrije «Face Down», «No String Attached».

Produkcija poznatog sadašnjeg gitariste Yesa, a tada isto tako cenjenog profesionalca iz Južnoafričke Republike Trevora Rabina i samih članova banda, što umnogome razjašnjava stvari, bila je potpuni promašaj. Izgleda da se i u momentu ogledavao nesklad između bandovih «live» performance-a i studijskih izdanja.

EMI sa svoje strane, kao zainteresovan izdavački partner, je što se Wild Horsesa tiče uložio prilično u reklamu i drugu propagandnu kampanju, što je pokazalo se, bila očigledno ne baš uspešna investicija. Izgleda da je i ostatak medijske javnosti od njih očekivao puno više, tim je i razočarenje bilo veće.

Bain i Robertson su posle te avanture, svako ponaosob krenuo na svoju stranu. Što se Robertsona tiče posle kratkog sešn rada usao je u još jednu ostrvsku atrakciju. Sećate se, u igri je bio Lemmyjeva Motorhead, no nažalost ni tu se nije najbolje snašao.

B. Lokner

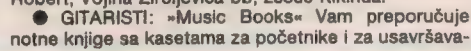
TEEKAWAN

* LIJKA (DIGNI STAV—NENA VEZE SA VAMA)

55 HARD METAL

DEW

SOFT... METAL. A omiljene grupe su mi GUNS N
ROSES i METALLICA. E, pa navalite! Mateja Senica,
Donji Leskovac 67, 68280 Brestanica.

● Touch The Wind ● Novi LP i kaset, u prodaji od 1. 7. 1992. ● Poručite već sada na adresu: EXPLOSIVE, pp 70, 21000 Novi Sad ● DEMONIAČ uskoro na turneji sa BLOODBATH ●

● Zovem se Sunčica i imam 13 godina. Volim HM muziku i dopisivanje. Najviše volim grupe: POISON, SKID ROW, MOTLEY CRUE, ALICE COOPER i DORO

● Mladenu iz Sarajeva: Dobila sam tvoje pismo imam mnogo toga da ti pišem, ali neznam tvoju adresu jer je nisi napisao. Molim te pošalji mi je. Moja adresa je: Andrea Antičević, Vojvođanska 34, 22242 Berkasovo.

17. **TYPE C NECA LIVE** — Slow Leap And Hard 33:44
18. **MASSACRE** — From Beyond 38:26
19. **SADISTS** — Swatwreck In Black 44:32
20. **UNFLASHED** — When Life No Dwells 38:57

MEHMETALPAVA, Mehmed in San Francisco 1986, 55 str.
 MEHMETALPAVA, Mehmed in San Francisco 1986, 55 str.
 San Francisco 1986, 55 str.
 grio, belele, mir, odano, smilanci, kakov, pesme, koje ni
 kad nisu objavljene.

HARDEN HEAVY video magazin: spotovi, live, intervjui
od 15. siječnja '91. do 31. ožujka '91. svaki
od 80—90 minuta

NOVE ALBUME

SVE STO WAS JOE ZAMME, nad čelo u besplatnom katalogu koji saljem u svine koji se javi na našu adresu: SALE@DRIPE.ORG (570) 238-0000.

IRON MAIDEN

Novi talas britanskog heavy metala (New Wave Of The British Heavy Metal) nastao je u vreme »sumraka Bogova«, to jest, kada se od LED ZEPPELIN, DEEP PURPLE I BLACK SABBATH nije moglo očekivati više ništa spektakularno. Publika, već zamorena konstantnim personalnim promenama i problemima svojih miljenika, trebala je nešto novo što bi uzburkala monotonu hard-rock-scenu. I naravno, to nešto novo i drugačije moralo je nastati na Ostrvu, kolevci rock'n'rolla uopšte. Krajem sedamdesetih godina u Velikoj Britaniji se rada čitav jedan pravac, bolje rečeno generacija novih heavy metal grupa koje će svetska muzička štampa okarakterisati kao »New Wave Of The British Heavy Metal«. Tu spadaju: IRON MAIDEN, SAXON, SAMSON, DIAMOND HEAD, ANGEL WITCH, u izvesnom smislu i JUDAS PRIEST i DEF LEPPARD. Centralno mesto, u svakom slučaju, o svom neospornom kvalitetu, po uticaju koji su ostavili na druge, kao i po broju prodatih nosača zvuka pripada grupi IRON MAIDEN.

IRON MAIDEN je 1976. godine osnovao basista Steve Harris i od početka rada pa danas samo su on i gitarista Dave Murray ginalni članovi postave. Kao i svi bendovi, to je i MAIDEN prve godine svog rada eležio stalnim promenama unutar sastava. va stabilnija postava koju su činili: Paul D' no-vokal, Steve Harris — bas, Dave Murray gitara, Doug Samson — bubnjev, prošla je sični put beskrajin vežbanja po garažama oćnog Londona, bilo je to vreme mračnog ibljanja, sviranja po malim klubovima, stovanja po lokalnim metal-manifestacijama, momci su bili uporni, imali su dovoljno bicija i potrebnu veru u sebe, koja je što-će ubrzo pokazati bila sasvim opravdana. zultat je prvi demo snimak sa tri numere: on Maiden«, »Prowler«, »Invasion« — autor terijala je Steve Harris, a objavljen je kao xi singl »The Soundhouse Tapes«, štampan iamo par hiljada kopija. Tada Harris odlučuje zvuk benda pojača još jednom gitarom pa se pridružuje Dennis Stratton, istovremeno azi Doug Samson, a na mesto bubnjara avljuje se Clive Burr. Nova ekipa izbacuje vj prvi veliki singl krajem 1979.-te godine nning Free«, koji vrlo visoko kotira na ionalnoj top listi. U proleće 1980.-te god. N MAIDEN objavljuju svoj prvi album, van jednostavno imenom grupe i kreću na teju sa JUDAS PRIEST, dok album uspeva se probije među najprodavanije u Velikoj aniji. Kritika ih nije dočekala blagonaklopo, to nije obeshtrajilo mladog, energičnog i rnog Steve Harris-a da kreira onakav heavy k kakav je po njemu bio dobar. Ploča je dstavljala prijatno iznenađenje i sama nera »Running Free« — jezgrovića, brza, i sirove energije i divljih osećaja, samo oveštava u kom pravcu će se razvijati N MAIDEN zvuk i kakvu eksplozivnu rgiju možemo očekivati na sledećim varenjima.

Iakon turneje sa JUDAS PRIEST, IRON IDEN nastupaju kao predgrupa na pskoj turneji grupe KISS. Opet dolazi do mene unutar sastava, Dennis Stratton izi a zamenjuje ga Adrian Smith, ogorodni prijatelj Dave Murray-a, sa kojim r godina ranije nastupao u sastavu SHIN. Krajem 1980.-te god. snimaju ers«, album koji je producirao legendarni in »Live Animals« Birch, međutim, njemu se a preterano dopao način na koji je pevao nno. »Killers« je objavljen početkom 1981. bio je dovoljno uspešan da MAIDEN u na sostalnu turneju, koja je trajala pola ne i u okviru koje su, po prvi put, nastupili ijoj zemlji, u Beogradu. D' Anno-va laženje u tempu koji je diktiran sve m uspehom benda rezultira njegovim skom i uplovljavanjem u vode solo ere, koja, vreme će pokazati, i neće biti ajinja. Steve Harris na njegovo mesto va maldog, atraktivnog, impulsivnog, ića grupe SAMSON, koji je nastupao pod om Bruce Bruce, odnosno Bruce nson. Prvi uspon IRON MAIDEN mogao i počne, mogli su pristupiti pisanju listavih stranica istorije teškog zvuka. 182. godine momci snimaju antologijski m »The Number Of The Beast«, a singlovi su jedan za drugim skidani sa tog arenja, postaju mega-hitovi. Sam Biblijski album bio je dovoljno mističan i antan. Autor skoro celog materijala je S. is, koji vešto koristeći nepoznato i anjeno oblikuje tekstove uz došja ijskih, mitoloških i religioznih motiva, uz ameno ubacivanje političkog, a kroz sve ovlači neka vrsta neobićnog, sveopšteg ogorčenja i besa, što je publika sasvim o razumela i prihvatila. Gitare D. Murray-a i Smith-a pokazuju divljinu emocija sa ra je raden projekat, melodične bas linije rris-a sa svojim izuzetnim glasovnim oćijalom, upotrebljenim na najbolji mogući i, razuverava i najveće skeptike po pitanju snalaženja u novom bendu, daleko atijem i uspešnijem od SAMSON-a.

Singlovi (The Number Of The Beast«, »Run To The Hills«, »22 Acacia Avenue« danas se ubrajaju među klasike heavy metala, a sam album je često proglašavan jednim od najboljih u protekloj deceniji. Svežina ineposrednost ideja u ne preterano dugim pesmama čine ovo ostvarenje pravim remek delom. Sa malo reći, Harris je rekao mnogo toga, tako da je svaka numera po jedna priča za sebe, bilo da je u pitanju brza i prašćea »Invaders«, teška i buntovna »Prisoner« ili bolna i očajnička »Hallowed Be Thy Name«.

1982. godina je u potpunosti pripala IRON MAIDEN-u, odradili su odličnu turneju i svugde su naišli na fantastičan prijem. Postali su zvezda, ali zvezde koje su znale kako da iskoriste svoj talenat, oduševljenost publike i odličan menadžment. Jer, veoma je važno napomenuti da od samog početka uspona IRON MAIDEN za njih radi ekipa krajnjih profesionalaca, ništa nisu prepustili slučaju počev od menadžera Ron Smallwood-a do ilustratora Derek Riggs-a, koji je zajedno sa Harris-om zamislio lik Eddie, čudovišta koje se čeri još sa omoća njihovog prvog albuma. Eddie, maskota, postao je gotovo šesti član benda, menjajući se po potrebi od albuma do albuma, ali ostajući podjednako strašan i mističan za kline širom sveta.

Krajem 1982. god. grupu napušta Clive Burr i osniva vlastitu grupu STRATUS, na njegovo mesto dolazi bubnjar sastava TRUST Nicko McBrain. IRON MAIDEN po četvrti put ulaze u studio, snimaju »Piepe Of Mind« i lansiraju ga na tržište početkom 1983. god. »Flight Of Icarus« kao prvi singl, pokazuje da MAIDEN opet koriste oporbanu formulu, prilaze tajanstvenom i mitološkom, numere su protkane mračnim, pesimističnim, revoltirajućim uz obilno korišćenje religijskog i istojskog. Na ovom albumu se i Dickinson iskazao kao autor. Momci su krenuli na svetsku turneju, u svakom gradu u kom su nastupali, pružali su »Dio Duše« hiljadama vernih fanova, a Eddie, vezan u ludaćoj kušulji, samo je reflektovao okove neslobode, otuđenja, neshvaćenosti i oćaja koji su univerzalni. MAIDEN se nisu koristili »sex and drugs« aferama da bi podstakli karijeru, oni su stvarali muziku, a muzika je stvarala njihov status na svetskoj heavy metal sceni. IRON MAIDEN su prerasli u pravu instituciju, iza njih su, iz evidentan kvalitet samog benda stajali ljudi koji su brinuli o svemu (počev od perfekcionizma zvuka pri snimanju u studiju, preko organizacije brojnih koncerata pred desetinama hiljada posetilaca do prodaje fan-rekvizita koji se, uzgred rečeno, mogu naći bilo gde u svetu), zatim milionski auditorij i svetska muzička štampa. Sa nestrpljenjem se očekivao novi, peti po redu album, posebno je bilo zanimljivo to što grupa nije najavila nikakve izmene u svom sastavu.

Nakon posete Egiptu, 1984. god. snimljen je »Powerslave«, jedan od najboljih MAIDEN albuma i albuma iz opusa »new wave of the british heavy metal« uopšte. Autorski deo postu su međusobno podelili Harris i Dickinson. Odmah su kao singlovi skinuti »Aces High« i »2 Minutes To Midnight«.

»Powerslave« je pun žestoke energije, koja se pretlače iz numere u numeru, ne gubeći nimalo na intenzitetu, ali ne ponavljajući se, agrevisni rifovi i solo deonice Murray-a i Smith-a pokazuju savršenu uvežbanost tandem a i njihovo međusobno dopunjavanje. Harris, majstor svog instrumenta, sigurno je najbolji basista na svetu, McBrain ne šteti bubnjeve, a Dickinson sa svojim visokim registrima olicava pravi prototip heavy pevača. Numere su raznovrsne: od uvodne razarajuće »Aces High«, preko savršeno moćne i kompleksne »Powerslave«, agresivne »Flash Of The Blade«, do »The Rime Of The Ancient Mariner« u kojoj je Steve Harris iskoristio stihove Samuel Taylor Coleridge-a, jednog od najcenjenijih engleskih klasičnih pesnika. Od prvog do poslednjeg trenutka, album je urađen maestralno i »The World Slavery Tour« je mogla da počne. IRON MAIDEN su ponovo

krenuli na 12-to mesečnu turneju da bi od svakog koncerta napravili vanserijski događaj. Eddie, najvoljeniji monstrum na svetu ovog puta je pozajmio lik Tutankamonu i mračno je posmatrao histeričnu masu sa scene urađene u stilu faraonskog Egipta. Tog leta (1984.) IRON MAIDEN su ponovo posetili Beograd i ostala je zabeležena njihova izjava da je naša publika »najbolja na svetu« (a o utiscima te iste publike zaista nije potrebno posebno govoriti).

IRON MAIDEN su u okviru »The World Slavery Tour« bili prvi veliki bend koji je nastupao »Behind The Iron Curtain« (iza gvozdene zaves) da bi i u zemljama istočne Evrope bili prihvaćeni sa podjednakim oduševljenjem kao i bilo gde na zapadu. Turneja je bila više nego uspešna, MAIDEN su odsvirali preko 200 koncerata širom sveta, potvrdili su svoj status mega-zvezda i kao što to obično biva na vrhuncu svake karijere, došlo je vreme za živi album. Materijal snimljen na koncertima u Hammersmith Odeon-u u Londonu i Long Beach Areni u Los Angelesu objavljen je kao dvostruki živi album nazvan »Live After Death« i na njemu su se našli najznačajniji momenti njihove karijere. Potpuno je razumljiva privrženost koncertne publike širom planete, jer slušajući »Live After Death« pokazuje se da MAIDEN uživo zvuče možda i bolje nego sa studijskog albuma. Rezultati heavy metal izbora za 1984.-tu god. u vodećim časopisima pokazali su da su ova petorica neobićnih Britanaca, neosporno najveći HM sastav. Nakon »Live After Death« usledila je nekako potrebna pauza nakon koje IRON MAIDEN pristupaju pripremi novog materijala. Nosač zvuka izbačen u proleće 1986. godine nazvan je »Somewhere In Time« i koncepcijski se znatno razlikuje od prethodnih albuma.

Pesme su uradili Smith, Dickinson, Harris, tako da je izbegnuta stereotipnost. Odnosi unutar benda uvek su bili dovoljno demokratski, svačije mišljenje se slušalo i poštovalo, svaki se član mogao u potpunosti iskazati u kreativnom smislu i ta kompaktnost i međusobno razumevanje najbolje se oseće prilikom koncertnih nastupa i velikim su delom zaslužni za njihov celokupni uspeh.

»Somewhere In Time« je urađen sa bogatim aranžmanima, melodičnim solo deonicama u kojima su Smith i Murray uspešno eksperimentisali u korist punoće i lepršavosti zvuka. Pesme govore o njihovom shvatanju sveta koji nije preterano lep i koji sami činimo takvim, govore o izgubljenosti čoveka i opštem besmislu u koji smo gurnuti. Naišli su na dobar prijem, počev od »Wasted Years« koja je ponudena kao prvi singl do grandiozne pesme »Alexander The Great« kojom se zatvara album. »Somewhere In Time« je zanimljiva ploča, koja je prikazala IRON MAIDEN u prilično drugačijem svetlu. Usledilo je novo krstarenje svetskim koncertnim prostorima nazvano »Somewhere On Tour« i koje je, na opšte zadovoljstvo, započeto u Jugoslaviji. Mašinerija ovih heavy metal suverena je svoj posao uradila briljantno. Eddie je, preskačući vekove, od faraona postao junak iz svemira, scena koju su postavljali prvi svakom nastupu bila je poput svemira, scena koju su postavljali pri svakom nastupu bila je poput unutrašnjosti najmodernijeg svemirskog broda sa zaslepljujućim light show-om-MAIDEN su bili na svom terenu, na koncertima su pružali maksimum (na šta su fanovi i navikli), nastojeći neutralisati eventualne propuste napravljene na ploči.

Nakon »Somewhere On Tour« koja je bila odlična i iscrpljujuća, IRON MAIDEN su napravili relativno duži odmor, da bi 1988. godine objavili svoj sedmi studijski album »Seventh Son Of A Seventh Son«, snimljen u rekordno kratkom vremenu. Tržište je bombardovano singlovima »Infinite Dreams«, »Can I Play With Madness«, »The Evil That

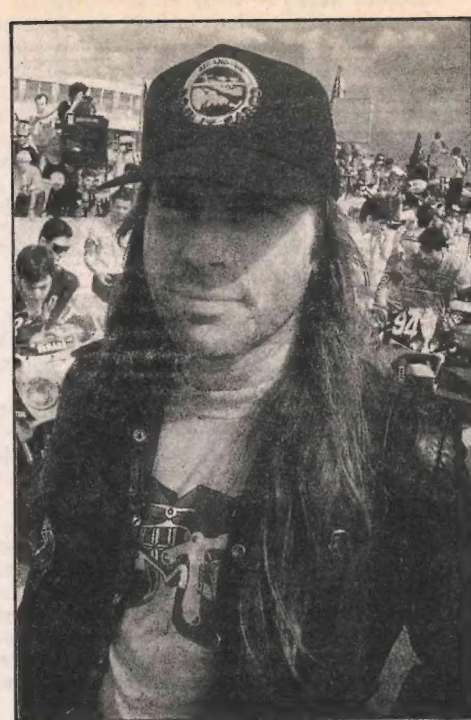
Men Do« i »The Clairvoyant«, ali već posle prvog slušanja ponuđenog, bilo je evidentno da je došlo do zasićenja u kreativnom smislu.

Iz pesme u pesmu IRON MAIDEN su govorili sistem: o odnosu između života i smrti, o parapsihološkim sposobnostima, o grehu, kazni i pokajanju, u potpunosti je došla do izražaja njihova općinjenost Biblijskim motivima, posebno »Otkrovenjima« (Revelations) u kojima se govori o konačnom krah u sveta. Eddie, kao zlokobni prorok zamišljeno je posmatrao kristalnu kuglu, osvetljenu i Dobrim i Zlim. Muzika koju su MAIDEN ponudili nije pružala ništa novo, i kritika i publika su bile vidno razočarane. Materijal je urađen šablonski, neinventivnost i stereotipnost se provlače iz numere u numeru dajući osećaj »već viđenog«, razvučen je sa delovima koji su, u većoj ili manjoj meri, ponuđeni na prethodnom, sasvim solidnom »Somewhere In Time« ostvarenju. Pesme su izgubile jačinu, neposrednost i svežinu, dotad glavne karakteristike.

IRON MAIDEN su krenuli na turneju, koja je, naravno, bila savršeno organizovana, sve je bilo na strani proverenih majstora heavy metala. Nakon još jednog obilaska Zemljine kugle, turneja je krunisana veličanstvenim nastupom na Doningtonu, u okviru »Monsters Of Rock« festival. Bilo je to prvi put da su IRON MAIDEN bili glavne zvezde najčuvenijeg i najpoželjnijeg HM happeninga. Njihov dvoipčasovni nastup bio je dotad neviden mega-spektakl, heavy metal publika, opšte poznata po svojoj konzervativnostim mogla je biti u potpunosti zadovoljna, jer su MAIDEN pošteno odsvirali sve najbolje stvari i njihov trijumf bio bi potpun da nije došlo do nesrećne pogibije dvojice fanova za vreme nastupa GUNS'N'ROSES (za što se saznalo tek po završetku koncerta).

Nakon toga IRON MAIDEN su shvatili da im je potrebno izvesno vreme za odmor i punjenje, ošito poprilčno istrošenih baterija. Pauzu koja je usledila Adrian Smith koristi za realizaciju odavno priželjkivanog solo projekta, nazvanog »Silver And Gold«. Album koji je uradio sa grupom prijatelja pojavio se 1989.-te godine i prošao je gotovo nezapaženo, jer Smith je pokušao napraviti čistu rock'n'roll ploču, svesno ili nesvesno zanemarujući veliko nasleđe matičnog MAIDEN-a. Na prvi nagoveštaj njegovog izleta van benda štampa je spremno reagovala lansirajući vesti o raspadu IRON MAIDEN. I Smith i njegovi drugovi su takve informacije odlučno demantovali, međutim seme sumnje koje je posejano, naglo je poraslo nakon onog što je uradio drugi član sastava, Bruce Dickinson, temperamentni frontmen, počasni građanin Sheffielda, vrsni mačevalac i momak koji je diplomirao istoriju na uglednom Queen's Mary koledžu, prvo je učestvovao u snimanju novog izdanja antologijske »Smoke On The Water« zajedno sa Ian Gillan-om, Richie Blackmore-om, Brian May-om, Roger Taylor-om i još nekim poznatim muzičarima. Prihod ostvaren od tog projekta upućen je porodicama postradalih od zemljotresa u Jermeniji. Dickinson se zatim posvetio pisanju svog prvog romana i radu na samostalnom albumu, čiji su delovi korišteni kao muzička podloga za film »Nightmare On The Elm Street III«. Knjiga je objavljena pod nazivom »The Adventures Of Lord Iffy Boatrace« i zabranjena je za maloletne čitaoce u velikom broju zemalja, a ploča nazvana »Tattooed Millionaire« izazvala je pompu kakvu se ne pamti da je stvorio neki pevač solo projektom. Naime, pojedine Bruce-ove mlade kolege našle su se veoma uvredene tekstom pesme »Tattooed Millionaire«, štampa je uzvratila velikodušno ostvarujući svoj prostor za sve vrste reakcija, no Mr Dickinson je ostao hladan, sve što je hteo izjaviti, rekao je na albumu.

Za to vreme Smith-ovo poigravanje sa nervima i strpljenjem IRON MAIDEN po pitanju svog daljeg rada okončano je odlaskom iz grupe u kojoj je proveo deo

»srebrno-zlatnih« godina. Takođe, dolazi i do izvesnih nesporazuma na liniji Bruce Dickinson—ostatak benda. Čak se pričalo da je jedno vreme na novom materijalu koji se počeo spremati (i na kome je u početku radio i A. Smith), sa IRON MAIDEN vežbao Michael Kiske, pevač HELLOWEEN-a. Ali, ma šta da je bilo u pitanju Bruce and Co. su uspeili prevazići nesuglasice, tako da Dickinson pristupa radu na novom projektu i pri tome na Smith-ovo mesto dovodi Janick Gers-a koji je svirao na »Tattooed Millionaire«, a od ranije je bio poznat po radu sa GILLAN bendom i još mnogim muzičarima.

Prvom polovinom 1990.-te godine IRON MAIDEN dovršavaju materijal pod nazivom »No Prayer For The Dying« i za divno čudo, snimaju ga u Velikoj Britaniji »negde u ambaru Steve Harris-a«. Sam po sebi, Janick Gers predstavlja osveženje u bendu, kako i nešto modernizovanja nenadmašna produkcija Martin Birch-a. Ovim ostvarenjem IRON MAIDEN su pokušali povratiti ozbiljno

uzdrmane pozicije. Singlovi »No prayer For The Dying«, »Holy Smoke«, »Tailgunner« su naišli na sasvim oprečne kritike: od potpunog osporavanja do tvrdnji da su MAIDEN opet stali na svoje noge. Mora se priznati da ni ova ploča nije zadovoljila visoke prohteve hevvy metal tržišta na kojem, kao nikad ranije vlada snažna konkurencija. Nedostatak svežih ideja nadoknaden je korišćenjem onog što su znali od ranije da nešto vredi, tako da su pesme sa »No Prayer For The Dying« daleko ispred standarda IRON MAIDEN. U vokalnog smislu, ovaj album nije pred Dickinsona postavio preterano visoke zahteve, ali on je poslednji kojem bi trebali nešto prebacivati. Ipak ima dobrih momenata kao što su »Run Silent, Run Deep«, »Bring Your Daughter To The Slaughter« ili veoma lepe »Mother Russia« u kojoj su Maiden po prvi put ubacili klavijature, ali sve to ne popravljaju puno bleđoću cele ploče. Bend je još jednom krenuo na »put oko sveta u 200 koncerata«, ali, razumljivo, ovog puta nije bilo ni govora o posećivanju naše zemlje, što je samo za žaljenje, jer čuti zadnji album IRON MAIDEN i videti njihov nastup uživo su stvari koje se ne mogu porediti. Energija koju poseduju i magičnost njihovog scenskog predstavljanja su ostale nepromenjene i nakon svih ovih godina.

IRON MAIDEN su sa »No Prayer For The Dying« ponudili još jednu prosečnu ploču, a diskutabilno je da li su to trebali sebi dozvoliti. Jer, oni su ipak jedno od onih velikih imena heavy metal tržište odredeno sa bezbroj vrsta i podvrsta kojima se mora strogo pripadati ukoliko se želi konkretniji rezultat, i kad najveći uspeh imaju lepuškaste grupe sa image-om modernih kaulboja i u proseku dva albuma iza sebe, od IRON MAIDEN se očekivalo mnogo ozbiljnije ostvarenje. Ovako su samo potvrdili da još stagniraju na onom mestu gde su stali sa »Seventh Son Of A Seventh Son«. Za nadati se je da će ova stvaralačka kriza rodonačelnika celog jednog pravca u istoriji HM zvuka uskoro biti okončana veću da MAIDEN spremaju novi album, ali nov u svakom smislu, sa novim idejama, znatno jačim zvukom, raznovrsnijim tekstovima. Oni to mogu i poželimo samo da se ostvare reči Bruce Dickinson-a izgovorene nedavno u jednom intervjuu, da će sledeća decenija biti u znaku IRON MAIDEN.

With love and gratitude

Nada Droca

DEMO

SADISMO

Nihilist

Bend SADISMO je iz Gračanice i postoji skoro godinu dana. Sastav nema nikakvih studijskih snimaka, već su nam poslali garažni zapis njihove probe, SADISMO sačinjavaju: Barry —

Bubnjevi, Morbid — vokal, Predo — bas, Six — gitara i Dragiša — gitara. Do sada nisu imali baš puno nastupa, izdvojili bi koncert na mini festivalu u Doboju gde su dosta dobro prošli. Sama kasete sa nekoliko stvari koje smo dobili je izuzetno lošeg kvaliteta, te su i sami snimci zbog toga prilično teško slušljivi. Radi se o materijalu sa nekoliko pesama najokorelijeg deathrash zvuka, vrlo brzih i ubojitih stvari. Kompozicije su na srpskohrvatskom, prilično kratki tekstovi, totalno morbidne i pesimistične teme. Evo i nekih naziva: »Rat«, »Mržnja i patnja«, »Mučitelj«, »Pakao«, ...

Osnovni problem bendova ovakvog tipa je u stvari i suština cele domaće demo metal scene. Nedostatak kvalitetnih instrumenata, opreme, adekvatnog prostora za snimanje i vežbanje, ne postojanje dovoljnog broja malih svirki na kojima bi grupe ove vrste mogli da stiču neophodno iskustvo za dalji rad. Povrh svega slabo materijalno stanje i nemogućnost ulaganja novca u ceo posao.

No, i pored svega toga mi smo tu da pomognemo, trudimo se da vam predstavimo što više mladih bendova, da skrenemo potrebnu pažnju na njih, imamo u planu i organizovanje mini fešti na kojima bi nastupali isključivo demo bendovi. Najuspešniji bi bili nagrađeni dobrim uslovima za snimanje i realizaciju materijala uz odgovara-

juće predstavljanje u našem HARD METAL-u. Za sve koji hoće da kontaktiraju sa grupom SADISMO, poruče snimke i ostalo, evo adrese: Sarić Predrag, Todora Panića 39, 75320 Gračanica.

LACRIMOSA

Garažni demo

I definitivno, veliki gradovi su i najjači centri egzistiranja demo sastava. Dobijamo zaista mnogo demo snimaka sastava koji su iz Beograda, ali to baš samo po sebi i nije neka garancija, s obzirom da ima puno izuzetno loših snimaka (pa još na užasno lošim kasetama), standardno loše produkcije, sve to utiče na stvaranje pogrešne i neobjektivne slike o sastavu.

LACRIMOSA postoji i radi tačno tri godine, ali nisu imali baš puno studijskih radova. Tačnije, do sada su realizovali samo dve pesme (»Približavanje« i »Relikvija«) i to još na početku karijere. Ova kasete koju su nam poslali sadrži sedam pesama, snimljenih na probi. Snimak je dosta loš ali ipak daje neke informacije: radi se o žestokom heavy-ju uz primese thrash elemenata tipa METALLICA ili MEGADETH. Za razliku od onih starih,

ove novije kompozicije su na engleskom. Evo i njihovih naziva: »But Why«, »Horizonts«, »Aproaching«, »Moment Out Of Circle«, »Golden

Crowd«, »Rise Yourself« i »False Words«. LACRIMOSU sačinjavaju: Raki Senior — solo gitara, Aleksandar Duše — Bubnjevi, Hektor — ritam gitara i vokal, Raki Junior — bas (povremeni član, trenutno u DEMONIAČ) Možda bi bilo najbolje da vam prenesemo izjavu Raki Seniora o tome šta je i kakvu muziku izvodi LACRIMOSA: »Ono što, recimo, karakteriše Lacrimosu, jeste neprekidno traganje za raznim inovacijama, prvenstveno u stilu, ali i u zvuku. Neretko isprepletanje vrlo kontradiktornih muzičkih pravaca unosi onu originalnu nijansu u izgrađivanju kompozitorskog i izvođačkog profila benda. Ono za čim težimo jeste široko raskidanje sa svim onim što čini da heavy metal, kao oblik muzičkog izražavanja ni u kom pogledu osim u čisto tehničkom, već duže vreme ne doživljava neki značajniji progres. Tradicionalni šematizam jeste ono od čega neprekidno bežimo«.

Oni koji žele da poruče snimke, neka se jave na adresu naše redakcije jer nam momci iz LACRIMOSE nisu dostavili njihovu.

HARD METAL 64

B L O O D B A T H

Novi Album!!

Traumatic Memories Of The Psychopathic Nightmare

Datum izlaska ploče i kasete: 1. 7. 1992.

Poručite već sada svoj primerak na adresu: EXPLOSIVE pp 70, 21000
Novi Sad

BLOODBATH uskoro na turneji sa gostima
DEMONIAC

ERIC CARR

(1950—1991)

„Eric Carr će biti pamćen po izuzetnom pevanju i još boljem sviranju bubnjeva, kako na koncertima, tako i na našim albumima. Milioni fanova širom sveta žaliće za njim, a svi u grupi smo ga voljeli kao brata i nikada necemo zaboraviti njegovu odanost bendu, našoj muzici i nama kao ljudima. Večno ćemo žaliti za njim.“

Paul Stanley
&
Gene Simmons

Pre otprilike deset godina u krugovima rok kritike u Americi razvila se polemika oko toga da li fenomen zvani KISS može da opstane ukoliko bi neko od njegovih originalnih članova jednostavno napustio grupu. Najveći broj njih je prognozirao definitivni raspad grupe. Imajući u vidu koheziju koja je vladala između članova benda i obožavalaca — bilo je teško poverovati da bi ma ko mogao da zameni nekog od članova, a da istovremeno bude prihvaćen od strane fanova. Ta prognoza, ma koliko bila plod tadašnjeg razmišljanja dokonih novinara, ubrzo je dobila priliku da se uživo i proverí. Bez obzira na glasine koje su se još 1978. pronele da su članovi grupe uvelike zasićeni i novcem i muziciranjem, bliski izvori grupi („Auction Management“ je demantovao bilo kakvu pomisao na tu temu), pronele su glasinu da je prvi koji je „puko“ popularni „mačak“, bubnjar PETER CRISS. On, kao najstariji član grupe jednostavno nije mogao da podnese dugačke turneje i još veće obaveze pa je posle albuma „UNMASKED“ definitivno odlučio da ode u penziju. Zvanično je objavljeno da se CRISS po drugi put ženio i da je jedini razlog odlaska želja da se posveti porodičnom životu. No, trebalo je naći zamenu. Audicija koja je bila najavljena u svim vodećim muzičkim novinama izazvala je veliko interesovanje među poznatima, a još više anonimnim muzicizirima širom Amerike. Prognoze su bile razne, ali jedna je sigurna, nikada nije pogodila ko će biti izabran! Posle svega desetak minuta probe STANLEY je prisao tada anonimnom momku po imenu ERIC CARR i rekao mu: „Membo, ti si najbolji! Da danas si bio KISS“. ERIC nije ni pomišljao da se prijavio za audiciju. Njega je privukao palis MARK KING, koji je do tada svirao sa nim. SAM ERIC nije verovao da ima kakve šanse, jer ta audicija nije pravno bila ko, već KISS, a tu mogu samo NAJBOLJI! Skromnost mu je odavala.

Nagađalo se da li će ERIC nositi već dobro poznatu masku „mačka“ ili će KISS spremati nešto novo. Nije se dugo čekalo na odgovor. Do tada nepoznati ERIC dobro se uklopio u mističnost likova Marka KISSA i postao „Kisica“. Za veoma kratko vreme dospio je svojom virtuoznošću da osvoji armiju KISS fanova i oni su ga prihvatili kao da je u grupi od osnivanja. Dokazom u KISS nasleđio je dve pesme koje je CRISS pevao na koncertima: „DIRTY LIVING“ i nadaleko čuvenu i često izvedenu „BETH“.

Takođe je na živo pevao pesmu „BLACK DIAMOND“. Međutim, za razliku od svog prethodnika, on je češće komponovao tako da je u proteklom periodu ostavio solidan muzički opus koji je objavljivao na pločama. Pomenuto samo neke u kojima je bio autor ili ko-autor: „ALL HELL'S BREAKING LOSSE“, „LITTLE CAESAR“, „HELL OR HIGH WATER“.

Za proteklih deset godina provedenih u grupi, ERIC je zapamćen po tome što je bio jedna od mirnijih članova grupe, koji nije mnogo palazio na publicitet, pa se stoga o njemu nije moglo ni mnogo saznati. Pre pet godina, poljski ovi redovi je u magazinu „PLAYBOY“ pročitao neuglednu informaciju da je bivši član grupe KISS bio na

lekarском pregledu kod kardiologa ali da je sve u redu. Da li se još tada moglo zaključiti da ERIC boluje ne znam, ali da se proteklih godina dobro borio sa bolešću to je evidentno. Ako ništa drugo, ono bar na osnovu velikih turneja i napora koje je dobro podnosio, mislilo se da je to bila vest za trč rubriku. Nažalost, ta informacija o bolesti je bila itekako tačna. Pouzdan podatak da se nešto čudno dešava sa KISS bio je taj da ploča koju su fanovi očekivali nije izašla. A onda je objavljena vest da je 6. aprila ove godine ERIC CARR operisan zbog izvesnih srčanih tegoba i da je operacija uspešna te da grupa očekuje njegov oporavak kako bi privela snimanje novog albuma kraju. Međutim ERICU je otkriven rak u metastazi, definitivno je otpala mogućnost da on ponovo sedne za bubnjeve pa se pristupilo traženju za njegovom zamenom. STANLEY i SIMONS su mu ponudili jedno od rukovodećih mesta u „KISS ORGANIZACIJI“, ali smrt je nažalost bila brža. Nakon dugotrajne i mukotrpne borbe sa opakom bolešću, ERIC je krenuo stepenicama ka nebu. Boga je, očigledno, trebao jedan dobar bubnar. A i Burton i Clarku je dosadilo da sviraju sami. . .

BEST IN PEACE ERIC, WE LL MISS YOU!

Velimir Panajotović
HARD METAL 66

HARD METAL
ERIC CARR